

ПОЛИТИКИН ЗАБОТНИК

1.50
ДИНАР

ГОДИНА
XXXI
БРОЈ
987
27. XI 1970.

ДОГОДИЛО СЕ...

ПИОНИРИ-РВАЧИ. — У Панчеву ће се 5. и 6. децембра одржати традиционални Фестивал пионира и Трофеј шампиона Југославије у рвању у којима ће учествовати 80 пионира који се боре у 16 категорија и 60 рвача Европе и Азије. „Политикин забавник“, један од покровитеља Фестивала, наградиће најбоље пионире-рваче претплатом на „Забавник“. На снимку: најмлађи рвачи у Панчеву.

ФРИЗУРА ЗА ЛАВА. — Млада лондонска фризерка Линда била је и запрепашћена и уплашена кад су у њен салон довели лава Фарву, „члана“ једног путујућег циркуса. Фарву је требало подшишати јер му је при извођењу неких тачака сметала дугачка грива. На наговор дресера ипак је пристала да дотера лаву фризуру а кад је завршила изјавила је да тако стрпљиву муштерију још није имала.

Веровати или не!

Унутрашњост
КРАЉЕВСКЕ ГРОБНИЦЕ
У МАДАИН САЛИКУ (АРАБИЈА)
УКЛЕСАНЕ У СТЕНУ ПРЕ 1800 ГОДИНА,
ТОЛИКО ЈЕ ХЛАДНА И ЗРАЧНА
ДА ЈЕ
И ДАНАС БЕДУИНИ УПОТРЕБЉАВАЈУ
КАО СКЛАДИШТЕ ЗА ХРАНУ

ВРАЧ КОЈИ ЈЕ 9 МЕСЕЦИ НОСИО БОЛЕСНИКА НА ЛЕЂИМА

У АНГОЛА, ПЛЕМЕНСКИ ВРАЧ ИЗ КОЛДОН БЕЈОНА (АУСТРАЛИЈА), ДА БИ СМЕСТИО ЈЕДНОГ ЛЕПРОЗНОГ БОЛЕСНИКА У БОЛНИЦУ, НОСИО ГА ЈЕ НА ЛЕЂИМА 470 КИЛОМЕТАРА КРОЗ НАЈНЕПРОХОДНИЈУ ОБЛАСТ НА СВЕТУ. ТАЈ ПУТ, НА КОЈЕМ ЈЕ МОРАО ДА ПРЕПЛИВА НЕКОЛИКО РЕКА И ПРЕГАЗИ МОЧВАРЕ ПУНЕ КРОКОДИЛА, ТРАЈАО ЈЕ ОД МАЈА 1937. ДО ФЕБРУАРА 1938. ГОДИНЕ!

ЕРНЕСТ ЛЕБЕРЕХТ ЧИРХ

(1819-1854)
ПОЗНАТИ НЕМАЧКИ ДИРИГЕНТ, КОМПОЗИТОР И МУЗИЧАР, ИМАО ЈЕ ПЕТОРО БРАЋЕ И СВИ СУ БИЛИ ЧУВЕНИ КОМПОЗИТОРИ, ДИРИГЕНТИ И МУЗИЧАРИ

Велики шумекли мрав

ДА БИ ОМОГУЋИО СВОЈОЈ САБРАЊИ ДА СЕ ПРЕБАЦЕ С ЛИСТА НА ЛИСТ, ПОСТАВИ СЕ КАО ЖИВИ МОСТ ПРЕКО КОЈЕГ ПРЕЂЕ ХИЉАДАМА МРАВА

БАРИТ

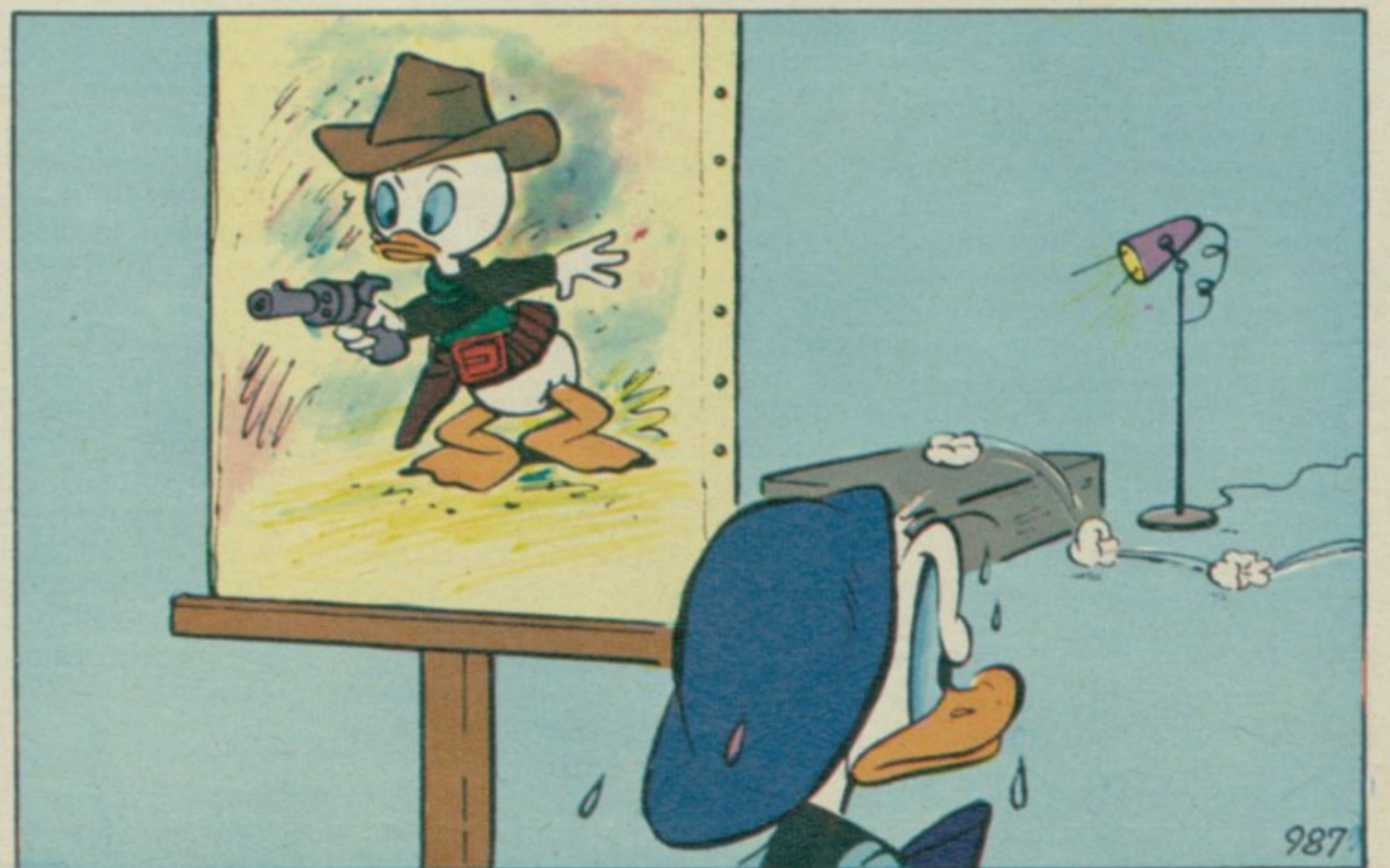
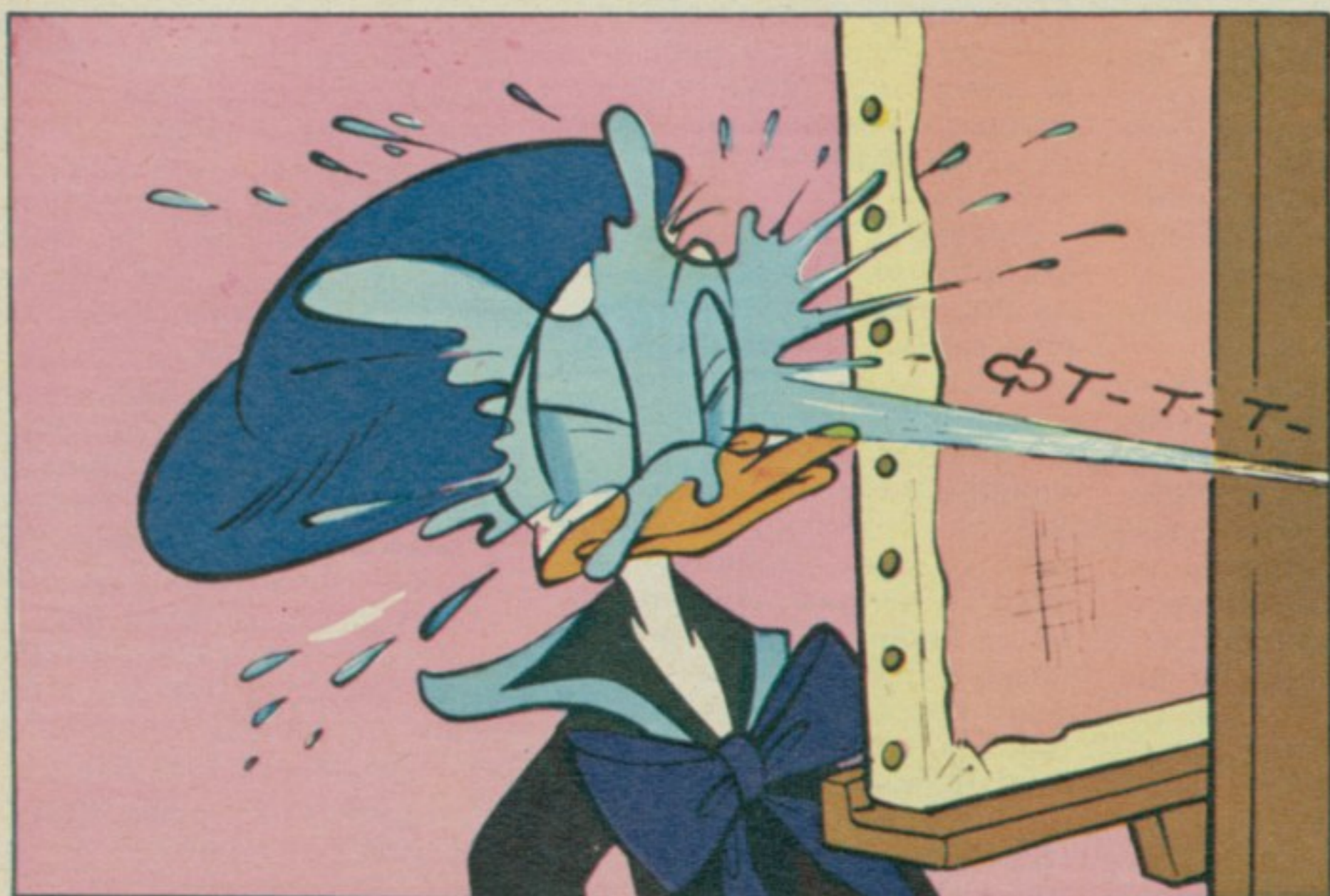
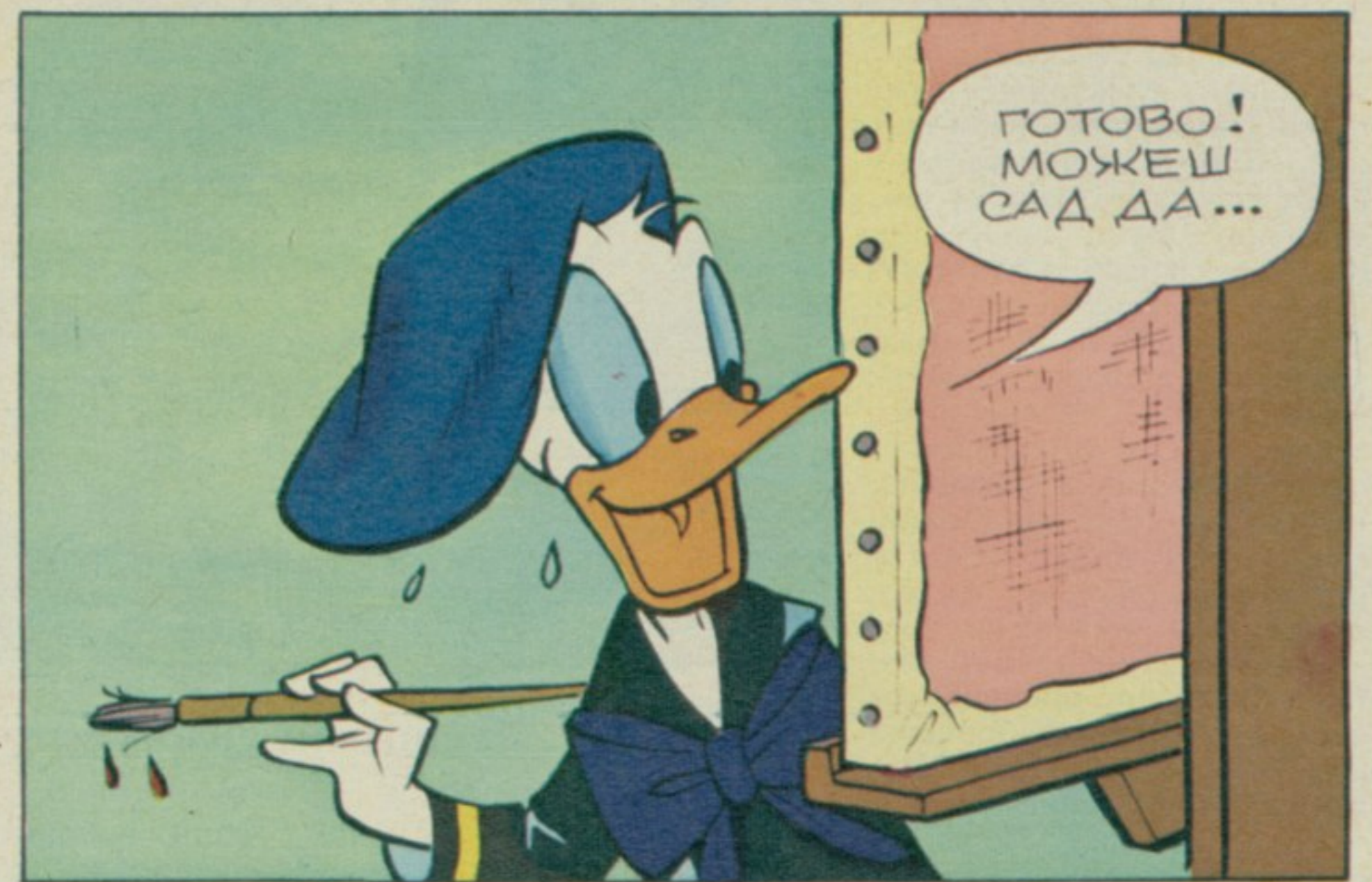
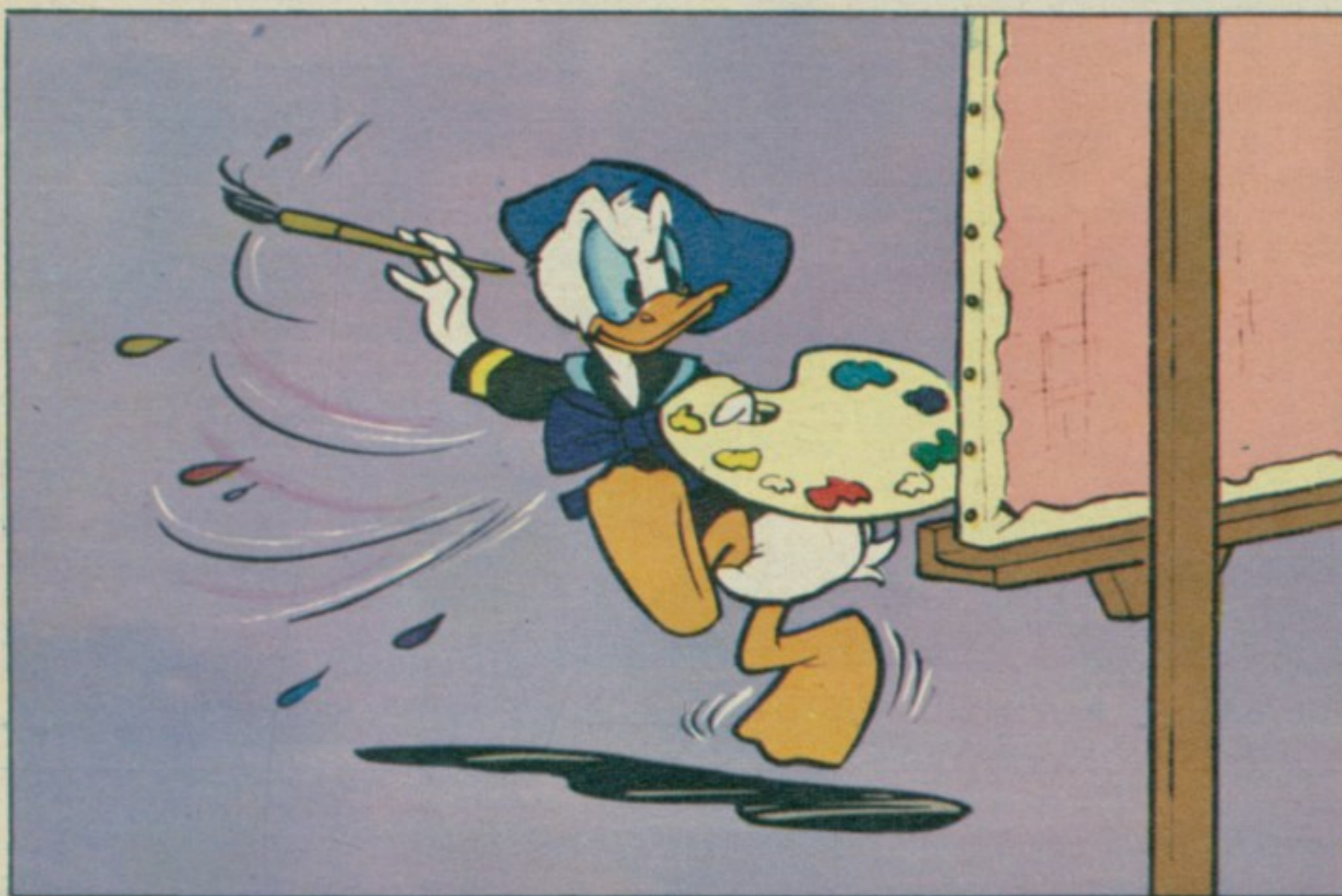
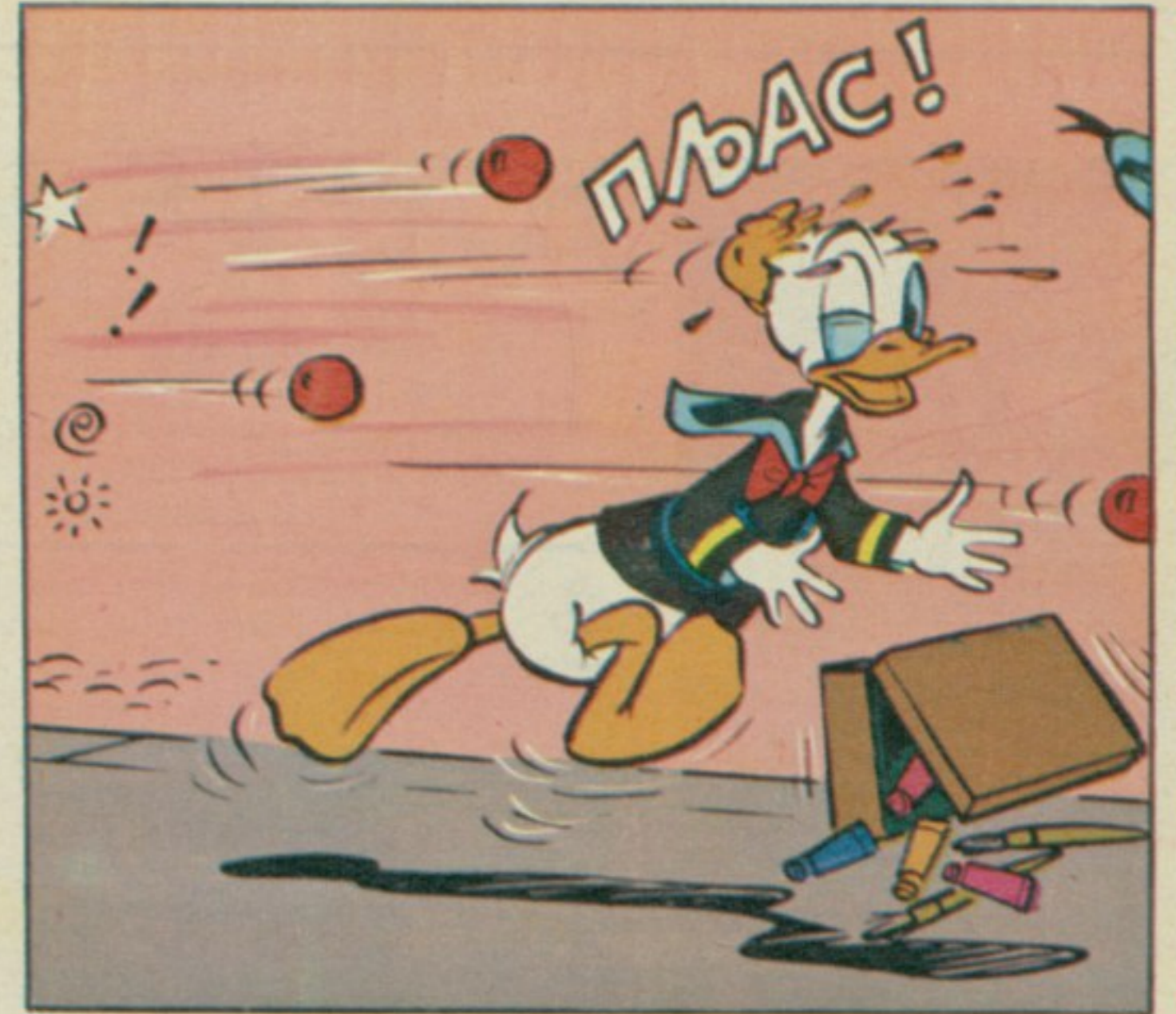
МИНЕРАЛ КОЈИ СЕ МОЖЕ НАЋИ КОД РОКЕНБЕРГА (НЕМАЧКА) ИМА КРИСТАЛЕ КОЈИ ОБЛИКОМ И БОЈОМ ПОДСЕЋАЈУ НА РУЖЕ!

ножеви
КОЈЕ ЈЕ УПОТРЕБЉАВАО НАРОД ОСТРАЦИ У СИБИРУ ПРАВЉЕНИ СУ ОД ПЛЕЊКЕ ИРВАСА

WALT
DISNEY

ПАЈА
ПАТАК

ПИОНИРИ
КРАЉЕВА СВАКЕ
ГОДИНЕ ЧУВАЈУ
ПЛАМЕН
СЛОБОДЕ

ДАЈТЕ ИМЕ СПОМЕН-ПАРКУ СТ

1. Почетком октобра 1941. године наши борци су опколили град Краљево у коме се налазило 3.500 немачких војника. Грађани Краљева спремали су се да изнутра нападну Немце.
2. Немачки командант сазнао је да се у Краљеву припрема акција патриота, па је затворио раднике Фабрике авиона, Фабрике вагона, железничаре, као и многобројне грађане, које су немачки војници похватили по градским улицама.
3. Док се између наших бораца и непријатеља водила борба за град, немачки командант одлучио се за најтежи злочин: наредно је да се стрељају затворени радници и грађани Краљева.
4. На дан 15. октобра Немци су по подне почели масовно да стрељају затворене раднике и грађане Кра-

љева. Изводили су по 100 лица и стрељали их одмах поред велике хале Фабрике вагона у којој су бити затворени.

МАЈКЕ КРАЈ ХУМКИ НА ГРОБЉУ
СТРЕЉАНИХ

5. Стрељање је трајало неколико дана. Немци су убили око 6.000 људи. На стрелишту су изгубили животе и многе избеглице Словенци, Босанци, Хрвати, Личани, Црногорци, Македонци... Међу жртвама је било и жена и деце.
6. Сваке године 6. октобра плањем пламена слободе у Краљеву почињу свечаности на гробљу стрељаних које трају до 14. октобра. Град памти своје жртве.
7. Општинска скупштина Краљева одлучила је да се гробље стрељаних уреди као спомен-парк. Архитекте из целе земље позвани су да предложе како треба да изгледа спомен-парк.
8. Одбор за изградњу спомен-парка позива читаоце Политикиног забавника да помогну у давању имена-

14 ПРЕДЛАГАЧА БИЋЕ ГОСТИ НА СВЕЧАНОМ ОТВАРАЊУ. СВАКО КО ПО

БИО САМ С ЊИМА

У хашен сам четвртог октобра 1941. године заједно с осталим радницима Фабрике авиона.

У фабрици сам радио као машинист електричне централе. Плату нисмо били примили и тога дана око два наест часова позвали су нас у управу да је подигнемо. Када сам стигао у благајну, испред шалтера је био велики ред. Није прошло дуго времена а дошли су наоружани Немци. Истерали су нас све напоље и постројили између фабрике и магацина. Чекали смо. Око нас Немци. Доводили су појединачно и по групама раднике, све који су били остали по разним фабричким одељењима. После извесног времена дошао је директор фабрике са немачким командантом. Извадио је неки списак и почео да прозива. Прозване су издвојили и негде их одвели. Нас, остале, повели су под јаком стражом. Нисмо знали куда нас воде. Једни су говорили да нас сигурно воде на неки рад. Други су претпостављали да ће нас одвести у Немачку.

Нико није ни помишљао да ће се десити најгоре. По немачким војницима који су нас спроводили нисмо ништа могли да приметимо.

Увели су нас у круг Фабрике вагона и дотерали до једне велике хале. Отворили су гвоздена врата и утерали нас унутра. Хала је била огромна. Нас је било око шест стотина. Поседали смо на земљани под.

Првог дана нисмо добили храну. Увече смо полегали на голу земљу. Било је хладно.

4 Сутрадан смо добили храну коју су нам породице по-

ТИХОМИР ЈОВАНОВИЋ, ПРЕЖИВЕЛИ СА СТРЕЉАЊА КОЈИ ЈЕ НАПИСАО ОВУ
УСПОМЕНУ, ПРИЧА ВОЈНИЦИМА КАКО СЕ СПАСАО

слале. За оне који су били без породице кували су храну у кругу фабрике, па им делили из казана.

Време је споро одмицало. Пошто смо ту скоро сви били из наше фабрике нисмо ни помишљали да ће нам се нешто десити. Човек се у оноликој маси света осећао некако сигурнији и храбрији. Нисмо могли ни помислити да више никад нећемо видети нашу фабрику, нашу породицу, наш дом; да ће нас све заједно повести неколико метара даље од хале и ту пострељати.

Ту је било доста младих људи који су желели да живе. Старији су имали своје породице о којима су бринули. Свако је имао разлога да не умре. Зато нисмо ни мислили на смрт.

Негде око десетог октобра у халу су довели велику групу људи. Били су то рад-

ници Фабрике вагона. Познавао сам неке од њих. Обрадовао ме је њихов долазак, постали смо некако још сигурнији. Сада нас је у хали било још више.

Два-три дана касније довели су железничаре. Дотерали су и једну групу жандарма и затворили их заједно са нама. Сваки дан су доводили мању или већу групу људи из града. Сад је ту била огромна маса људи свих занимања. Међу нама је било радника, чиновника, инжењера и других. Немци су у халу убацили и неке агенте који су нам говорили да смо срећни што смо овде јер је, наводно, у граду велика пометња, гине се на сваком кораку. Говорили су да ћемо овде бити најсигурнији. Помало смо и веровали јер смо више пута чули пуцњаву.

У среду, петнаестог октоб-

ра, негде око једанаест часова, у халу су ушли немачки војници. Са њима је било и неколико цивила. Познавао сам једног од њих, био је тумач код немачког команданта. Био је један дан са нама затворен, па су га пустили.

Наредили су нам да се постројимо. Посебно су били постројени радници Фабрике вагона, посебно они који су доведени из града. Затражили су да предамо легитимације. Када смо то учинили, почели су да одбрађају по стотину људи. Издвојили су прву стотину и извели је напоље. Цивили који су ушли заједно са Немцима у халу зашли су између нас и говорили нам да ове раднике воде на станицу одакле ће их упутити на неки рад у Крагујевац. Нешто касније извели су још три групе.

Кад је пао мрак Немци су изашли, а ми смо се разишли по хали.

Ујутру, око шест часова, поново су ушли Немци са овим цивилима и наредили нам да се као и претходног дана поново постројимо. Поново је почело пребројавање по сто и извођење.

Био сам у последњој стотини. Сваких двадесет до тридесет минута излазила је група од сто људи. Трајало је то тако до око шеснаест часова. У хали нас је остало још око стотину.

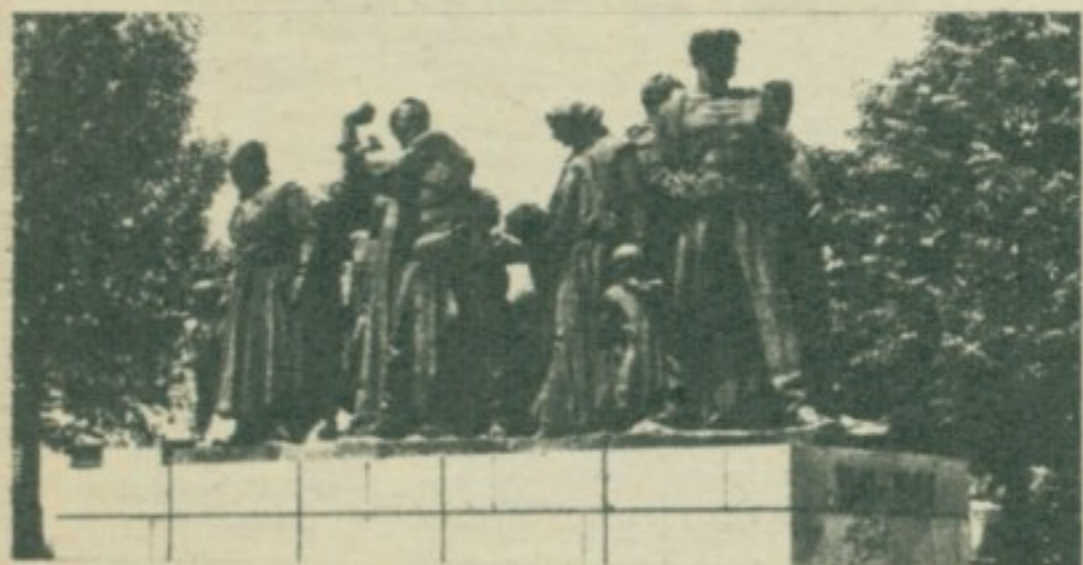
Потерали су нас према излазу. Они који су били напред нису хтели да иду, па су направили круг. Када су Немци ово видели, донели су два митраљеза и поставили их према нама. Неки су почели да беже по хали. Немци су их јурили ножевима. Нисмо могли никуд да побегнемо. Тукли су нас чиме су стигли. Мене је један ударио ножем у ногу. Успели су да једну групу изведу напоље. Нешто касније извели су и нас остале.

Када смо изашли, постројили су нас и повели према гробљу. Око нас је било пуно Немаца, а иза њих су били српски жандарми, такође наоружани.

Корачали смо. Још нисмо знали куда нас воде. Најзад смо избили на ливаду. Застали смо јер смо по њој угледали много лешева. То су били наши другови. Ево где су их водили на рад — помислио сам тада. Потерали су нас даље. Људи су почели да плачу. Опраштали су се један од другог.

— Опрости ми ако сам те увредио — говорио је један.

РЕЉАНИХ У КРАЉЕВУ

СПОМЕНИК СТРЕЉАНИМА РАД
ВАЈАРА А. ДОЛИНАРА

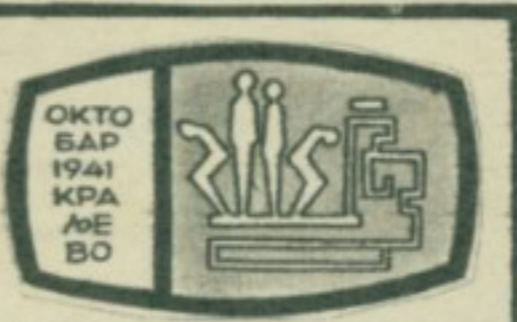
спомен-парку који ће се изградити: Како да се назове ово место које треба да нас подсећа на борбу за слободу и велике жртве које смо имали да слободу стекнемо?

9. — Моле се читаоци Политикиног за бавника да своје предлоге упуте на дописној карти на адресу: Скупшти-

на општине Краљево — Краљево најдаље у року од недељу дана. Сви предлози биће размотрени.

10. Уз предлог пошаљите и своју тачну адресу (а ако сте ђаци и разред који похађате). Скупштина општине Краљево позваће 14. октобра 1971. године у госте 14 предлагача на свечано отварање спомен-парка. Ђаци краљевачких школа послаће одмах свакоме ко упуту писмени предлог за име спомен-парка значку посвећену успомени на стрељане. Политикин забавник објавиће на време имена позваних.

ЗНАЧКА КОЈУ
ЋЕ ДОБИТИ
СВАКИ
ПРЕДЛАГАЧ

ШАЉЕ ПРЕДЛОГ ДОБИЋЕ ПОШТОМ ЗНАЧКУ

— И ти мени — одговарао је други.

— Шта ће бити са мојом децом? — питао је неко гласно.

— Мајка ми је стара и болесна — јадиковао је један.

— Проклете Швабе! — до бацно је неко.

Немци су мирно обављали свој посао. Видео сам је дан митраљез, постављен на сто метара од нас. Хтели су да нас доведу ближе, па су нас терали преко оних лешева. Дошли смо сасвим близу митраљеза и ту су нас зауставили. Док су једни плакали, други су нешто вицали.

Немци који су нас пратили, повукли су се. Био сам у задњем реду. Одједном, почело је да пуца. Окренуо сам се према западу и пао на земљу. У истом тренутку, на мене су пали и моји другови и покрили ме. Знао сам да нисам повређен.

Митраљез је престао да пуца. Чули су се само јауци, кукање и ропец другова који су још били живи. Затим су се чули пушчани пуцњи. Ови пуцњи су се чули све ближе мени. Закључио сам да Немци из пушка пуцају на све оне који дају ма какве знаке живота. Док су ми се све више приближавали, размишљао сам о томе где ће зрно да ме погоди и хоће ли да ме убије или само рани. Веровао сам да ће приметити да сам жив. „Где ли најмање боли?“ — питао сам се тада. Приметио сам да су Немци сасвим близу мене. Када су пуцали на оне који су лежали на мени, осетио сам да је неколико зрна пролетело поред моје главе. И овог пута ниједно ме није погодило. Ускоро су се Немци удаљили. Био сам обливен крвљу. Локве крви биле су и поред мене. Почела је да ме хвата дрхтавица. Лежао сам и даље непокретан. Ни на какво бекство ни-

сам помишљао, већ сам се питао шта да радим кад дођу да сахрањују. Ако се јавим да сам жив, Немци ће ме убити. Ако будем ћутао, сахраниће ме живог. Лежао сам тако и размишљао све док није пао мрак. Тада сам одлучио да покушам да се спасем. Требало је прво да се извучем испод лешева који су лежали на мени. За то је било потребно доста напора јер су лешеви били тешки. Када сам се извукао, морао сам да пузим преко мртвих другова.

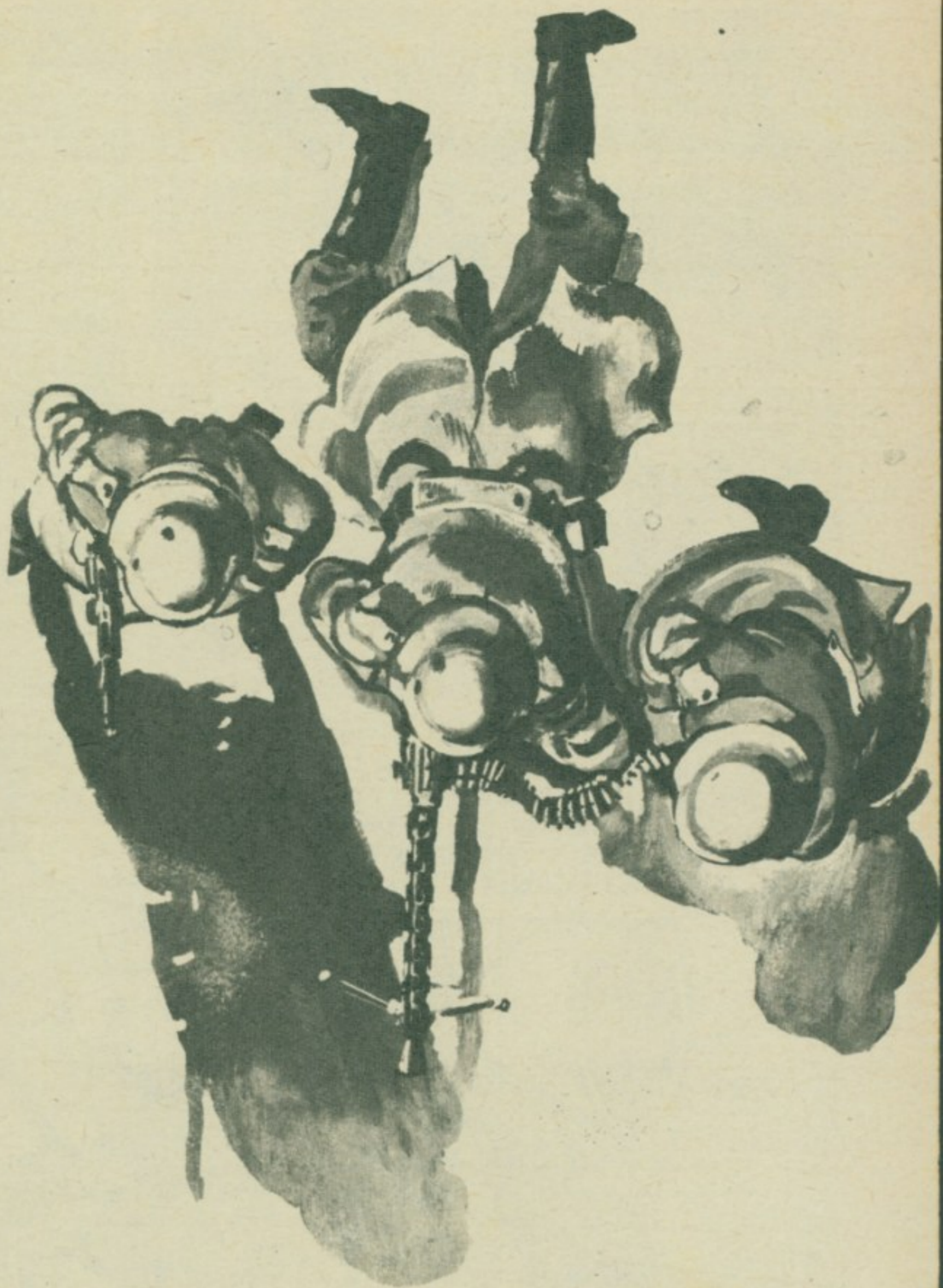
Чуо сам тада неки говор. У правцу истока видео сам два наоружана човека. Били су то жандарми које су Немци поставили да чувају лешеве. Мислио сам да ли да им се јавим или не. Видео сам тог дана, када су нас спроводили овамо, да су и они пуцали на оне који су покушали да беже из строја. Решио сам да ћутим. Ту сам мало лежао, па сам онда наставио да пузим према неком жбуњу. Још нисам стигао до жбуња када су се упалиле сијалице у ложионици. Светлост од сијалица осветлила је и овај простор. Наставио сам пузање. Између жбуња видео сам један пролаз за кола. Прову-

као сам се кроз њега а да ме жандарми нису видели. Ту је трава била велика. Нишао сам на два леша и у том тренутку чуо сам пуцњаву. Приметио сам да два немачка војника иду према мени. Сакрио сам се између лешева. Немци су нешто разговарали што ја нисам разумео. Састали су се са жандармима и нешто су им говорили. Ја сам искористио тај тренутак и претрчао до бетонске ограде испод које је био неки багрењак који је могао да ме заштити.

Немце и жандарме нисам могао да видим, али сам осетио по пуцњевима из њихових пушака који су се све слабије чули да су се удаљавали. Сада је требало да прескочим преко бетонске ограде, која је била висока два метра, а изнад које је постављена бодљикава жица. С тешком муком сам успео да се пребацим преко ње. Са ограде сам пао у неки канал. Прешао сам пругу и једном стазом упутно сам се преко брда.

Када сам прешао преко брда, нашао сам се у неком врбаку. Тада сам погледао на сат. Још је радио. Било је двадесет три часа.

Тихомир Јовановић

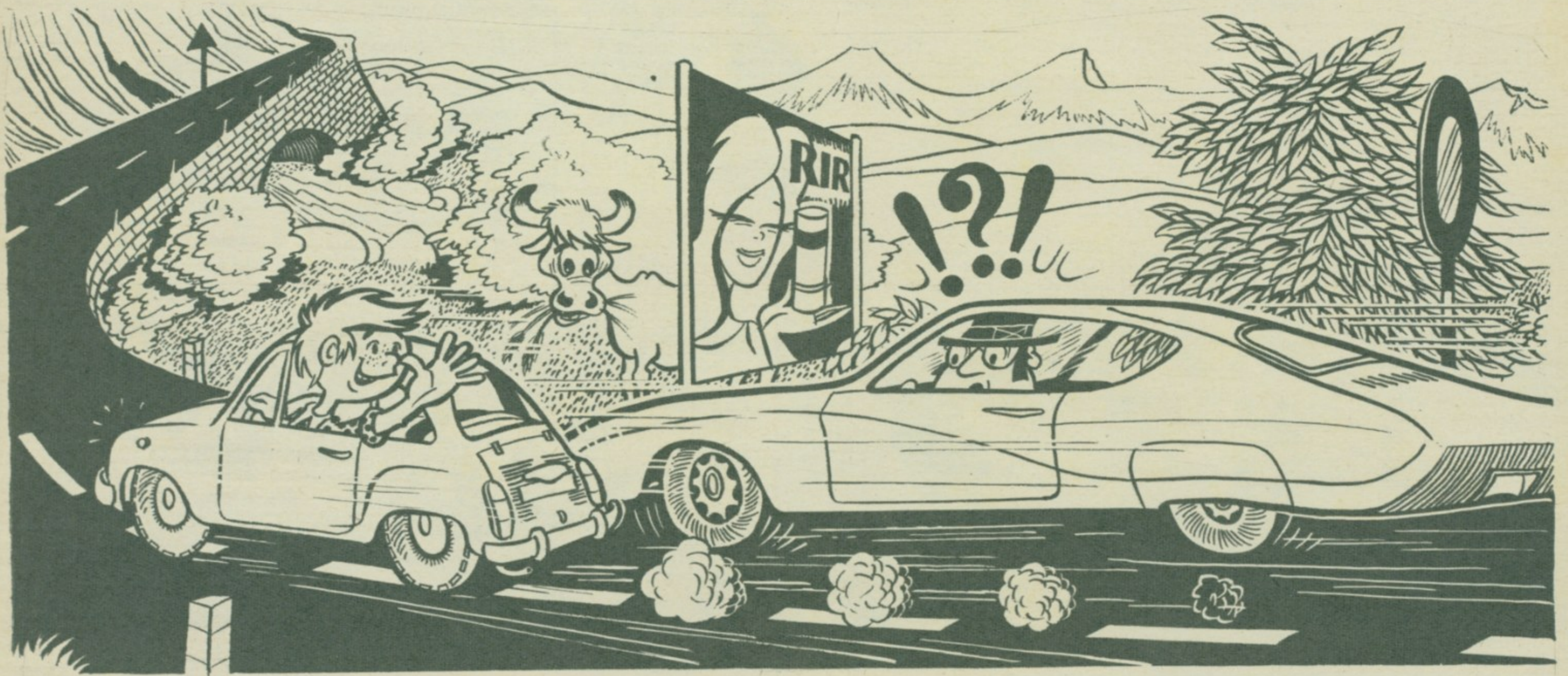
ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

ГОСПОДАР ДИОКЛЕЦИЈАНОВЕ ПАЛАТЕ

ДОБРИ ЖИТЕЉИ БРАЧА СПРЕМНО СУ ДОЧЕКАЛИ ФЕСТИВАЛЦЕ

РИЗИК С «ФРИЋОМ»

ЧЛАНАК У »ЗАБАВНИКУ« О ПОЈАЧАВАЊУ МОТОРА »ФИЋЕ« ИЗАЗВАО ЈЕ РАЗЛИЧИТЕ КОМЕНТАРЕ МЕЂУ ЧИТАОЦИМА. ОБЈАВЉУЈЕМО НЕКОЛИКО ПИСАМА. И ОСТАЛА СУ ПИСМА У СЛИЧНОМ ДУХУ

Друже уреднице,

Слатко сам се смејао читајући у једном Ремарковом роману како два типа изазивају бес власника јаких кола прстижући их на друму неком критичком којој су појачали мотор. Тога сам се сетио читајући ваш чланак „Како појачавам „фићу“. Зна чиме, дошло је то и код нас. Има ту неке освете власника малих кола према власницима великих кола и то ми се свиђа јер ови често презиру „фићисте“. А опасности? Наравно, „фризирање“ мотора је опасно али зашто да осуђујемо само то? Колике ли све опасности вребају човека у овом нашем времену?

БРАНКО ЈОВАНОВИЋ,
трговачки путник Сарајево

Уреднику „Забавника“!

Дакле и обични „фића“ може постати тркачки аутомобил! Не волим овај тип аутомобила, али као тркач је, свакако, интересантнији. Данас млади људи уживају у великим брзинама па пошто већини није доступна цена правих тркачких аутомобила, нека се задовоље појачаним фићом.

Једина примедба би била да се јавно умоле власници

ових аутомобила да вожду обављају на специјалним стајама.

ЈЕЛЕНА САВИЋ, студент,
Београд Далматинска 15

Поштована редакцијо Забавника.

Ускоро ћу купити „фићу“, па имам велику жељу да му „исфризирам“ мотор. Зато вас молим да ми доставите тачну адресу Нестора Миланова, ауто-механичара. Унапред захваљујем.

Ваш читалац

ГОРАН БЈЕЛОБРК Југословенске народне армије 65. Нови Сад

Несторову адресу вам, на жалост, не можемо дати јер се бојимо да га читаоци не засуписима са разним питањима а он нема времена за одговарање.

Поштовани друже уреднице,

Са интересовањем сам прочитао прилог „Како да појачам“ „фићу“ објављен у Забавнику број 981. Особина Забавника да поред извесних стрипова стално прати развој науке и технике и доноси актуелне прилоге и чини да остајемо његови

верни читаоци већ скоро два десет година.

Велико интересовање за повећање снаге мотора и брзине аутомобила, о чему сведочи и објављени чланак, захтева да ваши читаоци буду упознати са још неким странама „фризирања“ аутомобила, које у поменутом чланку нису довољно наглашене.

Поред знатних материјалних трошкова и природног смањења века „фризираног“ мотора и аутомобила важнија и опаснија је претња коју овакав аутомобил представља за безбедност у саобраћају.

Облик аутомобила, уређаји за управљање и кочење и др. конструишу се тако да, уз одређену сигурност, задовоље максималну брзину коју произвођач гарантује, а према којој се и бира снага мотора. Повећање снаге мотора и брзине возила изнад оне коју прописује произвођач, представља ризик за возача и за остале учеснике у саобраћају.

Друг Миланов има право кад каже да треба побољшати стабилност „фризираног“ возила. Приближавање тежишта аутомобила земљи не значи, међутим, и повећану стабилност возила. Свака промена опруга, посебно код предњих тоčkова, квари тзв. „геометријску тачку“ чиме се стабилност возила и способност управљања знатно погоршавају.

За власника аутомобила сигурност и безбедност у саобраћају треба да буде хиљаду пута важнија од повећања брзине!

Повећање запремине и снаге мотора и повећање брзине возила нису одраз техничког напретка већ, без одговарајућих заштитних мера,

његова негација. Трагична је чињеница да повећање брзине односи највише жртава међу младим људима. Сети-мо се Шканате, Велина, Краћа и многих других дивних младића које је сувише велика брзина на погрешном месту одвела у смрт. Зато не треба да се стиде возачи који својим возилом не могу да постигну брзину од 140 и више км/ч. Стид треба да обузме конструкторе и произвођаче који нису предузели довољне мере за заштиту путника у возилу.

Правилником о опреми и уређајима на возилима ограничена је бука коју сме да ствара возило у саобраћају. „Фризирање“ мотора захтева промену издувног система, а свака промена „ауспуха“, тестираног од стране произвођача, значи да таква возила оптерећују околину знатно већом буком. Није на одмет да се спомене да издувни систем мотора служи и за догоривање горива које није сагорело у цилиндру. На тај начин смањује се количина отровних материја које доспевају у атмосферу. Промена издувног система доводи до повећања отровних састојака у издувним гасовима који загађују ваздух.

Занста је пропуст да се регистрација „фризираних“ аутомобила могло досада вршити без икаквих тешкоћа. Ако члан 184 сада предвиђа ограничења, задатак Завода за моторна возила Машинског факултета у Београду треба да буде да не дозволи пуштање у јавни саобраћај оваква возила.

Наравно да „фризирање“ мотора и повећање брзине аутомобила у циљу учешћа на спортовима такмичењима и постизање што бољих спорт

ских резултата има свог оправдања. Али та се такмичења одржавају на посебним пистама, под посебним условима, који у нормалном саобраћају не постоје. „Фризиран“ аутомобил захтева и „фризиране“ путеве и „фризираног“ возача. На жалост, све троје на једном месту тешко је окупити.

На крају желим да исправим и малу грешку. Карло Абарт, отац „фризирања“ је, по сопственој изјави, Аустријанац а не Немац. Интересантно је да је више година живео и у нашој земљи.

Захваљујући на уступљеном простору, срдачно Вас поздрављам.

Маг. техн. наука ДУШАН ГРУДЕН, дипл. инж., Институт за моторе и моторна возила Беч, Leharplatz 4.

Друже уреднице,

Само глупаци појачавају моторе аутомобила да иду још брже и кад бих ја била нека власт, забранила бих да се то чини јер су опасни за друштво.

ЈОВАНКА ДОДИК, службеник Београд

Поштовани друже уреднице,

Ми смо земља са још прилично лошим друмовима и без техничке и возачке културе а по броју саобраћајних несрећа заузимамо, на жалост, једно од првих места на европској листи. Зар је онда потребно да се на нашим путевима појаве још и „фиће“ због којих ће многи возачи јаких кола „да зину од чуда“?

Д. НИКОЛИЋ, учитељ у пензији Нови Сад

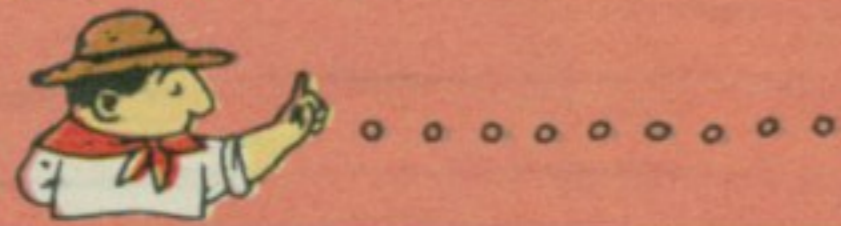
УЗБУНА! СТИЖЕ ТА

Назеб или прехлада једна је од најчешћих јесењих и зимских болести али се јавља и у друга годишња доба, нарочито у прелазним периодима — између пролећа и лета и лета и јесени. Због назеба у школским дневницима обично има највише изостанака. Није опасан али је веома досадан, добрим делом и зато што не постоје одређени лекови који би га брзо савладали: он пролази сам од себе, кад „издува своје“. Прича се да је у прошлом веку неки болесник упитао славног француског лекара да ли зна који је најбољи лек против назеба. — Наравно — одговорио је учени доктор — марамица!

1. Прве јесење кише и хладноће велики су савезници назеба који вреба са свих страна. Зато се добро чувajte!

2. Назеб постоји од кад је света и века и не признаје државне границе. И симптоми су му свуда исти: јака главобоља, грозница, грбање у грлу и носу, кашаљ, отежано дисање, температура и обавезна несносна кијавица.

3. Каква је ли то сила која изазива сва ова чуда? Па... то је сићушни микроб, мајусњи вирус коме снагу даје хладноћа. Пошто је веома мало познат, назваћемо га Тајанствени Икс. И као што су се у средњем веку витезови оглашавали трубама, тако се и он увек јавља једним звучним АП... БИХА!

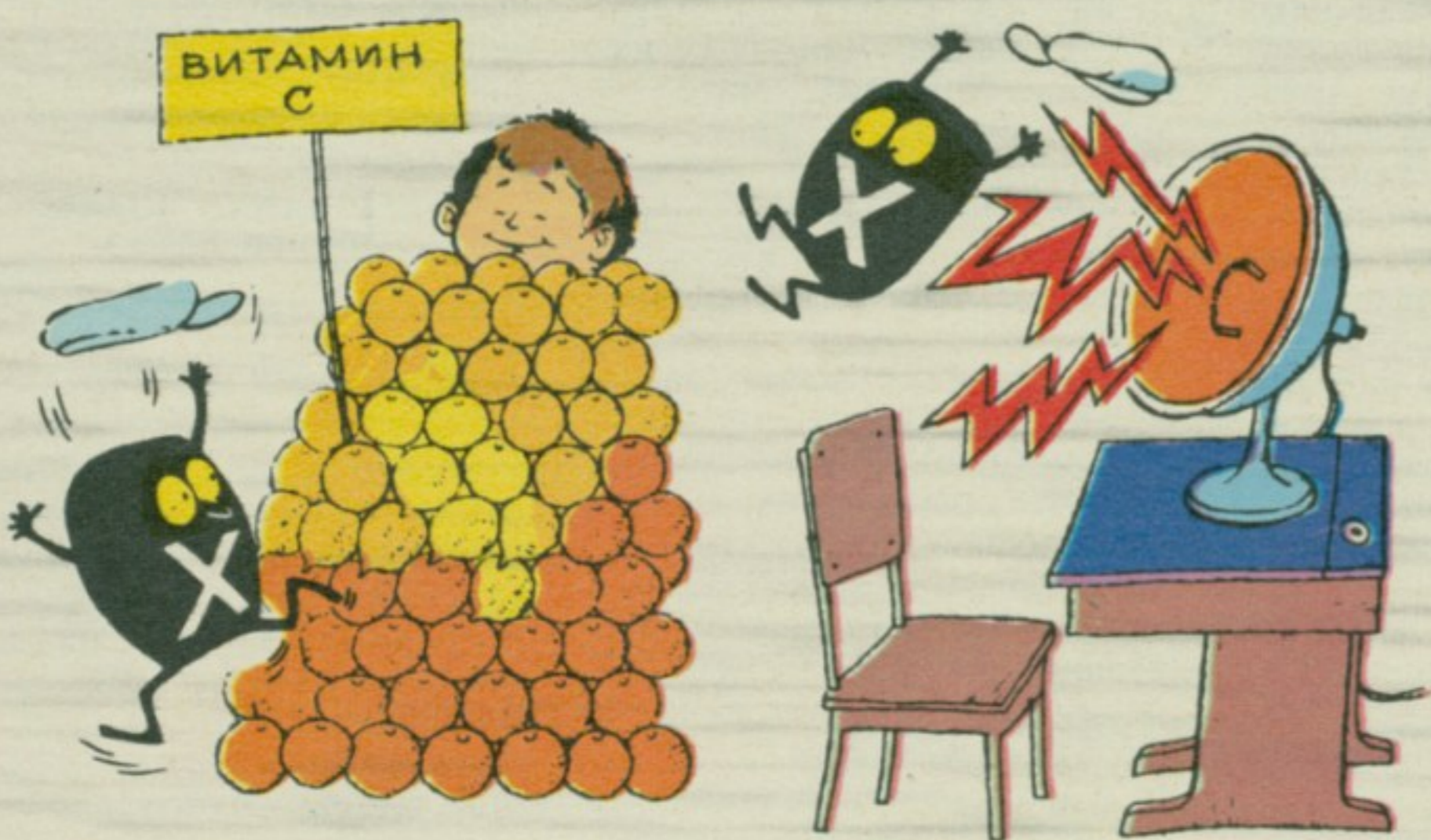
4. Тајанствени Икс има своју тактику напада а у томе му најбоље помажу прехлађене особе које га кашљањем и кијањем сеју око себе и тако шире заразу. Зато, што даље од оболелих!

5. Подмукли напади Тајанственог Икс могу да се спрече, пре свега избегавањем места где има много света, у време наглих захлађења и промене времена, кад „влада“ назеб.

6. Чим се јаве први знаци прехладе, лекари препоручују: аспирин, ацетисал, арбид, синасек, косавил и друге лекове.

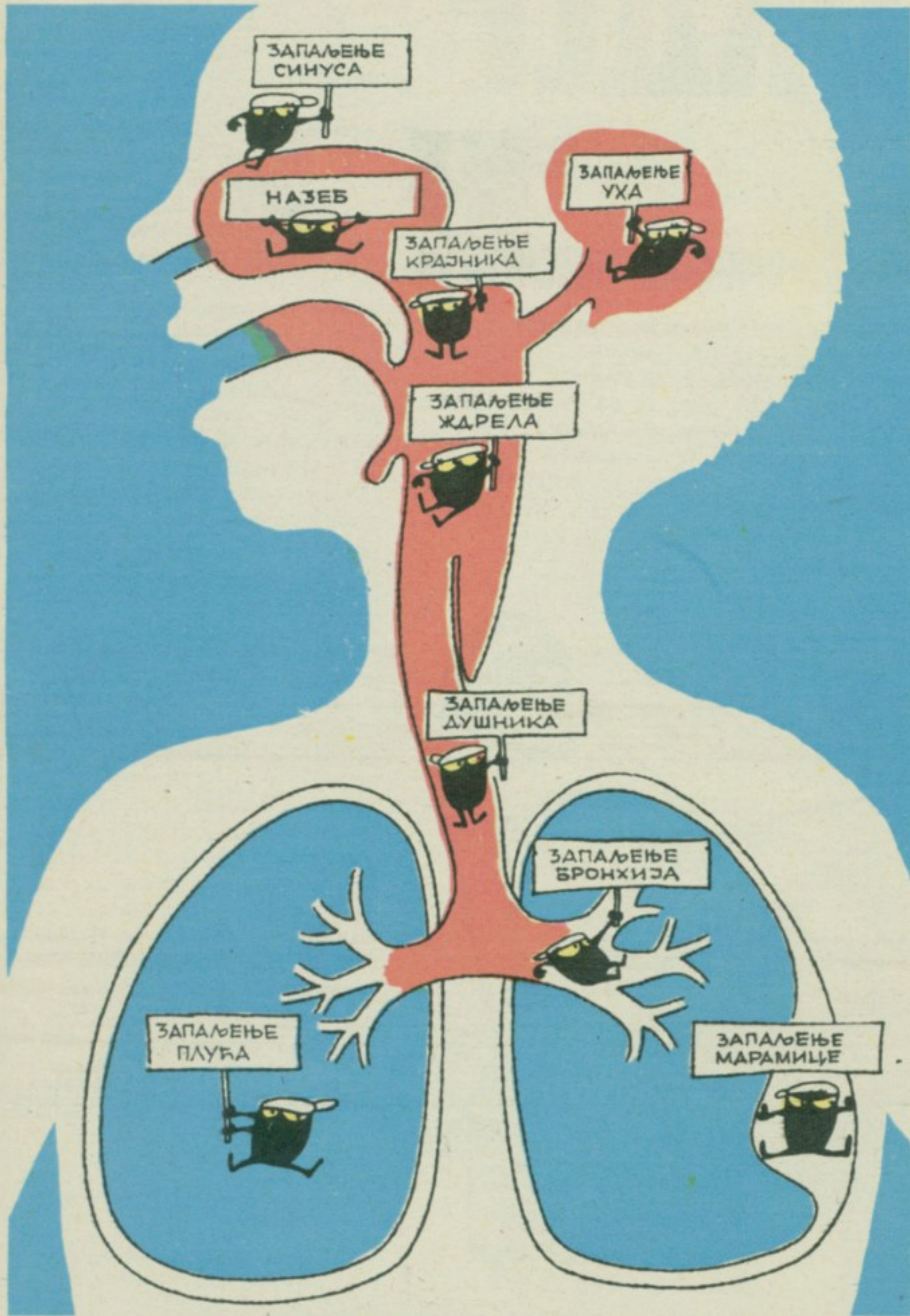

7. Веома је ефикасно и узимање витамина Це, око 1 грам дневно у таблетама или воћу и поврћу, као и стерилизација просторија (школских учионица, на пример) ултравиолетним зрацима.

8. Тајанствени Икс није узрок свих кашљања и кијања. Поред кијавица које су последица назеба, јављају се с пролећа и кијавице проузроковане полевним прахом. И многе заразне болести, као шарлах, богиње и друге, почињу знацима назеба али с њима Тајанствени Икс нема никакве везе.

ТАЈАНСТВЕНИ ИКС!

9. Зашто је потребно чувати се назеба? Сам по себи он је прилично безазлен али широм отвара врата другим, озбиљнијим и опасним болестима. Из носа, на пример, назеб може да пређе у синусе, грло, крајнике и ухо и изазове запаљење синуса, ждрела, крајника и уха. Из горњих дисајних путева прехлада се зачас спушта до душника, бронхија, плућа и плућне марамице и изазива запаљење душника, бронхитис или запаљење бронхија, запаљење плућа као и запаљење поребрице или плућне марамице. Ове болести, а нарочито запаљење синуса, лече се тешко, споро и изазивају велике тегобе. Неке од њих, код деце и старијих људи, могу да буду и смртоносне.

Стари Римљани су против назеба парили ноге и у сласт пили чајеве справљене од мирисних трава и вино кувано с медом.

У средњем веку лекари су преписивали вреле облоге нагопљене биљним чајем.

Арабљани су ушмркивали фини прах од осушеног лишћа метвице и жалфије.

Индијанци су, кад назебу, ударали два камена један о други како кијање не би узнемиривало духове ратника у вечним ловиштима.

Наполеонови савременици борили су се против прехладе ушмркујући дуван.

Калуђери са Тибета имају нарочит систем: све док назеб траје, они држе строгу дијету без капи воде и трунчице соли.

Даме су стављале под нос миришљаву со, „лек“ за буђење из несвести што је било у моди, и назеб.

Учени кинески доктори лечили су назеб забацивајући пацијенту дугачку иглу у јагодицу малог прста десне руке.

Индуси кад се разболе од назеба ушмркују више пута у току дана благодотворну морску воду.

10. Док одрасле особе и већа деца углавном сасвим добро подносе назеб, он може да буде веома опасан за бебе. Њихов нежни организам није у стању да пружи довољан отпор и прехлада се обично завршава запаљењем плућа.

11. Сада вам је вероватно јасно да Тајанствени Икс није тако безазлен као што изгледа. Зато се немојте чудити ако мама, чим добијете температуру, позове лекара: он је ту да спречи Тајанственог Икс да не продре дубље у организам и изазове теже последице.

БИО САМ ЉУДОЖДЕР

**ЈАХАО САМ КОРЊАЧЕ!
УБИО САМ АЛИГАТОРА!
ЈЕО САМ ЗМИЈЕ И ПАЦОВЕ!**

У августу 1898. године уредништво енглеског часописа „Широм света“ обавестило је своје читаоце да ће ускоро објавити серију „ексклузивних“ чланака из пера једног ученог Француза који не само да је преживео бродолом крај обала Аустралије већ је на шестом континенту провео тридесет година као поглавица једног домородчког племена.

У то време, пре више од седамдесет година, на земљи је било још много неистражених области. Радио и телевизија нису постојали. По повратку с других континената и из далеких земаља, путници и истраживачи сматрали су својом дужношћу да упознају свет с животом и обичајима непознатих народа. Путописци су у то време били радо читани тако да је читалачка публика с нестрпљењем очекивала први чланак ученог Француза чија је судбина била више него необична.

ЦРВИ КАО ГИРИЦЕ

Звао се Луј Ружмон и у првом делу своје приче описао је како га је после бродолома, који нико сем њега није преживео, спасао пас капетана брода. Пас је, наиме, дохватио зубима уже везано за гумени појас којег се Луј дочепао у последњем тренутку и тако у кући бродоломника допливао до обале једног малог острва. На том острвцу бродоломник је провео две мирне године, потпуно сам, а онда се изненада појавила једна домородачка породица с којом се брзо спријатељио. Дошљаци су саградили чамац и заједно с Лујем пребацили се на аустра-

лијски континент. Њихово племе прихватило је Луја Ружмона и он се ускоро оженио домородачком девојком Јамбом.

Мада је живот међу домородцима, који је Луј описивао, био потпуно другачији од оног који су водили читаоци његових чланака ипак је, захваљујући занимљиво описаним појединостима, изгледао интересантан и пријатан.

Бављење спортом, на пример, представљало је праву забаву јер су му надхват руке увек биле диновске корњаче које су се могле јакати.

— Својим необичним парипима управљао сам на исто тако необичан начин. Кад сам желео да своју корњачу наведем да окрене улево, ја сам јој једноставно забијао своју леву ногу у десно око, а обратно за супротни смер. Два моја велика палца на ногама, стављена истовремено преко корњачиних очију, изазивали су њено нагло заустављање да увек умало не бих пао.

Око исхране није било ни каквих тешкоћа. Јамба је сваког јутра одлазила да сакупи укусно корење локвања. Сваког дана касно по подне племе би се окупило на главни обед који се састојао од меса кенгура, емуа, змија, пацова и рибе. Као нарочито цењена храна били су црви који су се могли наћи у кори дрвета званог црна авија.

— Ти црви се леку на уснијаном камењу а једу се на тај начин што се по неколико одједном стави у уста, баш као гирице — писао је Де Ружмон.

Те мале појединости кола да је већ планирана јед-

јима је Де Ружмон пунио своје чланке чиниле су његову причу занимљивом и веома убедљивом. Читаоци часописа „Широм света“ с нестрпљењем су очекивали сваки нови наставак. Ускоро су у редакцију почела да стижу писма у којима су они тражили да за њих уприличи састанак с писцем да би могли и да упознају јунака невероватних доживљаја.

Редакција их је уверава-

сам искрено уверен да је оно што је штампано било и стина.

ПРИЈАТНО УЖАСНУТИ

Пошто је у једном од наставака описао стравичну борбу с огромним алигатором кога је најзад савладао ударцем томахава, Де Ружмон је испричао како му је указана и највећа почасти: постао је поглавица

КАД САМ ЖЕЛЕО ДА КОРЊАЧА СКРЕНЕ УЛЕВО, ЗАБИЈАО САМ ЈОЈ ЛЕВУ НОГУ У ДЕСНО ОКО.

на турнеја и да ће Де Ружмон обићи многе енглеске градове да би га читаоци упознали али да је тренутно „потпуно окупиран“ срећивањем прикупљеног материјала за разна научна друштва у Европи, затим да позира неком сликару, да му је сад главна брига да пронађе своје сроднике с којима је због толико дугог избивања из земље изгубио везу. То је углавном било тачно и уредник „Широм света“ извињавао је пред својим читаоцима Де Ружмона и племена у којем је живео.

И ту његову причу читалачка публика је примила не посумњавши у њену истинитост. Али, данас је несхватљиво како је могао да „прође“ са описом „безбројних хиљада“ вомбата који сваке вечери прелећу у огромним јатима. Јер, још у оно време природњаци су знали да су вомбати мале, медведима сличне животиње и право је чудо да се нико од читалаца није сетио како они не могу да лете. Чињеница је да нико није упутио никакав протест и Де Ружмон, вероватно охрабрен тиме, у следећем наставку објављује сензацију: племе за чијег је поглавицу био изабран било је људождерско!

Енглези су познати као љубитељи узбудљивих доживљаја, пуних страве и ужаса, и Де Ружмонов опис људождера и њихових гозби изазвао је међу читаоцима, како је забележено, „пријатно узбуђење“. И до тад су они слушали о људождерима али им никад нико није тако, до најмањих појединости, описао како они хватају и припремају своје жртве. Де Ружмон није изневерио своју публику и кад је завршио то поглавље „пријатно ужаснути“ читаоци „Широм света“ знали су о људождерству сасвим до-

вољно да би могли да стручно скувају једни друге.

Докле ће још, питали су, морати да чекају да би срели и упознали овог изузетног човека?

Да се „људождерски поглавица“ појавио у то време међу њима, вероватно да би био одушевљено примљен и нико у њега не би по сумњао. Али, он је одлагао своју најављену турнеју и наставио да пише.

Можда је Де Ружмон веровао да су читаоци спремни да верују у све што се напише и одштампа а можда га је и његова машта толико понела да више није могао да се заустави. Његове приче бивале су све крвожедније и најзад су постале толико невероватне да су у другим енглеским листовима све чешће почела да се појављују писма у којима је тражено да „поглавица људождера“ докаже своја тврђења или да се лично појави пред читаоцима и објасни им многе ствари.

„Поглавица људождера“ можда је и био варалица али је сигурно да кукавица није био. Пристао је да стане лице у лице са онима који су га оптуживали. У годинама, достојанствен и речит одговарао је на њихова питања и то „на тако учен начин“ да су чак и његови критичари, привремено бар, почели да се питају није ли ипак све оно што је писао истина.

НОВАЦ МУ НИЈЕ БИО ЦИЉ

Али, црв сумње се појавио и до јуче одушевљени читаоци почели су најпре с више критичности да примају његове чланке а затим су, просто преконоћ, престали да му верују.

Праву истину открили су новинари листа „Дејли кроикл“. А истина је гласила: писац узбудљивих чланака није био ни Француз, ни ученењак а још мање истраживач. Чак се није звао ни Луј де Ружмон. Био је Швајцарац, звао се Грин и по занимању је бивши лакеј. Истина, боравио је једно време у Аустралији где је радио све и свашта, али међу домородцима никад није живео. Познавање неких места у Аустралији омогућило му је да својим причама да веродостојну позадину а многобројне појединости које су звучале убедљиво напавирчио је у читаоцима Британског музеја.

Већина великих варалица одлучује се на обмане углавном због новца. Грин је, додуше, имао извесне новчане користи од свог писања, али то је дошло узгред. Новац му није био циљ. Усамљен, стар и без пријатеља, он је само искористио машту да би у свој суморан и једнолик живот унео мало узбуђења и промене, тако да га ни његови савременици, кад су дознали истину, нису много осуђивали.

Он не само што ником није нанео зло већ је дуго и успешно забављао хиљаде људи. Никад више ништа није написао и умро је у једном лондонском предграђу као улични продавац шибца.

К. В.

ОГРОМНОГ АЛИГАТОРА САВЛАДАО САМ ПОСЛЕ ДУГЕ БОРБЕ УДАРЦЕМ ТОМАХАВКЕ.

БИМ И БУМ

JOE MUSIAL

ОБОРИО ЈЕ 54

ЖОРЖ ГИН-
МЕР ЈЕ БИО
СТРАХ И ТРЕ-
ПЕТ ЗА НЕМА-
ЧКЕ ЛОВЦЕ И
ИЗВИЋАЧЕ

Погинуо је 11. септембра 1917. године, у једној највећих борби. Ко зна колико би победа постигао до краја рата да је остао жив. Гинмер се сматра најбољим пилотским асом у првом светском рату, иако има француских пилота који су постигли више победа од њега. За заслуге је одликован највишим француским ратним одликовањем — Ордемом легије части.

У ескадрили »Рода«

Гинмер се пуне три године херојски борио, на небу изнад фронта, у спречавању непријатељских авиона у дејствима против његове земље. Французи су постојани на свог хероја и истичу га као узор својим млађим генерацијама.

Још док је био ученик у школи, Гинмер је показивао смелост и одлучност које нису биле својствене децацима његова узраста. Касније је намеравао да студира технику, али пошто није био најбољег здравља, морао је да се одрекне те своје жеље. Када је објављена мобилизација у Француској, Гинмер се пријавио у војску као добровољац. Али зато што није био способан комисија га је одбила и огласила привремено неспособним за војну службу. То није поколебало младог Гинмера. Преко веза и познанства успео је да уђе у школу за механичаре. Желео је да на сваки начин постане ваздухопловац. Ка-

да се већ нашао у ваздухопловној школи, било му је лакше да пређе у пилотску школу. После чешћег и упорног тражења, то му је на крају и одобрено.

Жорж је 11. марта 1915. године постао дипломирани пилот, а већ 26. априла добио је и звање војног пилота. Све је ишло како је Гинмер желео. Наравно, због ратне ситуације програм обуке пилота није био преопширан. Тако је тај младић који је постао „пилот на силу“, доспео у већ чувену (по победама) француску ескадрилу звану „Рода“. Гинмер је стигао у ескадрилу 8. јуна, а већ 19. јуна је имао највећи број победа у личној листи.

Без акробација

Пре него што је постао пилот-ловац Гинмер је извршио више летова ради ваздушног извиђања и на другим задацима. Он је у пилотажи напредовао постепено али сигурно. Они који су га добро познавали тврдили су да у борби није придавао велику важност акробацијама у ваздуху, че му су тежили многи други пилоти. Гинмер се борио на други сигурнији начин: искористио би први погодни моменат за напад и отварање ватре на противника, без много маневара.

Био је првокласан стрелац и одлично је погађао циљ. Штедео је муницију. Догађало се да само са два метка погоди непријатељевог пилота и извиђача, или да се толико приближи не-

пријатељевом авиону да самом својом близином избаци противника из психичке равнотеже и натера га да од страха искочи из авиона. У таквим случајевима Гинмер не би имао потребе да испали ни метак из свог митраљеза.

Гинмер се одликовао неосивом храброшћу што је била његова највећа особина као борца. Чим би угледао противника у ваздуху, најпогоднијим маневром би му се муњевитом брзином приближио и отварао ватру из митраљеза, не обазирјући се много на број непријатељевих апарата. Био је одличан у спровођењу својих замисли. Врло често се дешавало да му у борби авион прорешетају зрна непријатељевих оруђа. Ипак, ни највеће асове не прати увек срећа.

Жорж је знао да једног дана може и њега да заде-си судбина његових многобројних противника. Често је говорио да се и он једном неће вратити са задатка. У ваздушним борбама Гинмер је више пута обаран и неколико је пута рањаван. Срећом, то се догодило изнад француских борбених линија, тако да је касније опет могао да настави борбу у ваздуху. Настојао је да свој живот што скупље „прода“.

Оборен од својих

У рату се понекад догађају невероватне ствари. Нарочито је тешко у ваздушним борбама, када се све дешава великом брзи-

ном, разликовати непријатељев од свога авиона. У таквој ситуацији нашао се једном и Гинмер.

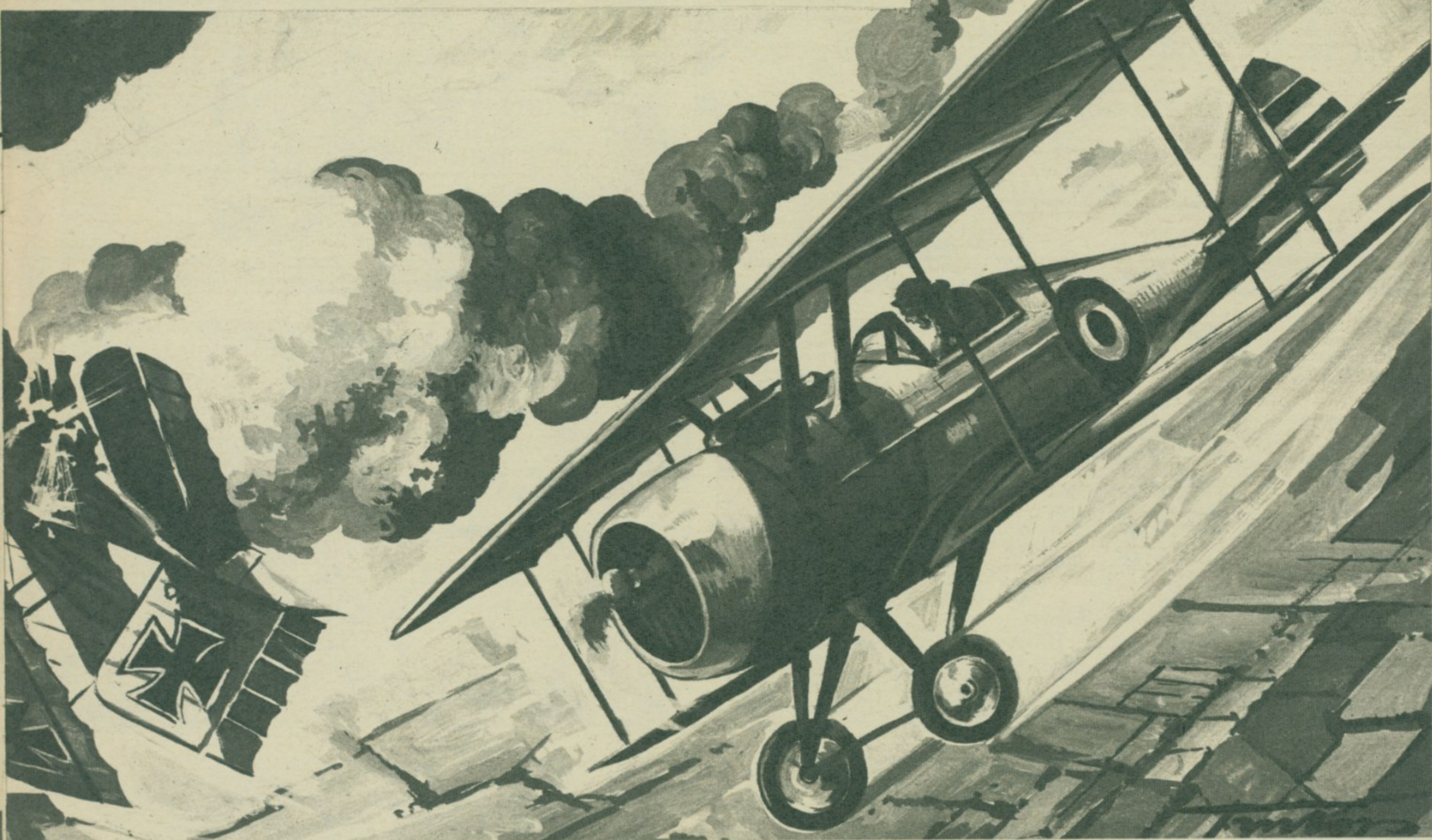
Било је то после једне тешке ваздушне борбе 23. септембра 1916. године на Западном фронту. Гинмер је за пола минута успео да обори два противничка авиона. Када је нападао трећи авион, и када је успео да га теже оштети, осетио је снажан потрес од снажне експлозије у близини авиона. Крило његовог авиона било је оштећено. Гинмер се налазио на висини од око 3.000 метара. Морао је да пређе у понижање; ваздушна струја је цепала платнену оплату крила његовог апарата. Авион је на једном пао у ковит. У таквом, неправилном положају било је немогуће управљати авионом. На тај начин су погинули многи пилоти. Сва настојања да „исправи“ авион нису помогла. Апарат се ближио земљи. На висини од око 1.600 м авион је нагло променио смер окретања, али је још јурио ка земљи. Ипак, Гинмер се није предавао, већ је и даље покушавао да, покретавњем команди, изађе из те критичне ситуације. Ништа није помогло. Земља је већ

ту. Храбри пилот је први пут зажмурио пред опасношћу. Страшан лом...

После првог шока Гинмер је дошао к себи. Све се утишало. Погледао је око себе. Није могао да верује да је у животу, чинило му се да сања. Нос авиона био је забоден у земљу. Почео је да опињава тело не би ли открио прелом, рану... Све је било у реду, само је с лица цурила крв из безопасне посекотине. Болови у рамену су га подсетили да је још везан у авиону. Приликом удара везе су издржале, и он је остао у седишту. Да није био везан, био би избачен из кабине и сигурно би погинуо. Још дуго после тога осећао је болове у раменима у које су се усекле јаке везе.

Ловци често изгубе оријентацију после борби у ваздуху. То се тога пута десило Гинмеру. Кад је после удеса изашао из авиона, прва брига му је била да се оријентише, да види куда ће кренути. Није знао где је линија фронта. На срећу, пао је недалеко од једне артиљеријске батерије. Артиљерци који су дотрчали до обореног авиона уљиснули су се и разочарали — они су прецизним поготком обори-

АВИОНА!

ли сопствени авион. Ипак, пилот је био срећан што се све добро свршило и био је спреман да им опрости. Враг се у своју ескадрилу.

Са 11 метака 3 авиона

У мају 1917. године тај већ познати ас је извојевао своје највеће победе: за не колико недеља оборио је седам непријатељевих авиона. Само за дан оборио је четири авиона. Догађало се и то да у борби од неколико минута обори неколико авиона. Гинмер је реаговао врло смишљено и брзо и био је веома прецизан. У јулу је са једанаест метака успео да обори три противничка авиона. То је било баш у време када је непријатељ имао довољно искусних пилота и добре авионе, апарате одличних маневарских својстава.

Гинмер је постигао и победе које спадају у посебне реткости у ваздухопловству. Он је своју 44. ваздушну победу постигао јед-

ним јединим метком. Тај је метак погодио противничког пилота тачно у главу. Другом приликом је оборио непријатељев авион са свега три метка: једним метком је погодио пилота, а другим извијача.

Ескадрила у којој је летео Гинмер, као што је већ речено, носила је популарно име „Роде“. Слика роде, као симбол, била је насликана на труповима авиона те ескадриле. Сваки сусрет немачких пилота са авионима на којима је била слика роде изазивао је у тих ваздушних пирата зебњу. Гинмер је пред крај живота и сам командовао том ескадрилом. Ескадрила „Роде“ је дејствовала на оним секторима фронта на којима је ситуација била најтежа за савезнике.

И многи пилоти који су касније летели с родом као симболом прославили су се: Ведрим, Дорм, Брокер, Ерто, Делатур, Делер, Шенен и др. Фонк је после Гинмерове погибије постао највећи пилот ас те ескадриле, која је у формацији пука носила назив Ескадрила број 3. Пилоти су сматрали чашћу да служе у тој прослављеној јединици. У ескадрили која је имала толи-

ко победника у ваздушним борбама с немачким авионима било је заиста тешко избити на чело.

Нестао је

Пилоти-ловци Гинмерове ескадриле истицали су се уредним животом. Бавили су се спортом. Сматрани су елитом француске ловачке авијације, и сваки нови пилот који би ступио у ту ескадрилу, без обзира на ране и личне навике и склоности, морао је да следи пример својих старијих другова.

Гинмерова борбена каријера трајала је две и по године. Иако је постигао велике успехе и стекао славу, остао је скроман и, без обзира на признања, увек је настојао да се усавршава. Позив, пилота-ловца био је за њега важнији од свега.

Блистава каријера Жоржа Гинмера, једног од највећих пилота у првом светском рату уопште, изненада је прекинута. Очевидаца његове погибије није било. Али познато је да је Гин-

мер у једној ваздушној борби изнад места Поел-Капела у Фландрији над немачким линијама добио судбоносан погодак. То се догодило 11. септембра 1917. године. Гинмер је нашао смрт у рушевинама свога авиона. Војници са фронта пронашли су пилотску књижицу с именом Жоржа Гинмера. Немцима је Гинмерова смрт донела велико олакшање. Победа над Гинмером је у немачкој ловачкој авијацији приписана поручнику Виземану. Али Виземан није успео да живи много дуже од Гинмера. Само двадесе-

так дана после Гинмерове погибије, 30. септембра 1917. године, Виземан је оборио француски наредник пилот Анри Дипре.

Французи нису успели да пронађу Гинмерово тело. Баш на месту на коме је пао Гинмеров авион беснела је артиљеријска ватра упућивана са британског сектора. У тим експлозијама је нестало и тело Жоржа Гинмера, прослављеног пилота ловца Француске.

(Из књиге Борћа Милановића „ОД ИКАРА ДО МЕСЕЦА“ — издање „Народне армије“)

— глог — дизајнер — егзотичан — зооспоре — идиограф —

НЕ! НИКО ОД МЕНЕ НЕЋЕ ВИШЕ ПРАВИТИ НЕЗНАЛИЦУ! САД ИМАМ РЕЧНИК СТРАНИХ РЕЧИ. КУПИТЕ ГА И ВИ И ТО ПО СНИЖЕНОЈ ЦЕНИ!

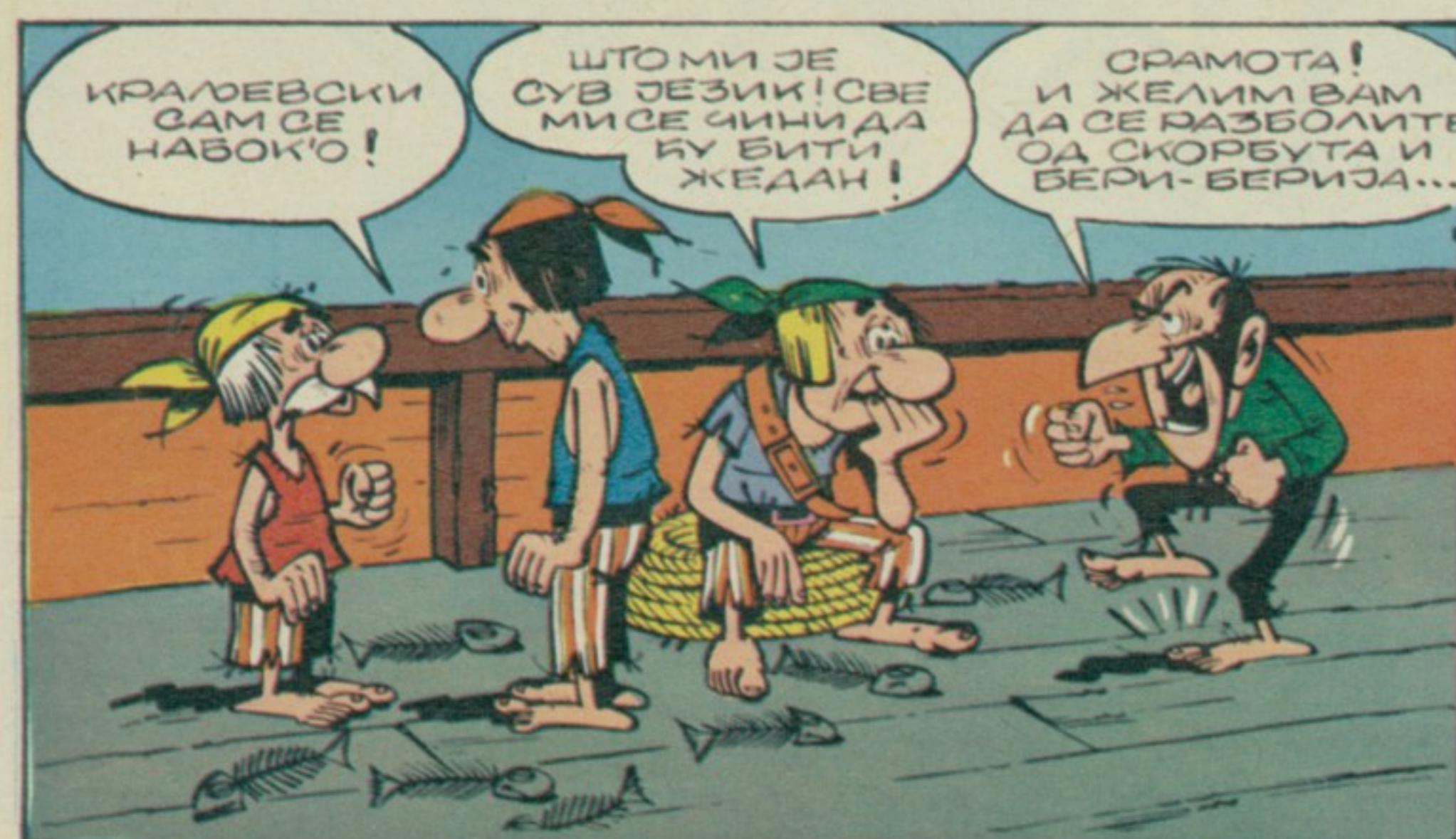
НАРУЧИ ПРЕКО ПОШТЕ ЦЕПНИ РЕЧНИК СТРАНИХ РЕЧИ!

Напиши на дописници читко „Овим наручујем ваш Речник страних речи по нижој цени од 20. и. дин. (уместо 25 колико кошта у књижари). Речник ћу платити поштару кад ми га донесе“. ЧИТКО ИСПИШИ СВОЈУ ТАЧНУ ПУНУ АДРЕСУ. Дописницу адресирај овако: Издавачко предузеће „ВУК КАРАЏИЋ“, Београд, Краљивића Марка 9.

ЦЕПНИ РЕЧНИК ИМА 511 СТРАНА (Бирилица)

— део/ло — елбелне — лекрелне — бегреллп — гофоглне

ЦРНЕ ЗАСТАВЕ

ПОРОДИЦА КРЕМЈЕНКО

ЈЕ Л' ДОЛЕ
У ПОДРУМУ,
ТАТА?

ЈОК!
НИЈЕ
ОВДЕ!

НЕ СЕКИРАЈ СЕ,
ФРЕДЕ! ВИЛМА
САМО ШТО СЕ НИ-
ЈЕ ВРАТИЛА ИЗ
КУПОВИНЕ!

ФРЕДЕ,
ЈЕСИ Л'
КОД
КУЋЕ?

АХА... И ХВАЛА
НЕБЕСИМА ДА СИ
СЕ НАЈЗАД
ВРАТИЛА!

АКО ТРАЖИШ
СПРЕЈ ПРО-
ТИВ ГАМА-
ДИ... ЗАЛУДАН
ТИ ЈЕ ПО-
САО!

ЗАБОРА-
ВИЛА САМ
ДА ГА
КУПИМ!

... А СВЕ
МИ СЕ ЧИ-
НИ ДА И
ОНА ЗНА ДА
САМ ЗАБОРА-
ВИЛА ТАЈ
СПРЕЈ!

ДА ЛИ ЈЕ
ЛАМА БЛИСКИ
СРОДНИК
КАМИЛЕ?

ЖИВОТИЊСКО ЦАРСТВО

29 ЛАМА — Припитомљена је још у доба прве колонизације Јужне Америке и веома је корисна товарна животиња, у стању да носи терет од преко 50 кг на висинама које ниједна друга животиња не може да поднесе. Њена вуна користи се за прављење финих тканина а млеко и месо као храна. Дивља лама, позната под именом гванак, живи у великим чопорима у Андима и то од Алто Плана на висини од 4500 м па до ветровитих прерија Патагоније. Од непријатеља се брани пљувањем. (Такопрсти папкар, преживар).

30 ГИБОН — Сматра се да је гибон, који живи у тропским шумама Азије, један од најинтелигентнијих и најумиљатијих мајмуна. Има снажно тело и дугачке мишићаве руке којима, кад се усправи, скоро дотиче земљу. Живи углавном на дрвећу и храни се воћем. Може да прави скокове дугачке по неколико метара а такође и да сатима виси на грани држећи се само руком с обзиром да нема репа. С гране на грану се премешта служећи се рукама док задњим удовима приноси храну устима. (Мајмун, мањи човеколики).

31

ХРЧАК — Потиче из Сирије и Палестине а живи и у Европи, Африци и читавој Азији. Једна врста користила се као експериментална животиња у лабораторијама за време другог светског рата. Наноси огромне штете житарицама јер се повремено множи у изванредно великом броју на широким подручјима и тада пустиши поља жита, овса, јечма и осталих житарица откидајући сваку стабљику до самог корена. Има карактеристичне кесе с обе стране вилица и оне му служе као оставе за храну. (Глодар, мишолики).

МАНДРАК и ГЛИНЕНА КАМИЛА

НА ВЕЛИКОМ
ДОВРТОВНОМ
БАЛУ НАРДА ЋЕ
НОСИТИ
КРУНСКИ
НАКИТ

НЕ СВИЂА
МИ СЕ
ОВА ВЕСТ!
КАО ДА
ИЗАЗИВА
ЛОПОВЕ!

НЕ
БРИНИ!
ВЕЧЕРАС
ЋЕ
БИТИ
ВИШЕ
ДЕТЕКТИ-
ВА
НЕГО
ГОСТИЈУ!

НЕКО ЈЕ
ЗВОНИО
ХМ...
УБАЦИО
ЈЕ
ПИСМО
ИСПОД
ВРАТА...

НА ВЕЧЕРАШЊЕМ
БАЛУ
УКРАШЋУ
ВАШ НАКИТ.
СТАРИ
ПРИЈАТЕЉ

ШТА ТО
ЗНАЧИ?
ЈЕ ЛИ
ОВО
КАМИ-
ЛА?

КАМИЛА
ОД
ИЛОВАЧЕ!
НАЈЛУКАВИ-
ЈИ
ЛОПОВ НА
СВЕТУ!

МАЈСТОР ЈЕ ЗА
БРЗО САВРШЕНО
ПРЕРУШАВАЊЕ!
НАРДА, ЈА ЋУ ДО
ВЕЧЕРАС
ЋУВАТИ
НАКИТ...

НЕ...
НЕЋУ
ИЋИ
НА БАЛ!

МОРАШ! ТО ЈЕ ПРИЛИ-
КА ДА ГА УХВАТИМО!
НЕ БРИНИ... ТЕБЕ
ЋЕМО ДОБРО
ЋУВАТИ!

ОПЕТ
КАМИЛА!
ОДМАХ ЋУ ДО-
БИ С ХИГИНСОМ,
МОЈИМ
НАЈ-
СПОСОБНИ-
ЈИМ
ЋОВЕ-
КОМ!

...КАЖЕ
ДА
ЋЕ НА
БАЛУ
УКРАСТИ
НАКИТ...

ИЗГЛЕДАШ
ЗАБРИНУТ!

И ЈЕСАМ!
КАД КАМИЛА
ЈАВНО ОБЈАВИ
ДА ЋЕ НЕШТО
УКРАСТИ...
ЗНАЧИ
ДА ЈЕ
СПРЕМАН!

СТАВИ НАКИТ!
ЈА САМ ГА ДОСАД
ЋУВАО! ВЕЧЕРАС ЋЕ
ТЕ ПРАТИТИ ДЕ-
ТЕКТИВ ХИГИНС!

ХИ-
ГИНС?
ЗАР
НЕЈЕШ
ТИ...?

КАМИЛА
МЕ
ПОЗНАЈЕ!
ЈА ЋУ
МОТРИТИ
ИЗ
ПРИКРАЈ-
КА!

ЗДРАВО,
ШЕФЕ!
ЗДРАВО,
ХИГИНСЕ!

ЗНАЧИ,
КАМИЛА
СЕ ОПЕТ
ПОЈАВИО!
ДА
ВИДИМ
ЋЕГОВО
ПИСМО!

НА ВЕЧЕРАШЊЕМ
БАЛУ
УКРАШЋУ
ВАШ НАКИТ.
СТАРИ
ПРИЈАТЕЉ

ХМ...
ХИГИНСЕ,
ОСТАВЕШ УЗ
НАРДУ ДО
11 ЧАСОВА!
ТАДА ЋУ
ТЕ ЈА
ПОЗВАТИ
И...

И
ЈА ЋУ
СТАЛНО
МОТРИТИ!

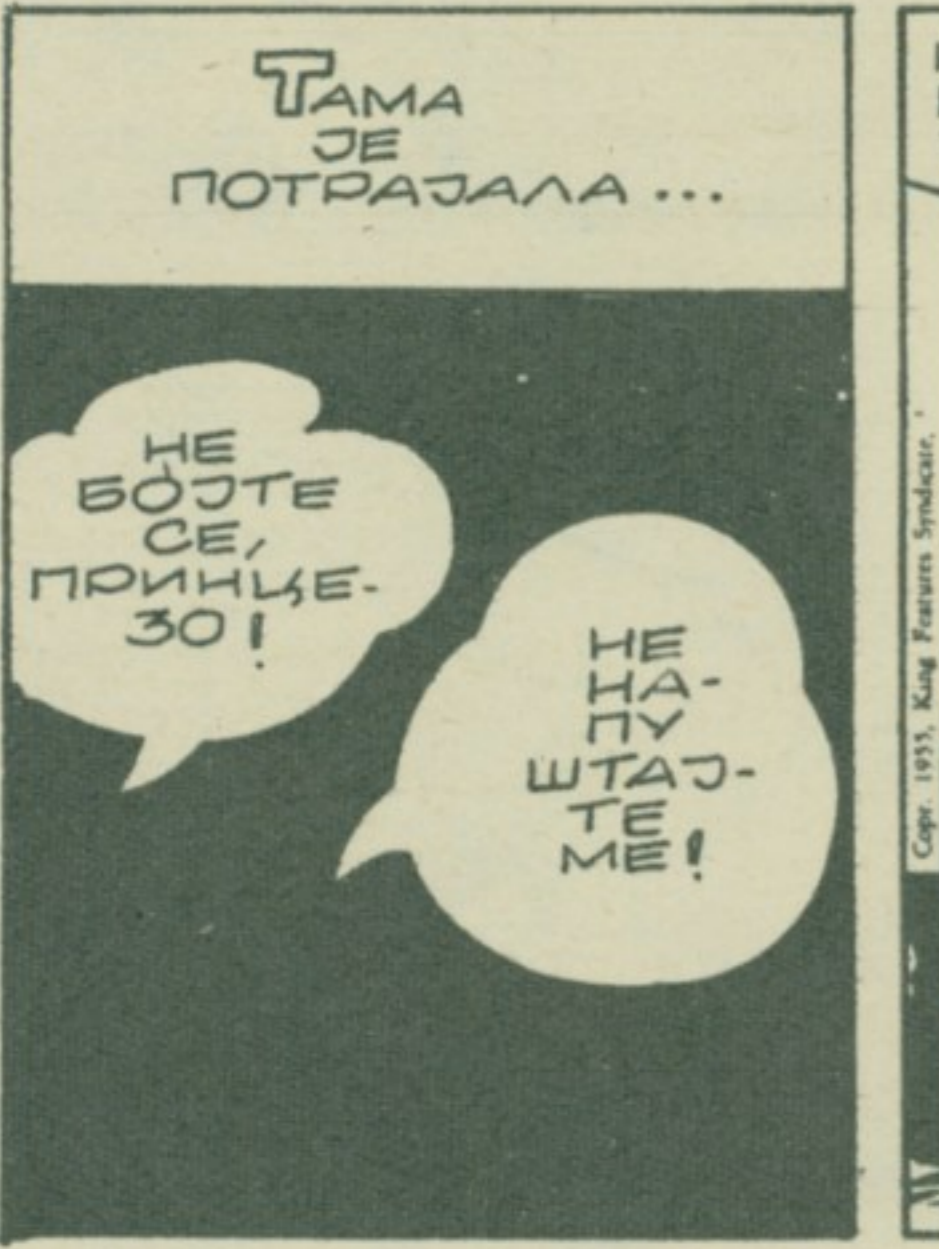

ЧЕКАЈТЕ! УЧИНИЛО
МИ СЕ ДА САМ НЕШТО
ЋУО... НЕМА НИКОГ!
КАМИЛА ЋЕ МИ
УНИШТИТИ
НЕРВЕ!

ВОЛЕЛА
БИХ
ДА СИ
ТИ УЗ
МЕНЕ!
НЕ
ЗАМЕ-
РИТЕ,
ХИ-
ГИНСЕ!

НЕ БРИНИ,
ХИГИНС ЈЕ
ОДЛИЧАН
ДЕТЕКТИВ!
УХВАТИ-
ЋЕМО
КАМИЛУ!

СИГУРНА САМ ДА ОВО НИЈЕ МОЈА ОГРИЦА!

ХМ... ДАЈ ДА ПОГЛЕДАМО ДИЈАДЕМУ!

ОВО НИЈЕ ДИЈАДЕМА КОЈУ СИ НОКАС НОСИЛА! НИ САМ ЈУВЕЛИР... АЛ' САМ СИГУРАН ДА ЈЕ ОВО ОБИЧНО СТАКЛО!

АЛИ КАКО?

ЗАМЕНА ЈЕ СИГУРНО ИЗВРШЕНА КАД СУ СЕ СВЕТИЉКЕ УГАСИЛЕ! НАРАДИ СЕ ЧИНИ ДА ЈЕ НЕШТО ОСЕТИЛА...

АЛ' ХИГИНС ЈЕ БИО С ЊОМ...

ЗАТВОРИТЕ ВРАТА И НЕКА НИКО НЕ НАПУШТА ДВОРАНУ! ХИГИНСЕ!

ЈА САМ ЈУВЕЛИР, ПРИНЦЕЗО! УВЕРАВАМ ВАС ДА СУ ОВО СТАКЛИЦИ!

МОЈ КРУНСКИ НАКИТ!

ЕВО! ОСИГУРАЧИ СУ БИЛИ ТАКО ПОДЕШЕНИ ДА СЕ СВЕЛОСТ УГАСИ ТАЧНО У 10,50 ЧАСОВА!

МОЖДА ЈЕ ХИГИНС... КАМИЛА!

ХИГИНС? МОЈ НАЈПОУЗДАНИЈИ ЧОВЕК?!

НЕ ПРАВИ ХИГИНС БЕХ КАМИЛА ПРЕРУШЕН У ХИГИНСА!

АЛИ, КАД ЈЕ ИЗВРШЕНА ЗАМЕНА? ГДЕ!

ХИГИНСЕ!

ХИГИНСЕ, ШТА СЕ ДОГОДИЛО?

ИЗИШАО САМ С ВАМА, ШЕФЕ! РАЗГОВАРАЛИ СМО КАД СТЕ МЕ БИ... УДАРИЛИ!

У КОЈЕ ЈЕ ВРЕМЕ ТО БИЛО?

10,46! ПОГЛЕДАО САМ НА САТ БАШ КАД СТЕ МЕ...

КАД САМ ТЕ ЈА УДАРИО? ЈА САМ СТИГАО ТЕК У 11 ЧАСОВА! И ЗАШТО БИХ ТЕ ЈА УДАРИО?

КАМИЛА СЕ НАЈПРЕ ПРЕРУШИО У ВАС, ШЕФЕ! ЗАТИМ ЈЕ ОНЕСВЕСТИО ХИГИНСА, ОБУКАО ЊЕГОВО ОДЕЛО И ВРАТИО СЕ НА БАЛ КАО ХИГИНС!

ЗНАЧИ, ЧОВЕК КОЈИ ЈЕ ИГРАО С НАРДОМ КАД СЕ СВЕЛОСТ УГАСИЛА... И С КОЈИМ САМ ЈА У 11 ЧАСОВА РАЗГОВАРАО... БИО ЈЕ КАМИЛА! НЕМОРУКЕ!

... ОН СЕ МАСКИРАО КАО ХИГИНС И ВРАТИО СЕ...

ЗНАЧИ, ЈА САМ ИГРАЛА С КАМИЛОМ? ХММ...

ОН ИМА НАЈБРЖЕ ПРСТЕ НА СВЕТУ! И УСПЕО ЈЕ ДА ВЕШТО ЗАМЕНИ НАКИТ!

ОН УВЕК ОСТАВЉА СВОЈУ ПОСЕТНИЦУ! ПОГЛЕДАЈ У СВОЈУ ТАШНУ...

НЕ МОГУ ДА ВЕРУЈЕМ... ОХ... ЕВО НЕЧЕГ...

У ПАРЧЕ ПАПИРА БИЛА ЈЕ ЗАВИЈЕНА МАЛА КАМИЛА...

ХВАЛА, БИЛО ЈЕ ТАКО

НАРДА, ТВОЈ НАКИТ...

НЕСТАО ЈЕ... ПОТПУНО САМ ОШАМУКЕНА! ЗА ОВЕГА ДЕСЕТ МИНУТА...

"УСПЕО ЈЕ ДА СЕ МАСКИРА КАО ШЕФ А ЗАТИМ КАО ХИГИНС И ДА ОБОЈИЦУ ПРЕВАРИ..."

... ДА КАО ХИГИНС ИГРА СА МНОМ И УКРАДЕ МИ НАКИТ! ОК...

НАРДА, ПОКУШАВАМ ДА ТИ КАЖЕМ...

... ДА КАМИЛА НИЈЕ УКРАО ТВОЈ НАКИТ! ЕВО ГА ОВАЕ!

ШТА? КАКО?

ШТА САМ Онда НОСИЛА НА БАЛУ? ШТА ЈЕ КАМИЛА УКРАО?

КОПИЈУ! КАД ЈЕ СТИГЛО ЊЕГОВО ПИСМО...

... СЕТИО САМ СЕ КОПИЈЕ НАКИТА КОЈА ЈЕ ПРОШЛЕ ГОДИНЕ ИЗРАЂЕНА ЗА МУЗЕЈ!

И ДАО СИ МИ КОПИЈУ! НАДМУДРИО СИ КАМИЛУ!

АЛИ... ОН БЕ ОТКРИТИ ДА ЈЕ НАКИТ ЛАЖАН И... ДОБИ БЕ ПОНОВО! САМОУ КОМ ОБЛИЦЈУ?

У ТОМ ТРЕНУТКУ ПРЕД НАРАДИНИМ ВРАТИМА...

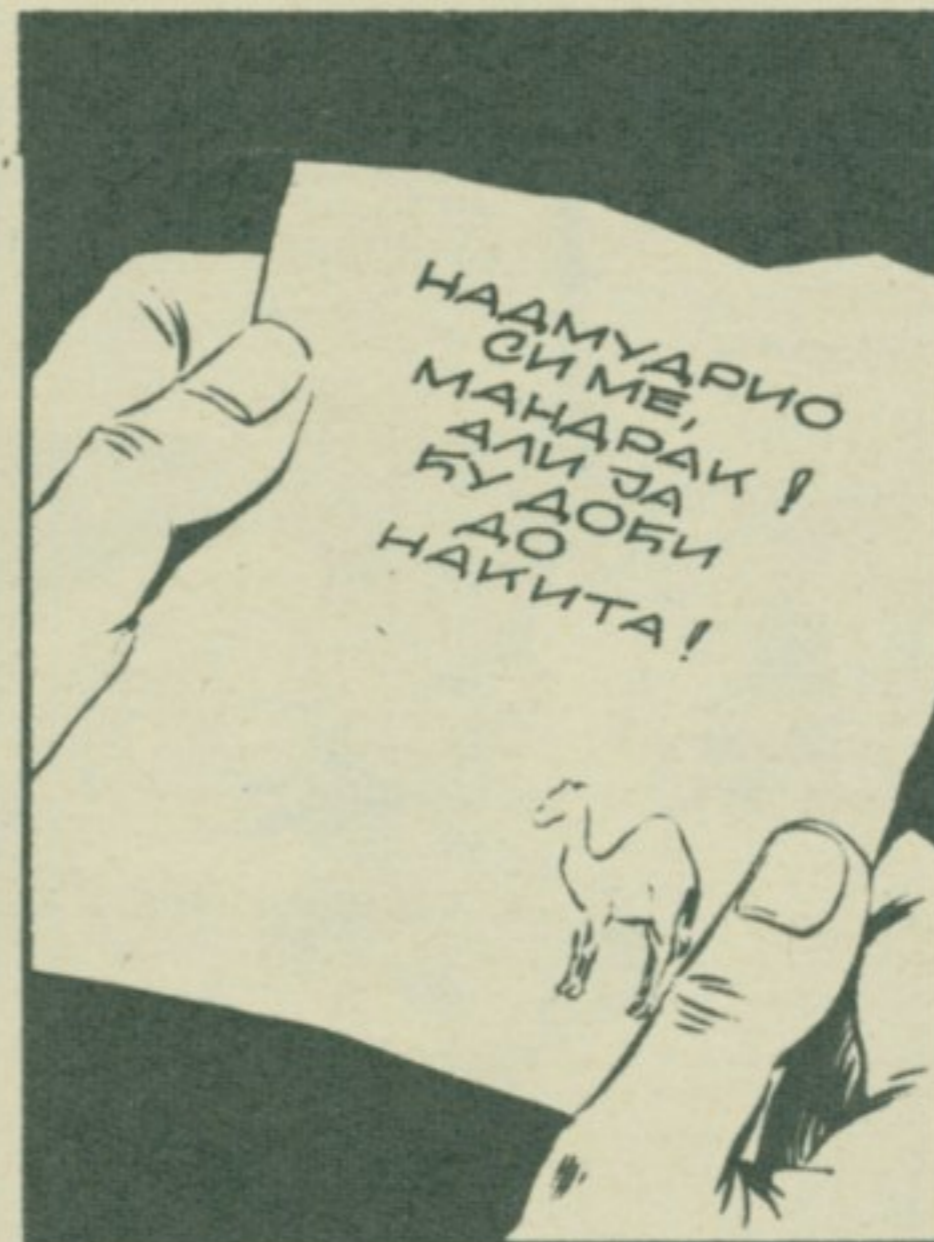
ПАКЕТ ЗА ПРИНЦЕЗУ НАРДУ!

ХМ... ЈА БУ ГА ПРИМИТИ! ПРИЧЕКАЈТЕ...

ЛАЖНИ НАКИТ... И ФИГУРА КАМИЛЕ!

И ПИСМО!

НАДМУДРИО СИ МЕ, МАНДРАК! АЛИ ЈА БУ ДОБИ ДО НАКИТА!

ПОШТАР МИ НЕШТО ЧУДНО ИЗГЛЕДА! МОЖДА ЈЕ ТО...

КАМИЛА? МОГУБЕ ЈЕ! ХЕЈ, ПРИЈАТЕЉУ! ВРАТИ СЕ!

САД САМ СИГУРАН ДА ЈЕ ОН! ЗАШТО БИ ИНАЧЕ БЕЖАО?

СТОЈ!

ДОК ЈЕ ПРЕСКАКАО ОГРАДУ, ЧОВЕК СЕ ОСВРНУО...

СТОЈ!

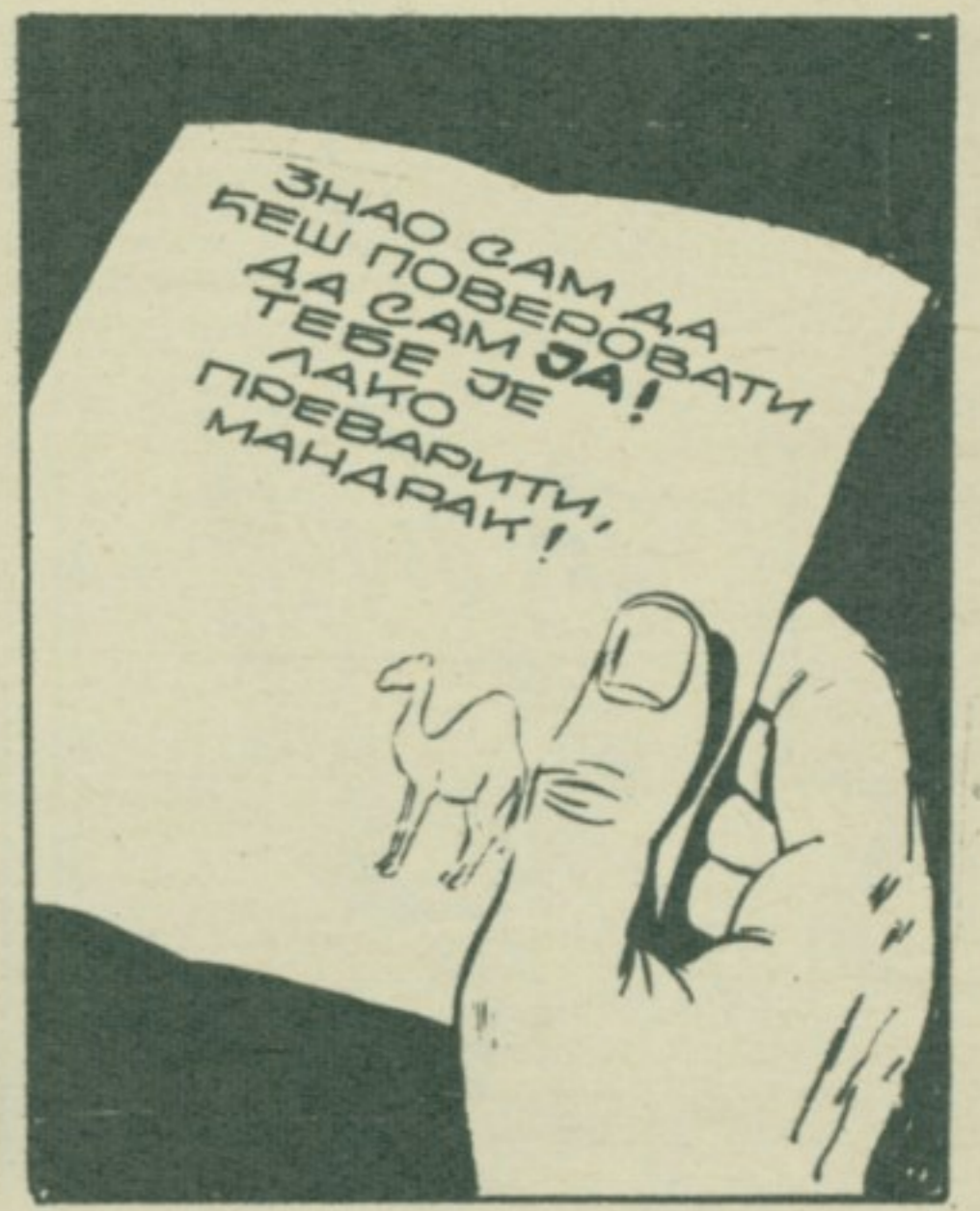

МАНДРАК ЈЕ УЧИНИО СВОЈ ПОЗНАТИ ПОКРЕТ РУКОМ... И ЧОВЕК КАО ДА СЕ СКАМЕНИО У ВАЗДУХУ...

ЈЕ ЛИТО КАМИЛА?

СИГУРАН САМ!

СТАНИ!

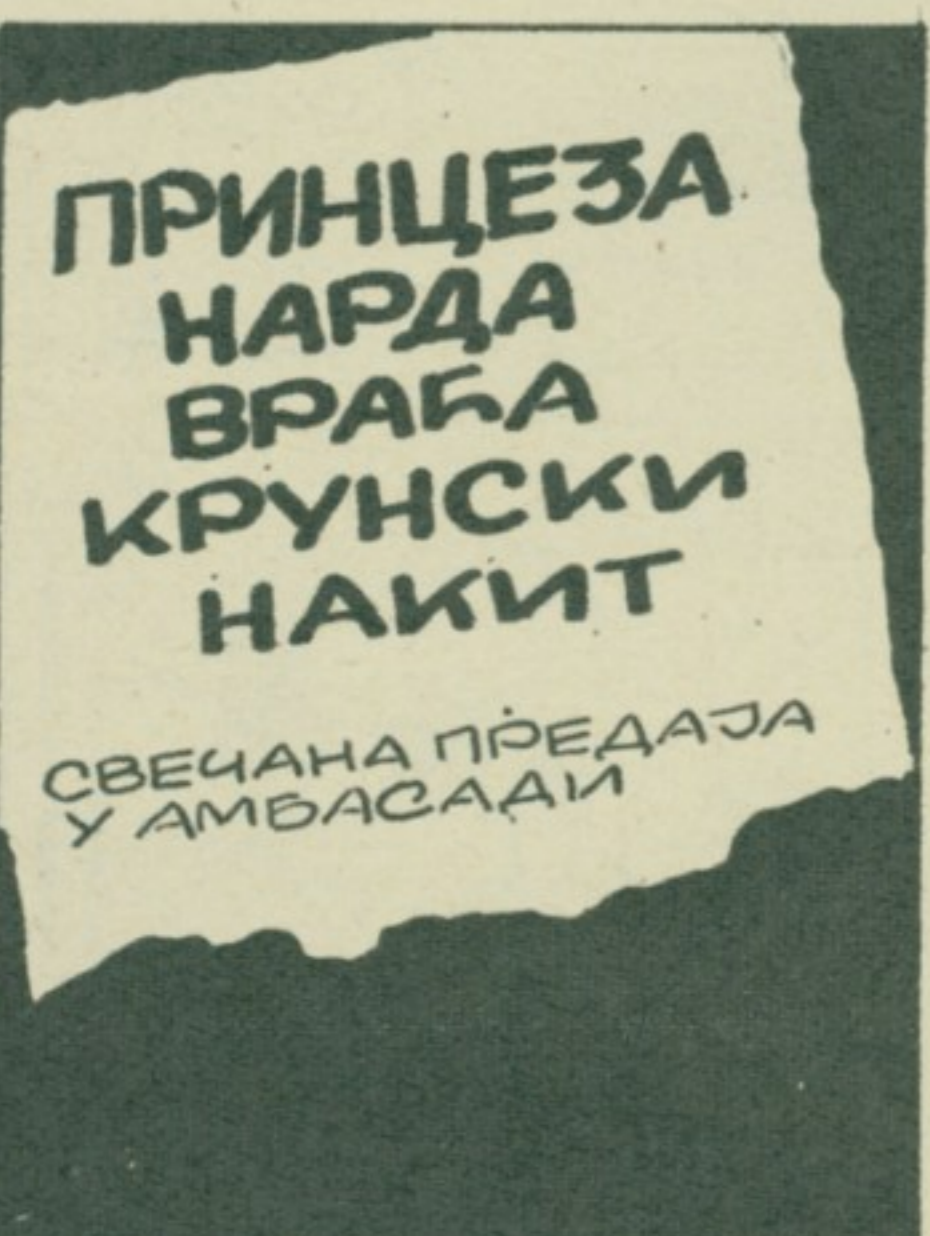

ИМАМ ВИШЕ ОВАКВИХ ОДЕЛА! ХОБЕ ЛИ БИТИ ДОБРО?

НАДАМ СЕ! СТАНИТЕ ОВДЕ, АМБАСАДОРЕ!

ПРВО... СЕДА ПЕРИКА! ИЗГЛЕДА КАО ВАША КОСА, ЗАР НЕ?

ПОТПУНО! ИПАК САМ ЗАБРИНУТ!

7-8

И ЈА САМ! НАРДА БЕ УМЕСТО ВАМА ПРЕДАТИ НАКИТ МЕНИ! САД БРКОВИ И МАЛО КУКАСТ НОС...

ИЗГЛЕДАТЕ БАШ КАО ЈА! КАКО ЛИ БЕ СЕ КАМИЛА МАСКИРАТИ?

НЕ ЗНАМ! АЛИ, ПОСЛУЖИ-КУ СЕ ЊЕГОВИМ ТРИКОМ ДА ГА УХВАТИМ!

МИСЛИТЕ ЛИ ДА ЈЕ КАМИЛА МЕЂУ НОВИНАРИМА? А ГДЕ ЈЕ МАНДРАК?

НЕ ЗНАМ! ВИДЕЉЕМО!

СТИЖУ! СИБИ БУ ДОЛЕ ДА ИХ САЧЕКАМ УМЕСТО ВАС! ВИ ЧЕКАЈТЕ ОВДЕ!

СРЕЋНО, МАНДРАЧЕ!

ЗА ТО ВРЕМЕ, У ВРТУ АМБАСАДЕ...

ОВО ЈЕ АМБАСАДОРОВА СОБА! НАРДА ЈЕ СТИГЛА! ТРЕБА ПРЕКИ У АКЦИЈУ!

Copyright 1953, King Features Syndicate, Inc. World rights reserved.

ЧАК НИ НАРДА НЕ ЗНА ДА БЕ ЈЕ МАНДРАК САЧЕКАТИ! ФАНТАСТИЧАН ПЛАН ДА УХВАТИ КАМИЛУ?

7-9

РУКЕ УВИС! И НИ РЕЧИ, АМБАСАДОРЕ!

АХ... ВИ СТЕ ГЛИНЕНА КАМИЛА?

ТАЧНО! ИЗ НОВИНА САМ ВИДЕО КАКО ИЗГЛЕДАТЕ... ЈОШ МАЛО ДА СЕ ДОТЕРАМ...

СРЕЂА ПО МЕНЕ ШТО ИМАТЕ ЈОШ ЈЕДНО ОДЕЛО! ЗАР НЕ ЛИЧИМ ПОТПУНО НА ВАС, АМБАСАДОРЕ?

У САЛОНУ: МАНДРАК ТАКО БЕ ПРЕРУШЕН КАО АМБАСАДОР...

КОЛИКО ЈЕ НОВИНАРА ОКО НАРДЕ! ДА ЛИ ЈЕ КАМИЛА БЕГ МЕЂУ ЊИМА?

КАМИЛА ВИ МОГАО ДА БУДЕ И ОВАЈ ЛАКЕЈ...

КО ЗНА? ЖЕЛЕО БИХ ДА ЈЕ МАНДРАК ОВДЕ!

ЕКСЕЛЕНЦИЈО, ПРИНЦЕЗА НАРДА ЈЕ СТИГЛА!

ХВАЛА! НАДАМ СЕ ДА МЕ НАРДА НЕБЕ ПРЕПОЗНАТИ!

МАНДРАК, ПРЕРУШЕН У АМБАСАДОРА...

НА СПРАТУ...

НАРДА БЕ МЕНИ ПРЕДАТИ НАКИТ МИСЛЕКИ ДА СТЕ ВИ!

ГЛИНЕНА КАМИЛА УВЕК ПОВЕЂУЈЕ МАНДРАК БЕ ЦРБИ КАД ЧУЈЕ ЗА ОВО!

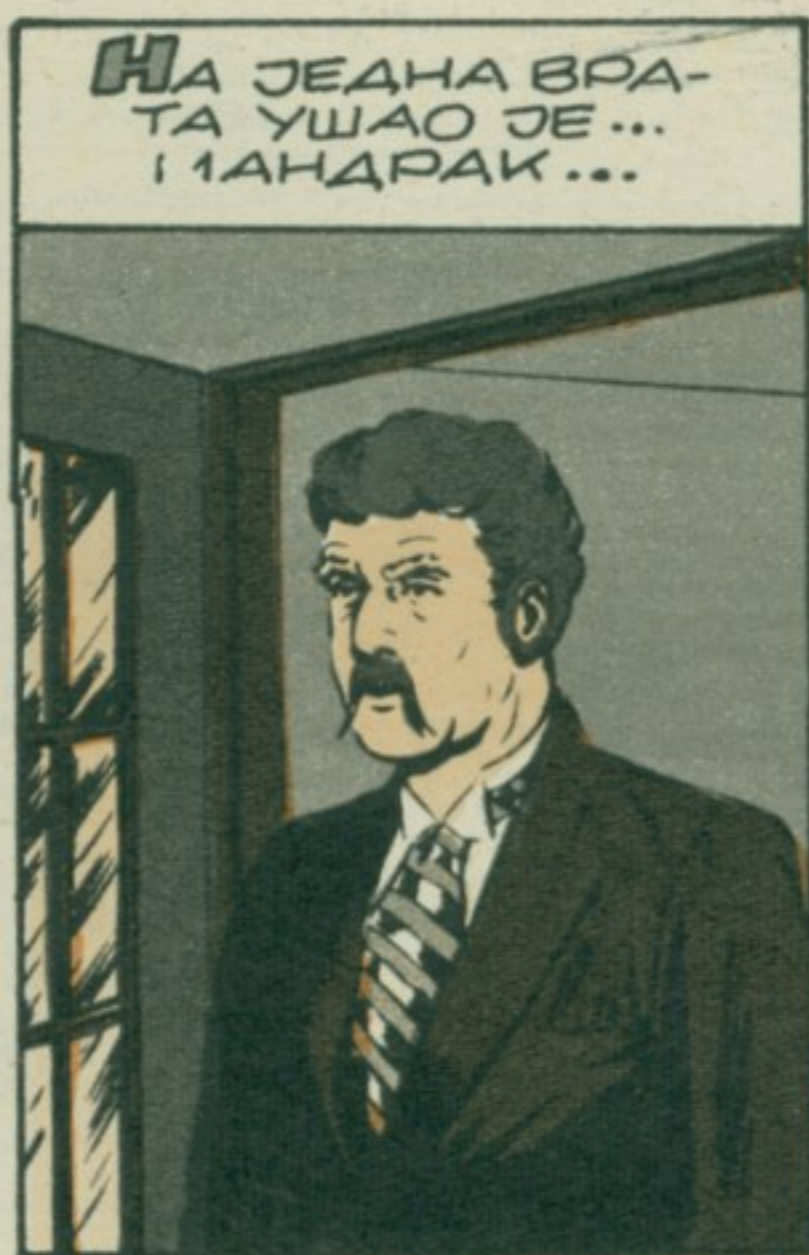
7-12

НЕ-ГОВА ЕКСЕ-ЛЕНЦИ-ЈА, АМБА-СА-ДОР!

НЕ БУДИТЕ НЕРВО-ЗНИ, НАРДА!

ВО-ЛЕЛА БИХ ДА ЈЕ МАН-ДРАК ТУ!

НА ЈЕДНА ВРА-ТА УШАО ЈЕ... И МАНДРАК...

ДА ДРУГА... ГЛИНЕНА КАМИЛА!

СВАКИ ОД ЊИХ ЈЕ МИ-СЛИО ДА ЈЕ ПРЕД ЊИМ ПРАВИ АМБАСАДОР!

ЗАШТО ЈЕ СИШАО И УПРОПА-СТИО ПЛАН?

КАКО ЈЕ УСПЕО ДА СЕ ОДВЕЖЕ?

НАСТАЛО ЈЕ ЗАПРЕПАШЋЕЊЕ...

ШТА ЈЕ ОВО САД?

!?

?

ЗА ТО ВРЕМЕ, ПРАВИ АМБАСАДОР...

ТАКО! НИЈЕ МЕ БЕЗАО ЧВРСТО КОЛИКО ЈЕ МИСЛИО! МОРАМ ДА СИЋЕМ...

ОВАЈ ЧОВЕК ЈЕ ВАРАЛИЦА... ОН ЈЕ КАМИЛА! МИСЛИМ... ОВАЈ... САД НЕ ЗНАМ КОЈИ ЈЕ КОЈИ!

!

!

ШТА... ТРИ АМ-БАСА-ДО-РА?

ЈЕДАН ОД НАС ЈЕ ПРАВИ... ЈА!

НЕ... НЕГО ЈА!

ТО ЈЕ ЛАКО ОДГОНЕТНУТИ! ДВОЈИЦА ОД НАС ИМАЈУ ЛАКНЕ БРКОВЕ!

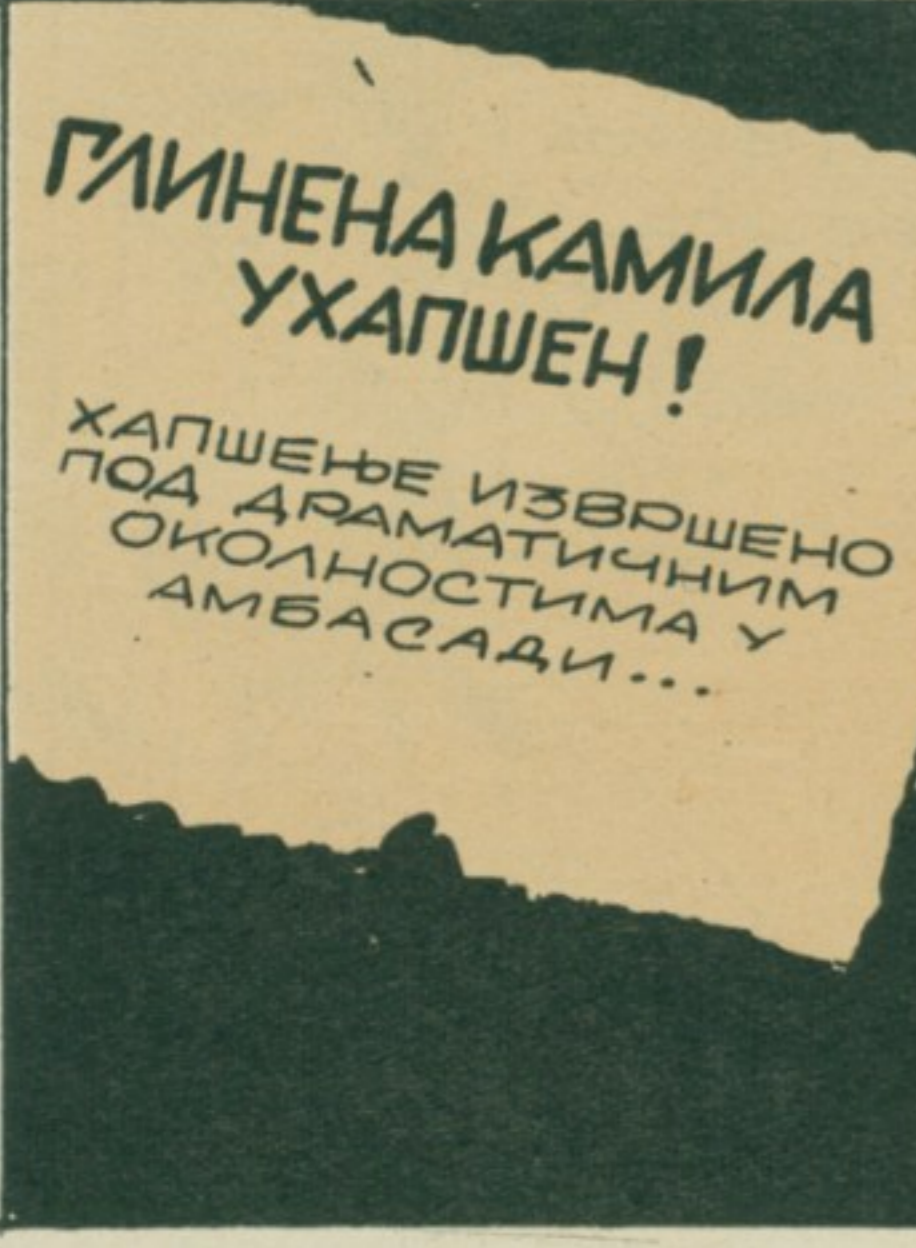

ИЗВИНИТЕ... ИМАМ ВАЖАН ТЕЛЕФОНСКИ РАЗГОВОР!

ХМ!

ЈА ЗНАМ КО САМ... МАНДРАК! А ТИ СИ ГЛИНЕНА КАМИЛА... ВЕРУЈЕМ!

ГЛИНЕНА КАМИЛА УХАПШЕН!

ХАПШЕЊЕ ИЗВРШЕНО ПОД ДРАМАТИЧНИМ ОКОЛНОСТИМА У АМБАСАДИ...

МИСЛИО САМ ДА САМ ЛУД... КАД САМ УГЛЕДАО ТРИ АМБАСА-ДОРА!

ТРИ НИСУ БИЛА ПЛАНИ-РАНА... АЛИ СМО ИПАК УС-ПЕЛИ!

ЕВО НАКИТА, ГОСПОДИНЕ ХМ... ОВАЈ... ВИ СТЕ АМБАСАДОР?

ЈЕСАМ, ВИСО-ЧАНСТВО! АКО НЕ ВЕРУЈЕ-ТЕ, ПОВУЦИ-ТЕ МЕ ЗА БРКОВЕ!

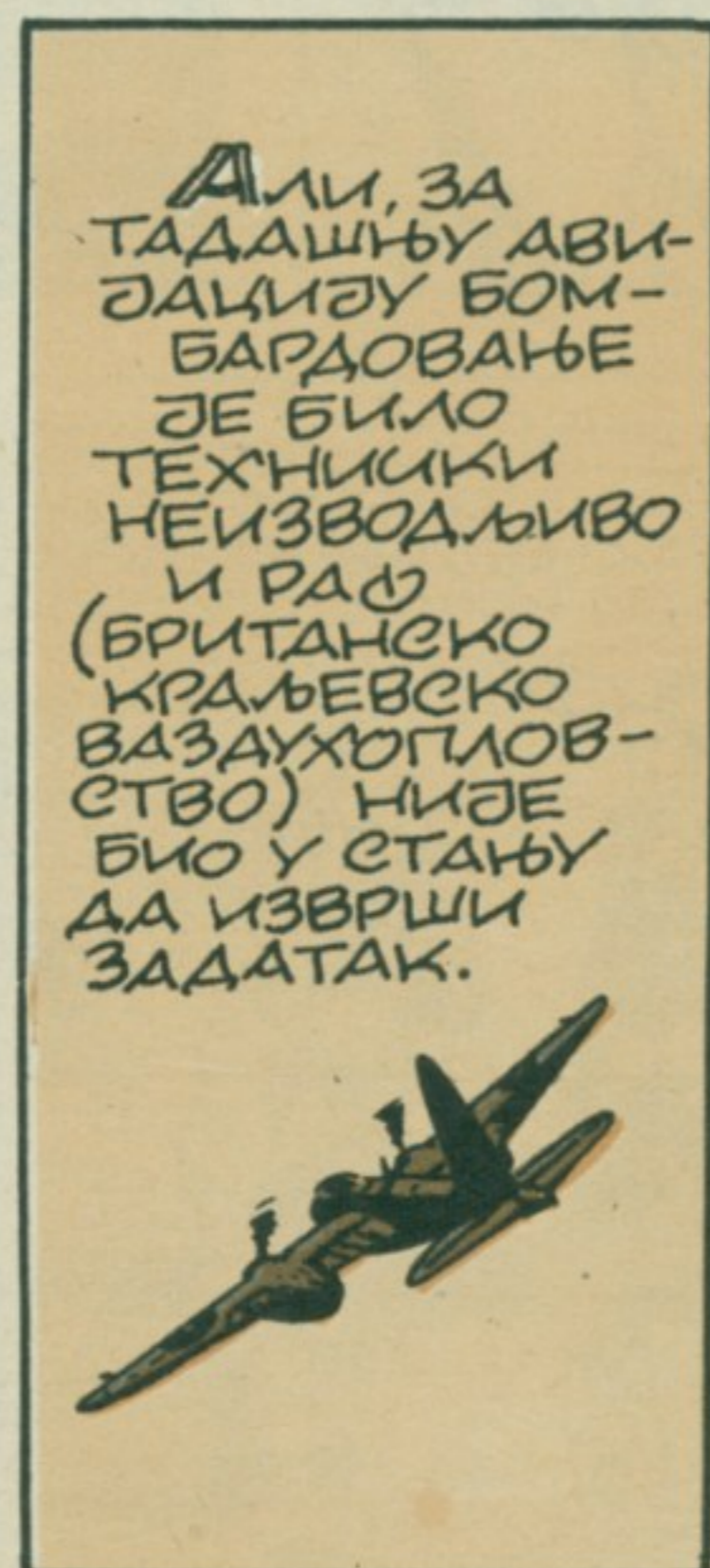
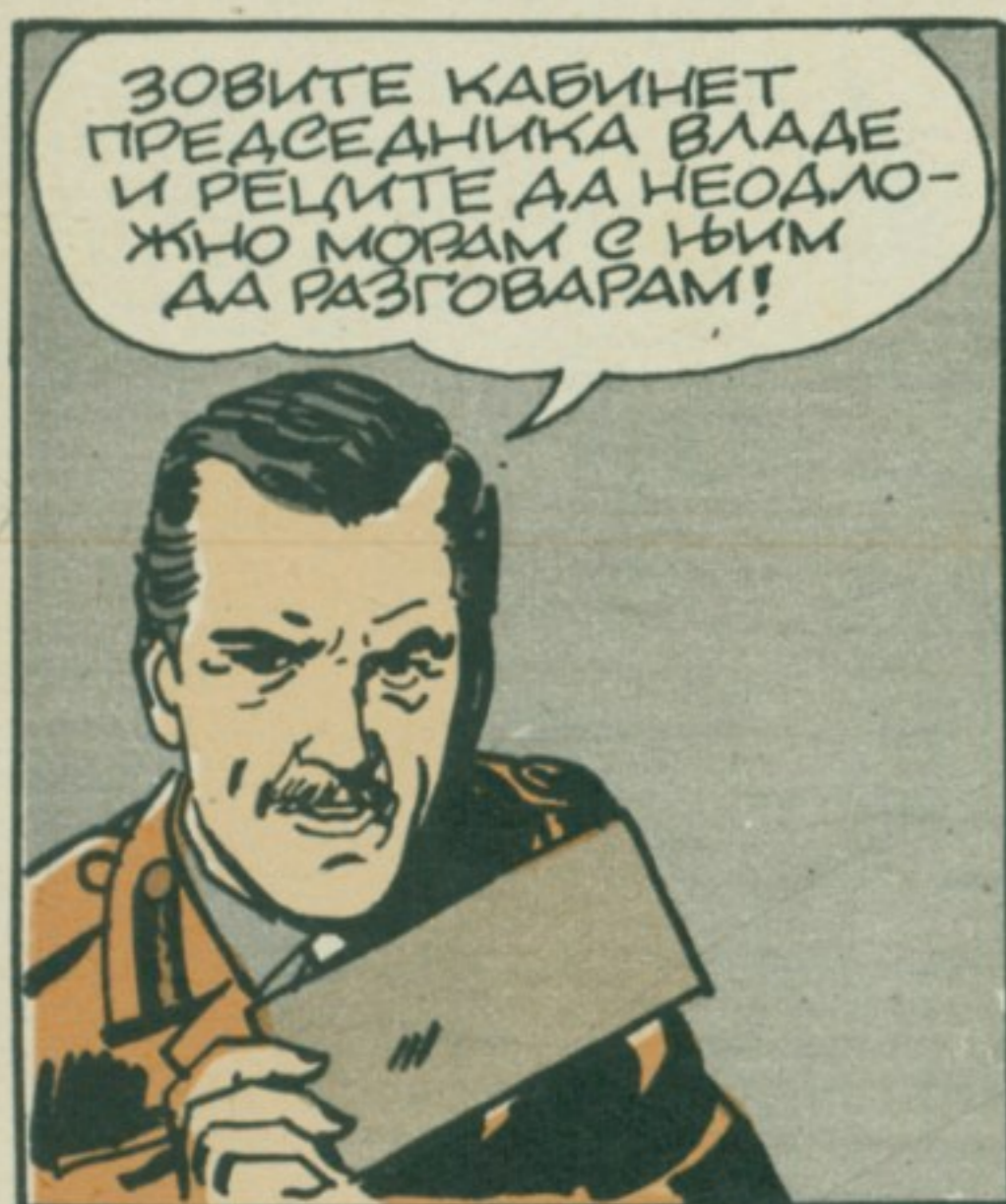

САД ИМАШ ДОВОЉНО ВРЕМЕНА ДА СЕ МАСКИРАШ КАО... РОБИЈАШ!

КРАЈ

ОПЕРАЦИЈА ГЕНЕРСИД

★ истинити догађаји ★

А ТИ ЛУДИ БИЛИ СУ ДВА НОРВЕШКА ПАРТИЗАНА КОЈИ СУ СЕ У ТО ВРЕМЕ НАЛАЗИЛИ У ЕНГЛЕСКОЈ.

ПРВИ ЈЕ БИО ИНЖЕЊЕР ЕЛЕКТРОТЕХНИКЕ ЕДНЕР КОЈИ ЈЕ СТАНОВАО БЛИЗУ ФАБРИКЕ И У ЊОЈ ИМАО ЗАПОСЛЕНОГ БРАТА А ДРУГИ ДОКТОР ТРОНШТАД КОЈИ ЈЕ РАНИЈЕ БИО ДИРЕКТОР ТЕ ФАБРИКЕ.

ЊИХ СУ ИСПРГНО ОБАВЕСТИЛИ О СВЕМУ.

РАЗУМЕМ. РИЗИК ЈЕ ЗАИСТА ВЕЛИКИ!

РИЗИКУЈЕМО И ДА ИЗГУБИМО РАТ!

ЈА САМ СПРЕМАН НА СВЕ. ШТА ТРЕБА ДА РАДИМ?

ПОЧЕЛА ЈЕ ПРВА ФАЗА ОПЕРАЦИЈЕ „ГУНЕРСИД“ ДОК ЈЕ ДОКТОР ТРОНШТАД ПРАВИО МАКЕТУ ФАБРИКЕ...

...ЕДНЕР СЕ СПУСТИО НА СЕНОМ ПОКРИВЕНОМ НОРВЕШКЕ ПЛАНИНЕ.

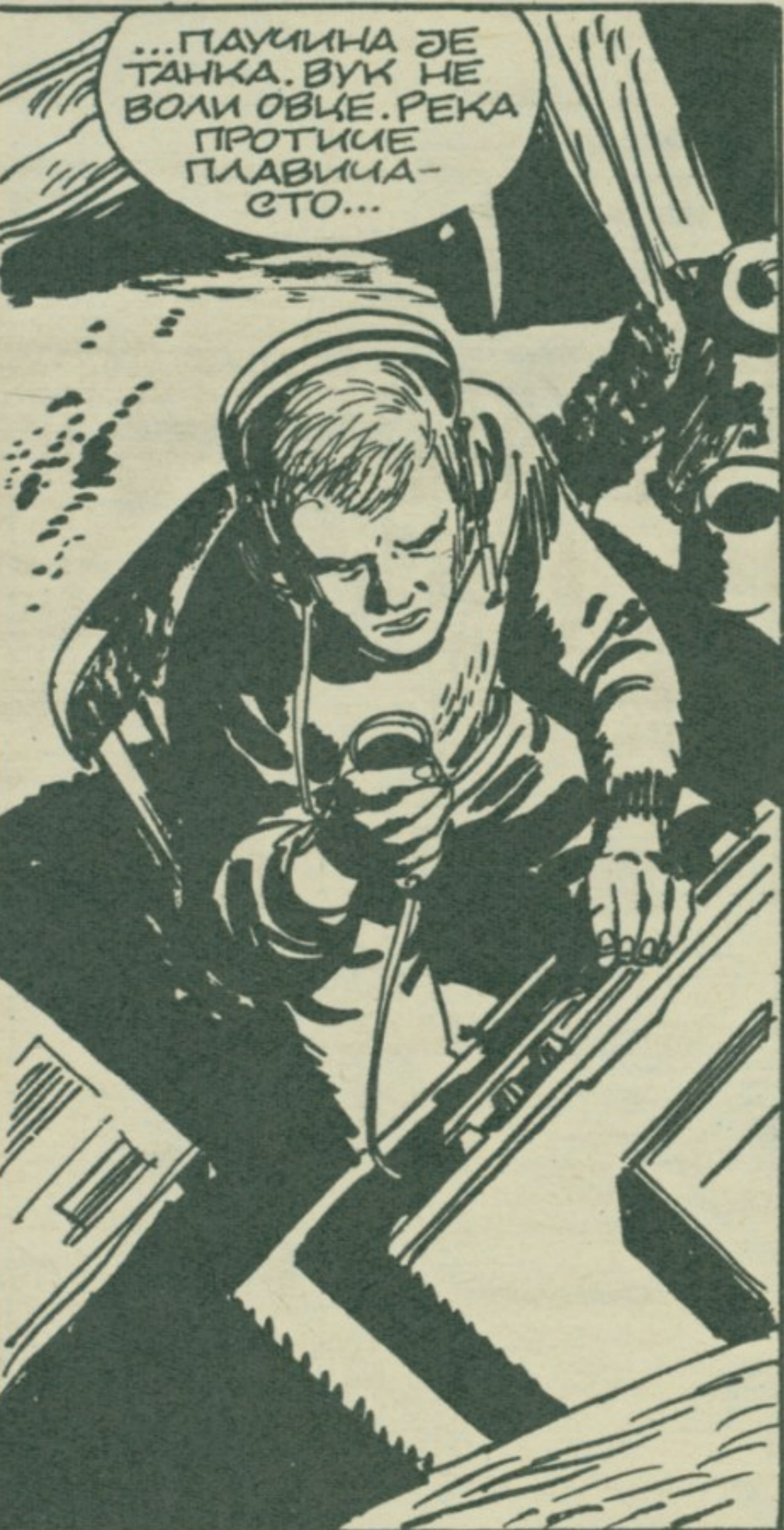
НЕКОЛИКО ДАНА КАСНИЈЕ СТИГАО ЈЕ СВОЈОЈ КУЊИ...

ЛЕЂЕ, МОРАМ ДА УЋЕМ У НОРСК ХИДРО. МОЖЕШ ЛИ ДА МИ ПОМОГНЕШ?

ТО НЕЋЕ БИТИ ТЕШКО. ФАБРИКА ТРАЖИ РАДНИКЕ ЗА НЕКЕ НОВЕ ПОСЛОВЕ.

ТАКО СЕ ЕДНЕР ЗАПОСЛИО У ФАБРИЦИ. ТУ ЈЕ МОГАО ДА КОНТРОЛИШЕ ИЗБЛИЗА СВЕ ШТО СЕ У ЊОЈ ДЕШАВА. ПОМОЋУ СНАЖНОГ ОДАШЉАКА СКРИВЕНОГ У ЈЕДНОМ ПОДРУМУ ОБАВЕШТАВАО ЈЕ КОМАНДУ БРИТАНСКИХ СПЕЦИЈАЛНИХ СНАГА...

...ПЛАНИНА ЈЕ ТАНКА. ВУК НЕ ВОЛИ ОВЦЕ. РЕКА ПРОТИМЕ ПЛАВИЦАСТО...

У ЛОНДОНУ.

ЕДНЕР ЈАВЉА ДА ЈЕ ПРОИЗВОДЊА ТЕШКЕ ВОДЕ У ПОРАСТУ. СВАКЕ НЕДЕЉЕ ШАЉЕ СЕ У НЕМАЧКУ ПО ЈЕДАН ТОВАР. ТРЕБА ОДМАХ НЕШТО ПРЕДУЗЕТИ!

ЈОШ ЧЕТИРИ НОРВЕШКА ПАРТИЗАНА СПУСТИЛА СУ СЕ У НОРВЕШКУ...

...И ПРИДРУЖИЛА ЕДНЕРУ.

ЗАТИМ ЋЕМО ЛИХ ОДВЕСТИ У ФАБРИКУ.

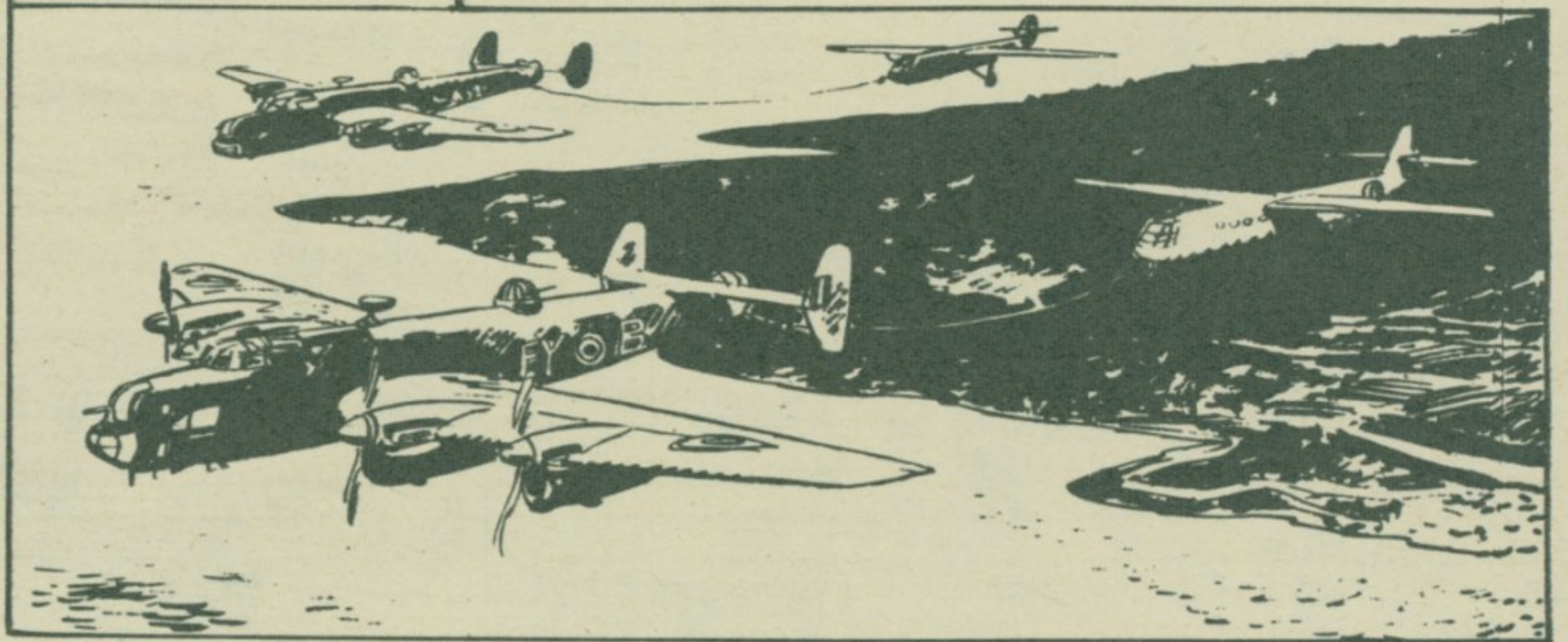
МОРАМО ДА ПРИПРЕМИМО СЛЕТАЊЕ ДВЕ ЈЕДРИЛИЦЕ СА КОМАНДОСИМА!

ОДЛИЧНО, ПОБИТЕ СА МНОМ.

...А 19. НОВЕМБРА ПОЛЕТЕЛА СУ ИЗ ЕНГЛЕСКЕ ДВА БОМБАРДЕРА КОЈА СУ ВУКЛА ДЕДРИЛИЦЕ СА КОМАНДОСИМА...

... НЕ ОВАКЕ ЂЕ
УСКОРО ВРВЕ-
ТИ ОД НЕМАЦА!
ХАЈДЕМО!

НЕМЦИ СУ СЕ ЗАПРЕМАСТИЛИ КАД СУ
СТИГЛИ НА МЕСТО УАЕСА.

ЕНГЛЕСКИ БОМБАР-
ДЕРИ... МОЖДА ПРИ-
ПРЕМАДУ НАПАД
НА ФАБРИКУ.

ЈА МИСЛИМ
ДА ИМ ЈЕ
УМ
БРАНА.

ФАБРИКА ЈЕ ДОБИЛА ПО-
ДАЧАЊЕ ОД 12 СТРАЖАРА...

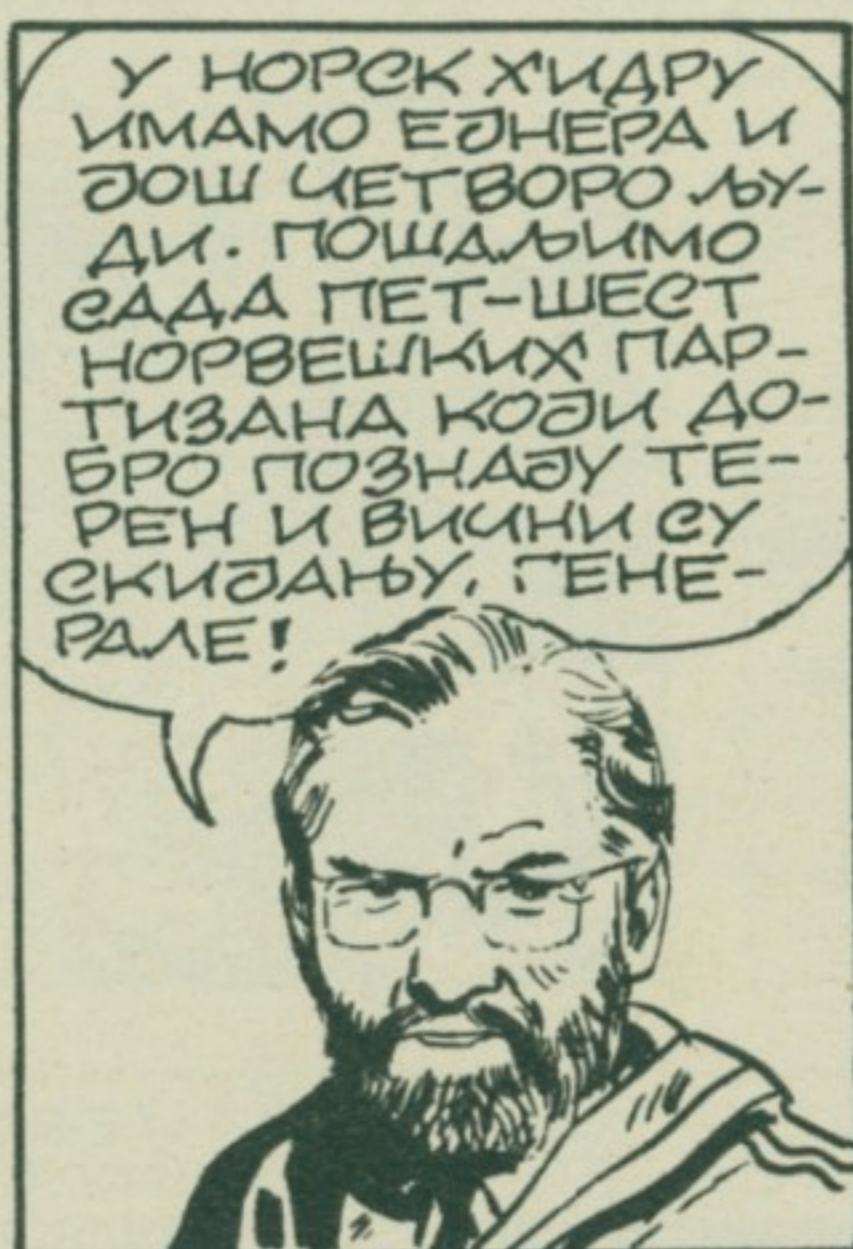
... ДОК ЈЕ БРАНУ НА РЕЦИ
ЧУВАЛО 100 ВОЈНИКА ...

ЗА ТО ВРЕМЕ, У ЛОНДОНУ...

УЖАСНА НЕСРЕ-
ЋА, АЛИ МОРАМО
ПО НОВО ДА ПО-
КУШАМО.

ОВОГ ПУТА,
ГЕНЕРАЛЕ,
ПОСЛАЋЕМО
МАЊЕ
ЉУДИ...

У НОРСК ХИДРУ
ИМАМО ЕДНЕРА И
ДОШ ЦЕТВОРО ЉУ-
ДИ. ПОШАЉИМО
САДА ПЕТ-ШЕСТ
НОРВЕШКИХ ПАР-
ТИЗАНА КОЈИ ДО-
БРО ПОЗНАЈУ ТЕ-
РЕН И ВИСИНИ СУ
СКИЈАЊУ, ГЕНЕ-
РАЛЕ!

ШЕСТ НОРВЕШКИХ ПАРТИЗАНА
ПРИПРЕМЉЕНО ЈЕ ЗА НОВУ
АКЦИЈУ. ФАБРИКУ СУ УГРОЗНА
ЛИ ПОМОЋУ ТРОИЦАДОВЕ
МАКЕТЕ...

...И СПУСТИЛИ СЕ У НОРВЕ-
ШКУ КРАЈЕМ ДЕЦЕМБРА.

НЕКОЛИКО ДАНА КАСНИЈЕ САСТАЛИ СУ СЕ С
ЕДНЕРОМ И ЊЕГОВИМ ЉУДИМА.

ТИ СИ ЕДНЕР?
ЗОВИ МЕ РОНИ,
ЈА САМ ШЕСТ
ГРУПЕ.

ИМАЈЕМО
МНОГО
ПОСЛА,
РОНИ!

НАПРАВЉЕН
ЈЕ ПЛАН;
СВИ У
ДОЛИНУ, ПРЕКИ
ПРЕКО ЗИДА
ОД СТЕНА,
ДОКИ ДО
ЖЕЛЕЗНИЧКЕ
СТАНИЦЕ,
УКИ У
ФАБРИКУ И
ДИКИ У
ВАЗДУХ
РЕЗЕРВОАРЕ
ТЕШКЕ
ВОДЕ...

ПАЗИТЕ
ДА СЛУЧАЈНО
НЕ ИСПУСТИТЕ
ДИНАМИТ...

А САД
ГОРЕ...

НАЉЗАД
СУ
СТИГЛИ
НА ЖЕ-
ЛЕЗНИ-
ЧКИ
НАСИП.

ЕВО ФАБРИКЕ. ДА ЛИ
СВАКО ЗНА СВОЈУ ДУ-
ЖНОСТ?

ДА.

ДА.

ОНА КАПИЈА
ЗАТВОРЕНА
ЈЕ САМО
ЛАНЦЕМ.

ТО ЈЕ МОЈА
БРИГА.

НАПРЕД,
БРЗО, БРЗО!

ОВО ЈЕ ГАЛЕ-
РИЈА ЕЛЕКТРИ-
ЧНИХ ВОДО-
ВА... ХАЉАЕ-
МО!

РОНИ И НЕГОВИ ДРУГОВИ,
ИЗВЕЖБАНИ НА МАКЕТИ
ПРОФЕСОРА ТРОИШТАДА, ЛА-
КО СУ ПРОШЛИ КРОЗ ЕЛЕК-
ТРИЧНЕ КАБЛОВЕ...

...И СТИГЛИ У
ХАЛУ С ТЕШКОМ
ВОДОМ.

РУКЕ
УВИДОЛИ НИ
РЕЦИ!

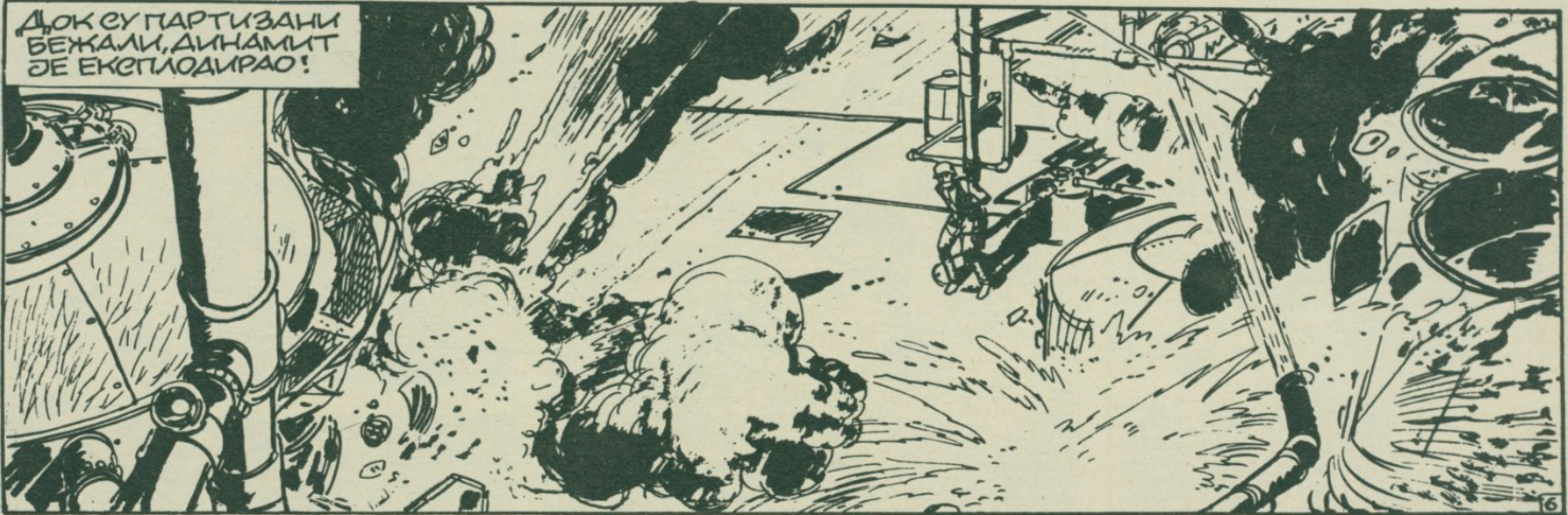
БРЗО
ДИНАМИТ,
САД!

ГОТОВО,
БЕЖИМО! СТРА-
ЖАР НИЈЕ У
ОПАСНОСТИ!

ДОК СУ ПАРТИЗАНИ
БЕЖАЛИ, ДИНАМИТ
ЈЕ ЕКСПЛОДИРАО!

КАД ОДЈЕК ЕКСПЛОЗИЈЕ ДАВИО СЕ УРАК АЛАРМНЕ СИРЕНЕ, УПАЛИМА СУ СЕ СВА СВЕТА...

НЕМЦИ СУ ОДМАХ КРЕНУЛИ У ПОТЕРУ АЛИ ОД ЧЛАНОВА ОПЕРАЦИЈЕ „ГУНЕРСИД“ НИ ТРАГА НИ ГЛАСА!

ШЕСТОРИЦА ОД ЊИХ УВЕЛИКО СУ ГРАБИЛА ПРЕМА ШВЕДСКОЈ ГРАНИЦИ ГДЕ ИХ ЈЕ ЧЕКАЛО СПАСЕЊЕ.

СИТВОРИЦА НА ЧЕЛУ С РОНИ-ДЕМ ПОВУКЛА СУ СЕ У ТЕШКО ПРОХОДНЕ ШУМЕ...

...А ЕДНЕР ЈЕ ИЗ ПОДРУМА СЛАО ИЗВЕШТАЈ.

ГУНЕРСИД ЗОВЕ БАЗУ... ГУНЕРСИД ЗОВЕ БА-ЗУ...

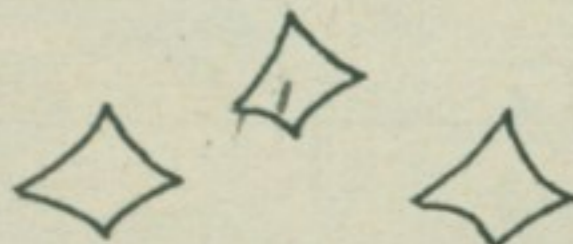

У ЛОНДОНУ.

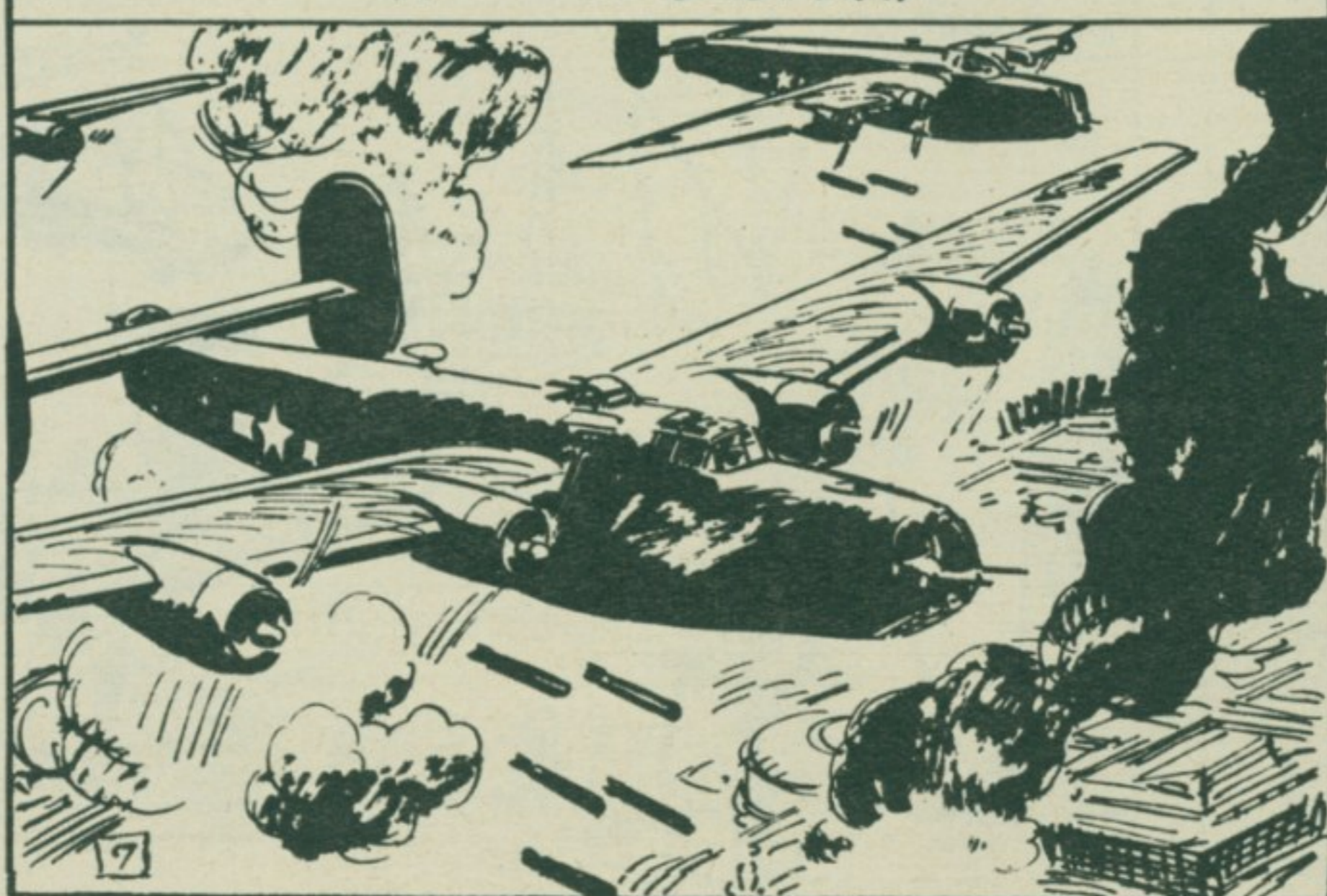
ГОТОВО. ЗА ИЗВЕСНО ВРЕМЕ ФАБРИКА НЕЋЕ БИТИ У СТАЊУ ДА ПРОИЗВОДИ ТЕШКУ ВОДУ А РЕЗЕРВЕ СУ УНИШТЕНЕ!

АЛИ САМО ЗА ИЗВЕСНО ВРЕМЕ! НЕМЦИ СУ ПРОЗНИЧАВО ПОПРАВЉАЛИ ПОСТРОЈЕЊА И ВЕЋ ПОСЛЕ ОСАМ МЕСЕЦИ НОРСК ХИДРО ЈЕ ОПЕТ ПРОИЗВОДИЛА ДРАГОЦЕНУ ТЕШКУ ВОДУ...

...У МЕЂУВРЕМЕНУ У РАТ СУ УШЛЕ СЈЕДИЊЕНЕ АМЕРИЧКЕ ДРЖАВЕ И ЈЕДНА ЊИХОВА ЕСКАДРИЛА ПОГОДИЛА ЈЕ ФАБРИКУ.

ТАДА СУ НЕМЦИ ОДЛУЧИЛИ.

НЕ МОЖЕМО ДА БРАНИМО НОРСК ХИДРО. СВЕ УРЕЂАЈЕ ТРЕБА ПРЕБАЦИТИ У НЕМАЧКУ!

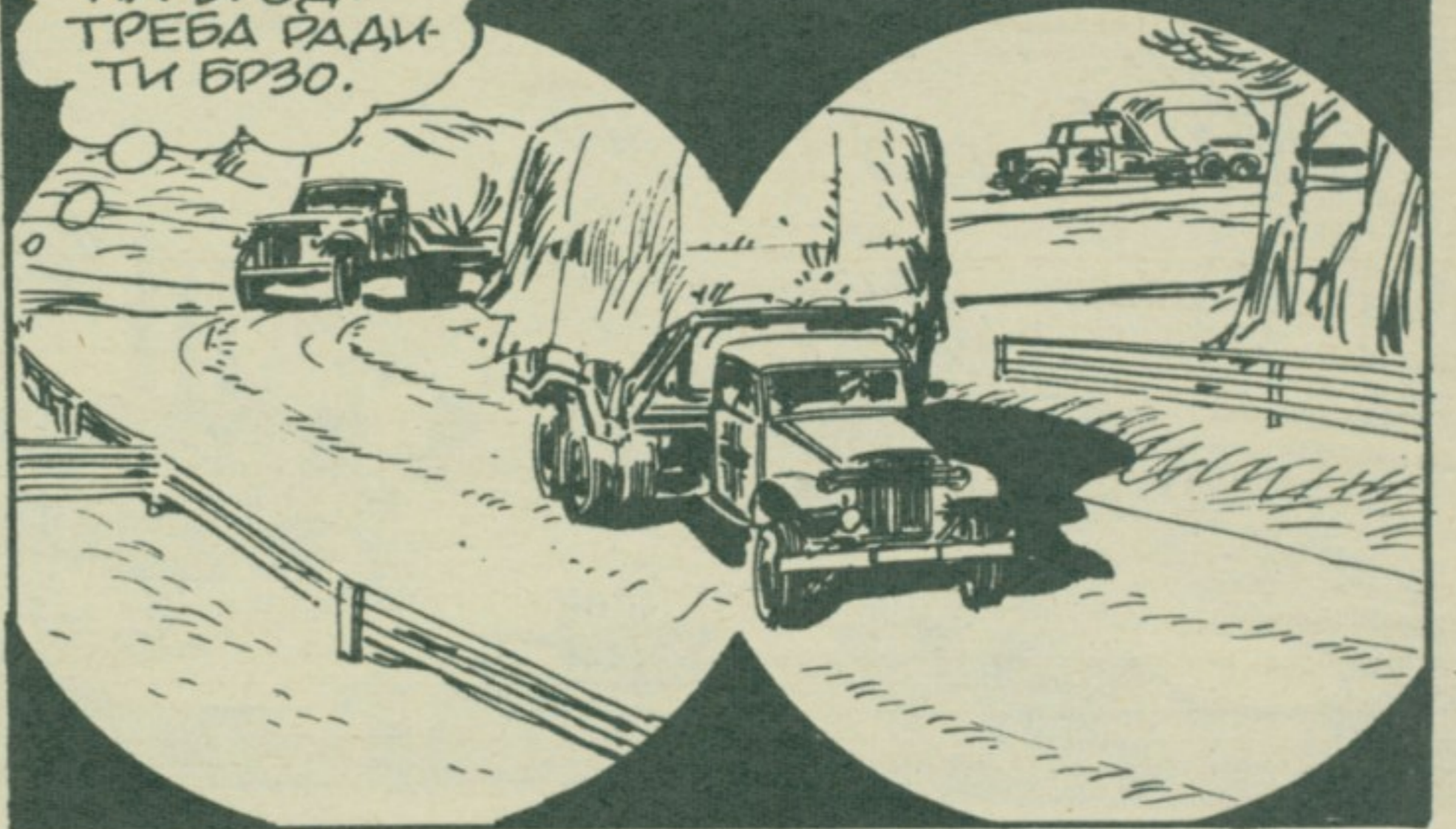

ДЕМОНТИРАЊЕ УРЕЂАЈА
НИЈЕ ПРОМАКЛО ЕНЕРУ...

ДЕМОНТИРАЈУ ПОСТРО-
ЈЕЊА ТЕШКЕ ВОДЕ...
ВЕРОВАТНО НАМЕ-
РАВАЈУ ДА ИХ ПРЕ-
БАЦЕ У НЕМА-
ИКУ...

...ТОВАРЕ СВЕ
НА БРОД.
ТРЕБА РАДИ-
ТИ БРЗО.

МАЛО КАСНИЈЕ...

ИЗ ЛОНДО-
НА ЈЕ СТИ-
ГЛО ОДОБРЕЊЕ
ДА СЕ БРОД ПО-
ТОПИ.

КАДА?

СИМ
УТОВАРЕ
ЗАЛИХЕ ТЕ-
ШКЕ ВОДЕ.

С ОВИМ ИСПРАВАМА У КОЈИМА
СТОЈИ ДА СИ СЛУЖБЕНИК
НОРСК ХИ-
ДРА, ПОПЕ-
ЊЕШ СЕ НА
БРОД И НА-
ЂИ ЗГО-
ДНО МЕ-
СТО ЗА
ЕКСПЛО-
ЗИВ!

БИЛО ЈЕ ПОТРЕБНО ПО-
ТОПИТИ ЛАЂУ ТАКО ДА
НЕ МОЖЕ ДА СЕ ИЗВАДИ.

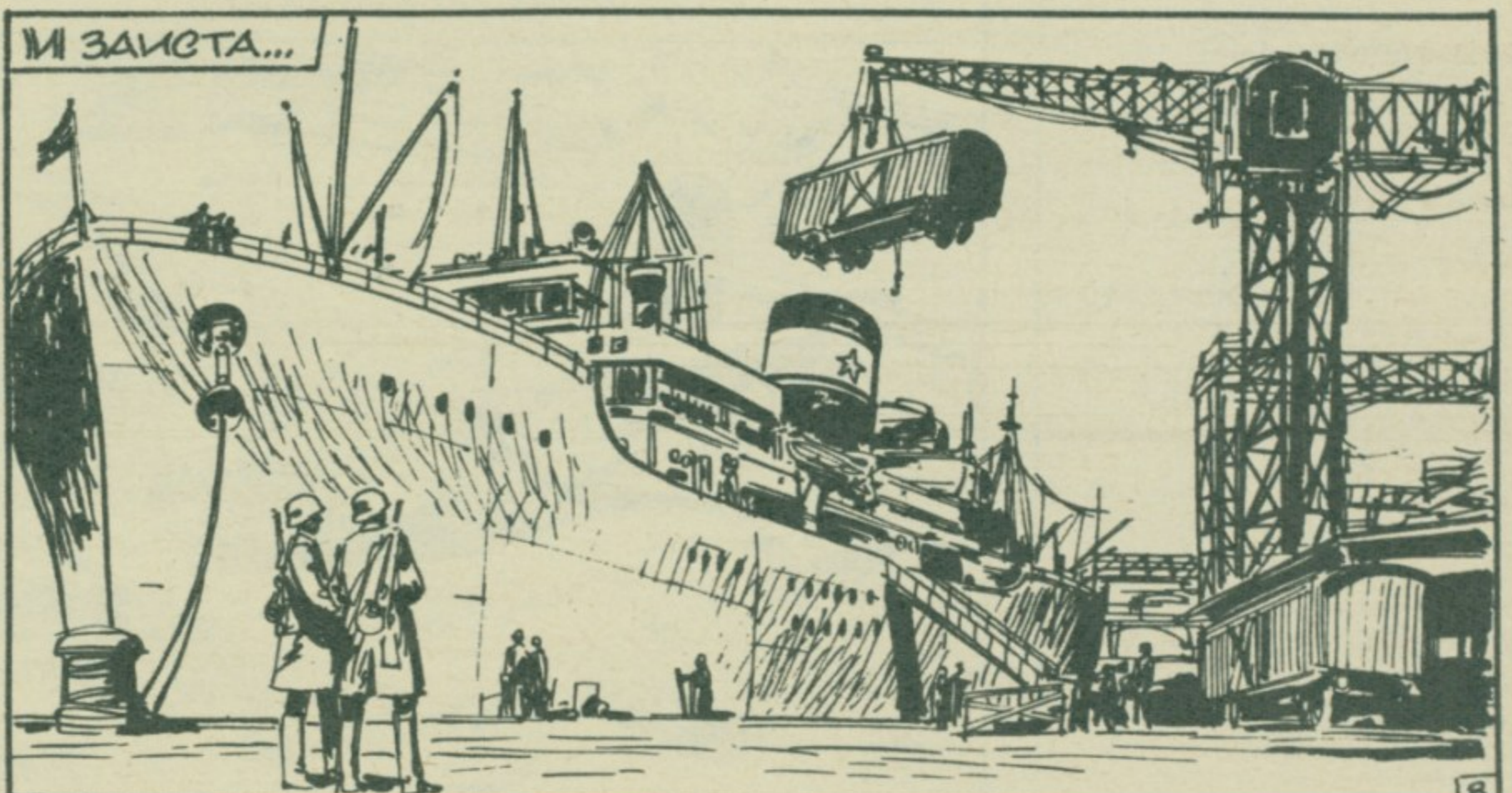
ПОСЛЕ НЕКОЛИКО ДАНА...

НЕМЦИ СУТРА УКРЉАВАЈУ
ВАГОНЕ СА РЕЗЕРВОАРИМА
ТЕШКЕ ВОДЕ... ДА ЛИ СИ
СПРЕМАН?

ДИНАМИТ
ЋЕМО
СМЕСТИТИ
У ТОВАРНИ
ПРОСТОР.

И ЗАСТА...

ИСКОРИСТИТЕ ПОПУСТ ЗА НОВУ ГОДИНУ!

НАРУЧИ ПРЕКО ПОШТЕ КЊИГЕ ЗА НОВОГОДИШЊИ ПОКЛОН

1. Ђина Паскел: **ОПШТА ИСТОРИЈА УМЕТНОСТИ** свих времена и свих народа у три тома, 720 страница, преко 1500 вишебојних илустрација, луксузна хартија, тврдо повезано.
Цена у књижари 300
Преко Забавника 250

2. **УМЕТНИЧКЕ РЕПРОДУКЦИЈЕ: РЕНЕСАНСА, НИЗОЗЕМСКА И ФРАНЦУСКО СЛИКАРСТВО XIX ВЕКА** три мапе по 12 репродукција у боји, формата 21,5 x 29,5 погодни и за урамљивање.
Цена у књижари 60
Преко Забавника 50

3. **СВЕТ ПРИРОДЕ** — Волт Дизни
луксузно опремљена, у тврдом повезу са илустрацијом у четворобојној штампани.
Цена у књижари 40
Преко Забавника 30

4. Џејн Вернер Вотсон: **СВЕТ НАУКЕ** — узбудљива истраживања савремених научника
Цена у књижари 50
Преко Забавника 40

5. **ПРИЧЕ И БАЈКЕ БРАЋЕ ГРИМ:** Ивица и Марица, Црвенкапа, Вук и седам јарића и друге
10 књига у комплекту са поклон кутијом и једном плочом на којој прича и пева Љубиша Бачић
Цена у књижари 65
Преко Забавника 55

6. **БУФАЛО БИЛ** — 9 књига у тврдом повезу, 80 вишебојних илустрација
Цена у књижари 225
Преко Забавника 120

7. **ДИЗНИЈЕВЕ ПРИЧЕ ИЗ ПРИРОДЕ:** Синови белог медведа, Мрављи град, Ждеравац из тундре, Прича о скокочинишу, Северни лос и Линда, пустињска мачка
Комплет у 6 књига са илустрацијом, у тврдом повезу.
Цена у књижари 60
Преко Забавника 50

8. Татин фијат 1300
9. Татин пежо 404
10. Татин спачек
Свака сликовница кошта у књижари 3 н. д. а преко Забавника 2 н. д.

11. Татин рено 4
12. Татин ситроен ДС
13. Татин фолксваген
Свака сликовница кошта у књижари 3 н. д. а преко Забавника 2 н. д.

14. **ДЕЧЈА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА** драгоцени приручник сваком ученику луксузно опремљена, у тврдом повезу, илустрације у четворобојној штампани.
Цена у књижари 35
Преко Забавника 25

Волт Дизни: **БИБЛИОТЕКА ДИЗНИЛЕНД** — књиге из царства Дизнијеве маште
15. **ДИЗНИЛЕНД** — прича о најчудеснијој земљи на свету
16. **МЕРИ ПОПИНС** — прича о необичној дадиљи *
17. **ТОЧКОВИ, МАШИНЕ, МОТОРИ** — како су се друмовима котрљали разни точкови до тркачког аутомобила
18. **ОД ИКАРА ДО КОСМОНАУТА** — шта се до данас збивало у ваздуху и како се продрло у космичка пространства
19. **ОД СПЛАВА ДО АТОМСКОГ БРОДА** — постанак пловећих објеката
Свака књига кошта у књижари 20 н. д. а преко Забавника 15 н. д.

Ален Гре: **СЛИКОВНИЦЕ ЗА УЧЕЊЕ И РАЗОНОДУ**
20. Авиони — 21. Бродови — 22. Море — 23. Шума — 24. Планина — 25. Возови — 26. Путовања — 27. У морским дубинама — 28. Телевизија
Свака сликовница кошта у књижари 7 н. д. а преко Забавника 6 н. д.

НОВОГОДИШЊА ПОРУЏБЕНИЦА

ЗА ГОТОВО купујем књиге са бројевима:

За укупну суму од _____ н. дин. коју ћу платити поштару кад ми донесе књиге.

НА ОТПЛАТУ купујем књиге са бројевима:

За укупну суму од _____ н. дин. коју ћу платити у _____ месечних рата. Прву рату платићу поштару кад ми донесе књиге.

(Читко: име и презиме наручиоца)

(Место, улица и број)

✂ Попуни, изрежи и залепи на дописницу и пошљи

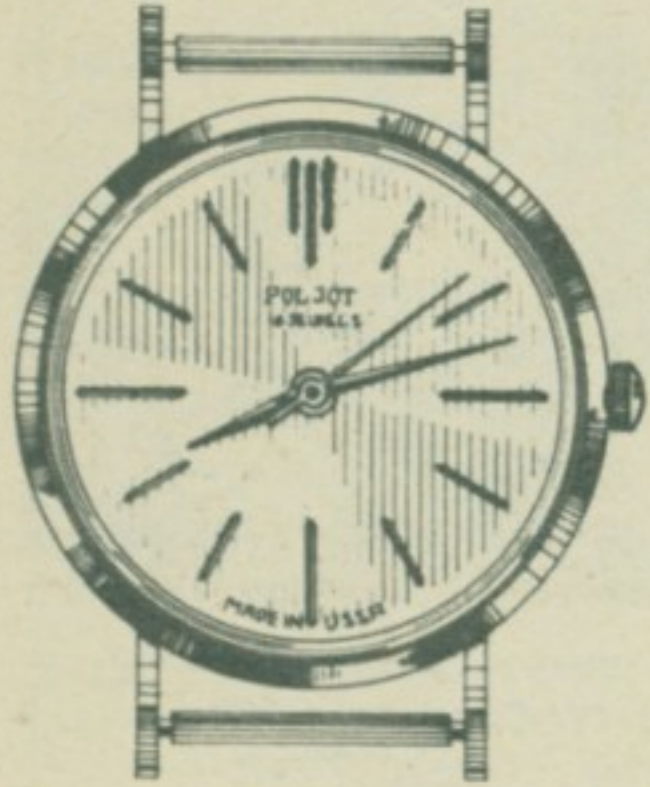
НАРУЧИТЕ КЊИГЕ СА НОВОГОДИШЊИМ ПОПУСТОМ ОВАКО:

- ЗА ГОТОВО.** Свака књига има овде број. Упиши бројеве на поруџбеницу. Попуњену поруџбеницу налепи на дописницу и пошљи **ЗАБАВНИКУ, Београд, Македонска 29.** Књиге ћеш платити поштару кад их донесе. Примају се поруџбенице само за 20 н. дин. или више (јер се за мање не исплати слати због поштарине).
- НА ОТПЛАТУ.** Упиши бројеве књига са ове стране на поруџбеницу и пошљи **ЗАБАВНИКУ.**
- ЗАБАВНИК** ће поруџбеницу предати издавачу који ће ти послати књиге. Не наплаћује се ништа друго осим цене књига које срачунате.

ОДАБЕРИТЕ САТ

ПАЖЊА!
САТОВИ СУ ОВДЕ ЈЕВТИ-
НИЈИ НЕГО У ТРГОВИНИ!

И УЧЕСТВУЈТЕ У ВЕЛИКОЈ НАГРАДНОЈ ИГРИ ●●●●●

1. **ПОЉОТ** — позлаћен мушки ручни сат са централном секундаром и 16 рубина. Отпоран на удар, влагу и прашину. **ЗА ГОТОВО** НД. 165. **НА ОТПЛАТУ**: прва рата НД 99, друга 33 и трећа 33.

КУПИ САТ ПО НИЖОЈ ЦЕНИ ЗА ГОТОВО!

1. Изрежи са ове стране САТ који купујеш и залепи га на наруџбеницу (види десно доле).
2. Читко попуњену наруџбеницу залепи на дописницу и пошаљи на адресу: „РАПИД“ Београд, Поштански фах 710.
3. Целу суму за сат платићеш поштару када ти га донесе (поузећеш).

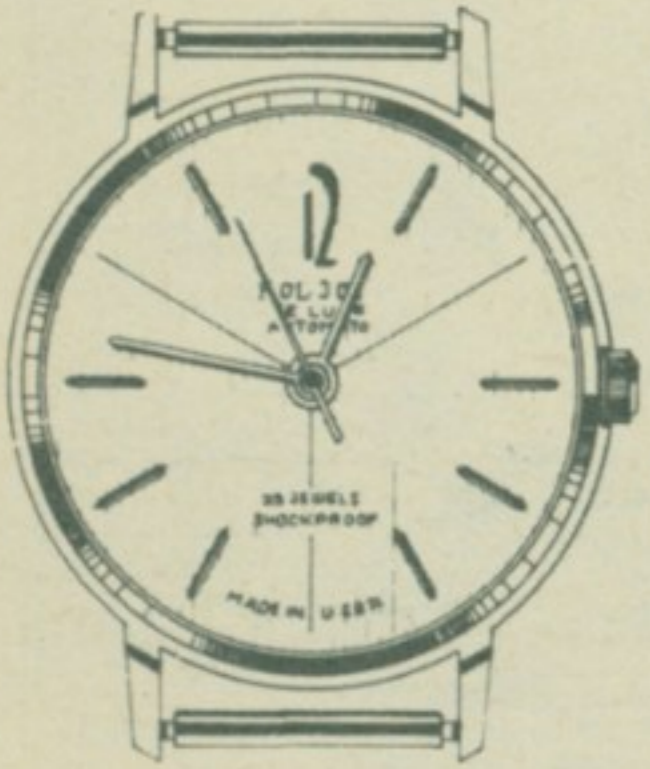
КУПИ САТ ПО НИЖОЈ ЦЕНИ НА ОТПЛАТУ ПРЕКО ШКОЛЕ!

1. Саставите у разреду или школи списак ђака који желе да купе сат у три месечне рате. Списак треба овако саставити:
а) РЕДНИ БРОЈ, б) ИМЕ И ПРЕЗИМЕ УЧЕНИКА И РАЗРЕД, в) поред имена и презимена упиши НАЗИВ САТА који купујеш и БРОЈ САТА под којим је уписан на овој страни ЗАБАВНИКА. (Пример: 1. Марко Марковић, VIII разред, Пољот 4.).

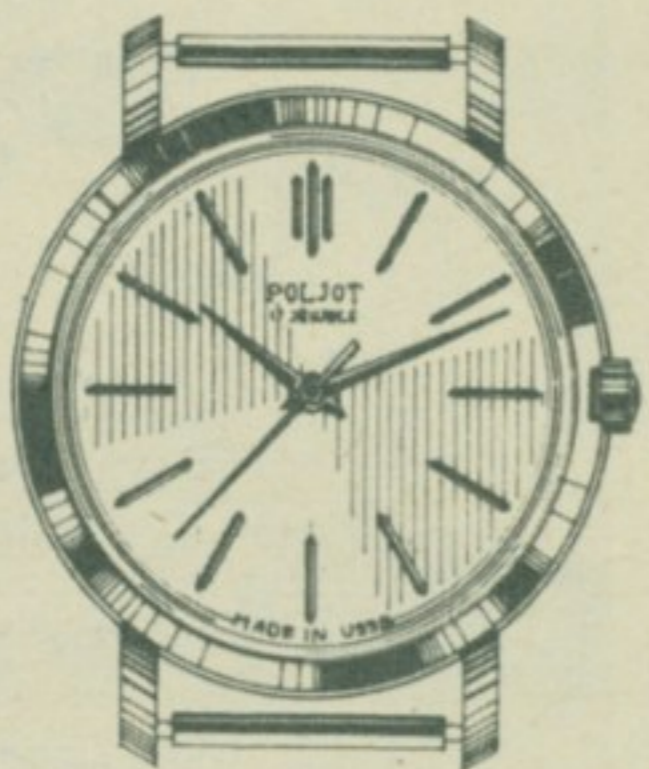
2. Овако састављен списак оверава се школским печатом и потписује га овлашћено лице из школе (наставник, секретар, управитељ итд.). Стави на списак адресу школе на коју треба послати сатове.
3. Списак стави у коверат и пошаљи на адресу: „РАПИД“, Београд, Поштански фах 710.

НАГРАДА САСТАВЉАЧУ СПИСКА ЗА КУПОВИНУ САТА НА ОТПЛАТУ ПРЕКО ШКОЛЕ!

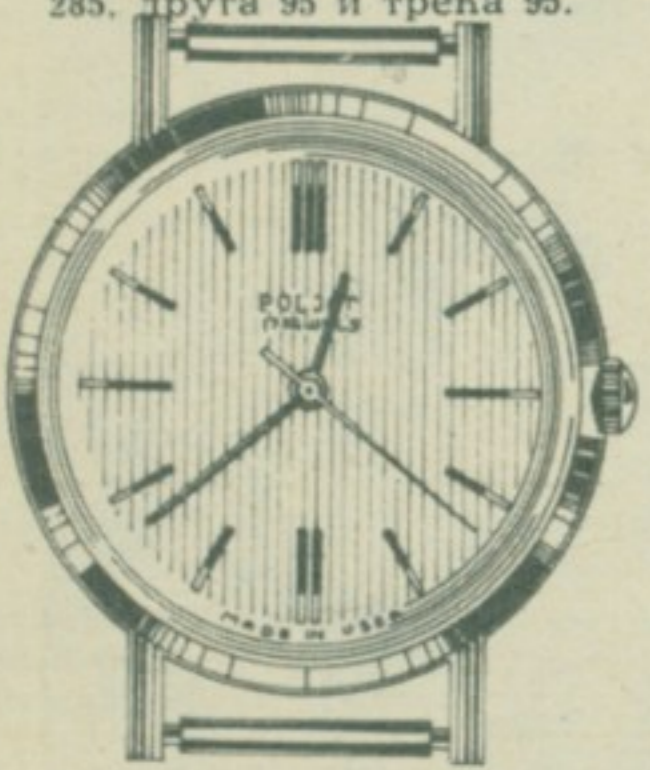
1. Састављачу списка за куповину сата на отплату преко школе припада награда за сваки наручени сат: 5% ОД ЦЕНЕ УПИСАНЕ ИСПОД САТА.
2. Списак за куповину сата на отплату преко школе могу састављати: а) (БАЧКЕ ЗАДРУГЕ, б) НАСТАВНИЦИ и в) СЕКРЕТАРИ ШКОЛА.

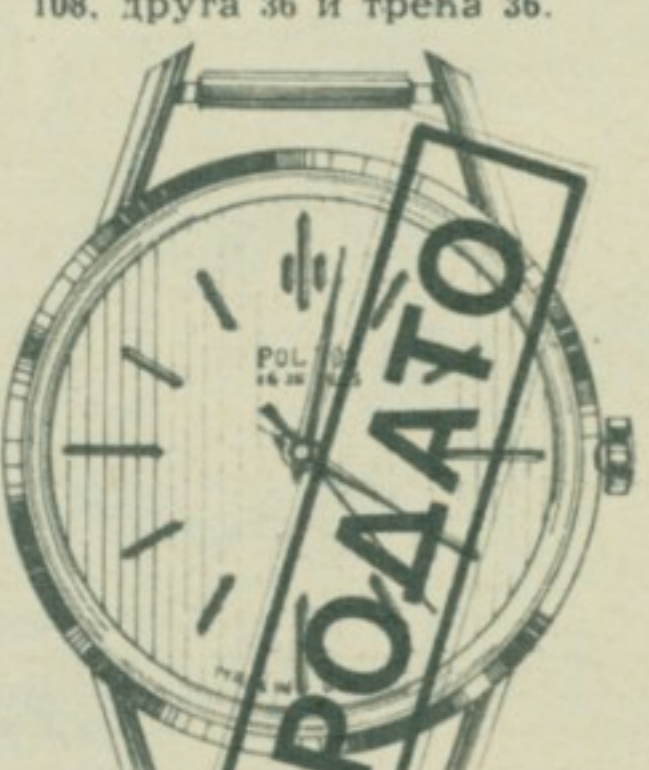
2. **ПОЉОТ АУТОМАТИК** — позлаћен мушки ручни сат са 29 рубина. Најтачнији сат међу аутоматима на свету. Отпоран на удар, влагу и прашину. **ЗА ГОТОВО** НД 475. **НА ОТПЛАТУ**: прва рата НД 285, друга 95 и трећа 95.

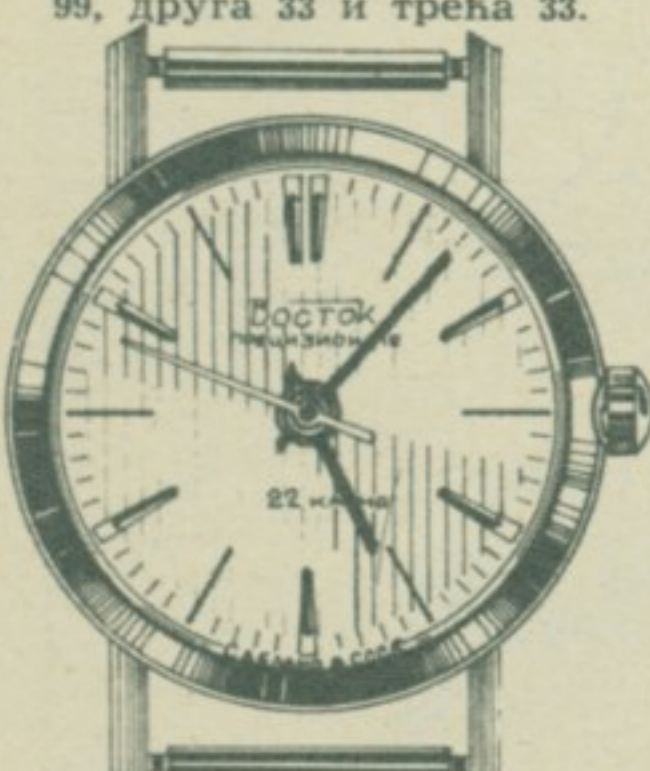
3. **ПОЉОТ** — позлаћен мушки ручни сат са 17 рубина. Отпоран на удар, влагу и прашину. **ЗА ГОТОВО** НД. 180. **НА ОТПЛАТУ**: прва рата НД 108, друга 36 и трећа 36.

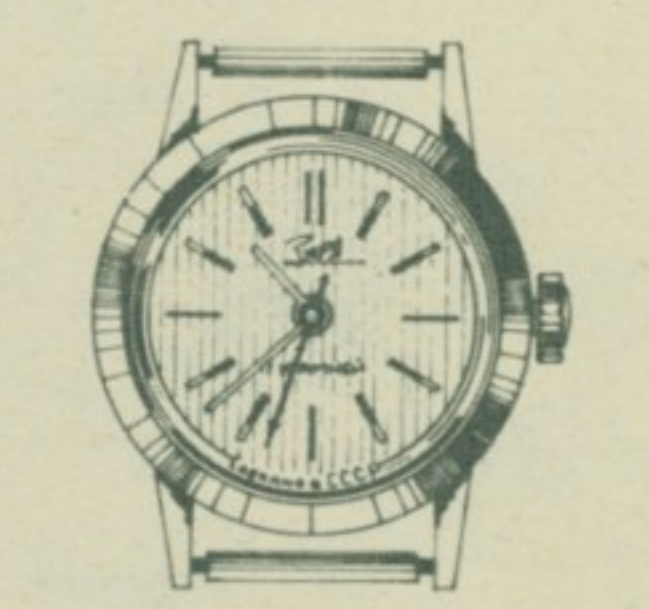
4. **ПОЉОТ** — хромирани мушки ручни сат са 17 рубина. Отпоран на удар, влагу и прашину. **ЗА ГОТОВО** НД 165. **НА ОТПЛАТУ**: прва рата НД 99, друга 33 и трећа 33.

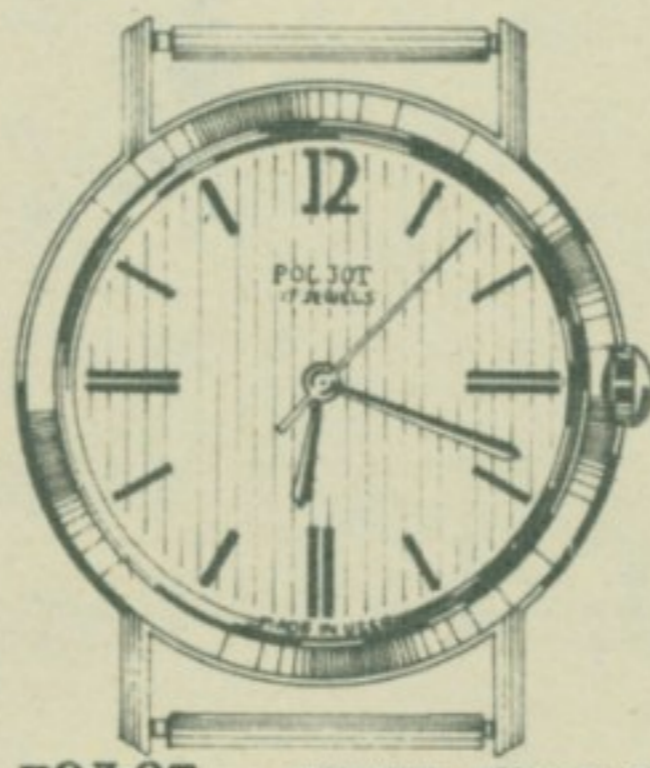
5. **ПОЉОТ** — хромирани мушки ручни сат са централном секундаром и 17 рубина. Отпоран на удар, влагу и прашину. **ЗА ГОТОВО** НД 155. **НА ОТПЛАТУ**: прва рата НД 93, друга 31 и трећа 31.

7. **ВОСТОК** — позлаћен мушки ручни сат са 22 рубина. Испитиван у климатским условима АФРИКЕ и СЕВЕРНОГ ПОЛА о чему поседује СЕРТИФИКАТ. **ЗА ГОТОВО** НД 325. **НА ОТПЛАТУ**: прва рата НД 195, друга 65 и трећа 65.

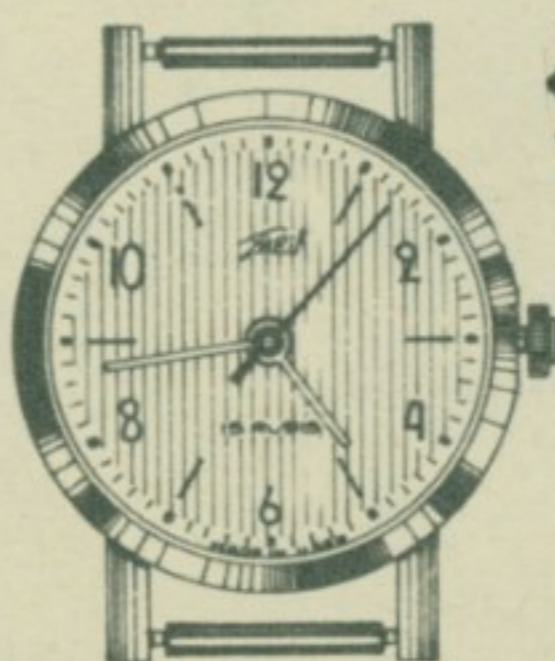
8. **ЗАРЈА** — хромиран женски ручни сат са централном секундаром и 17 рубина. Отпоран на удар, влагу и прашину. **ЗА ГОТОВО** НД. 155. **НА ОТПЛАТУ**: прва рата НД 93, друга 31 и трећа 31.

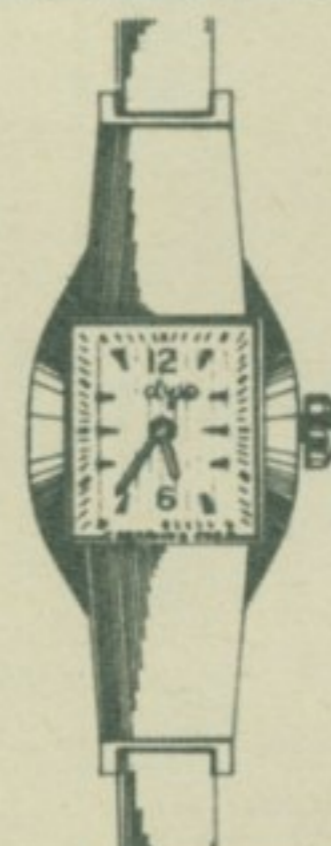
9. **ПОЉОТ** — мушки ручни сат од специјалног челика, масиван и издржљив са 17 рубина. **ЗА ГОТОВО** НД 180. **НА ОТПЛАТУ**: прва рата НД 108, друга 36 и трећа 36.

Сви који наруче сат учествују у великом наградном конкурс. Тајну конкурса сазнаћете ускоро!

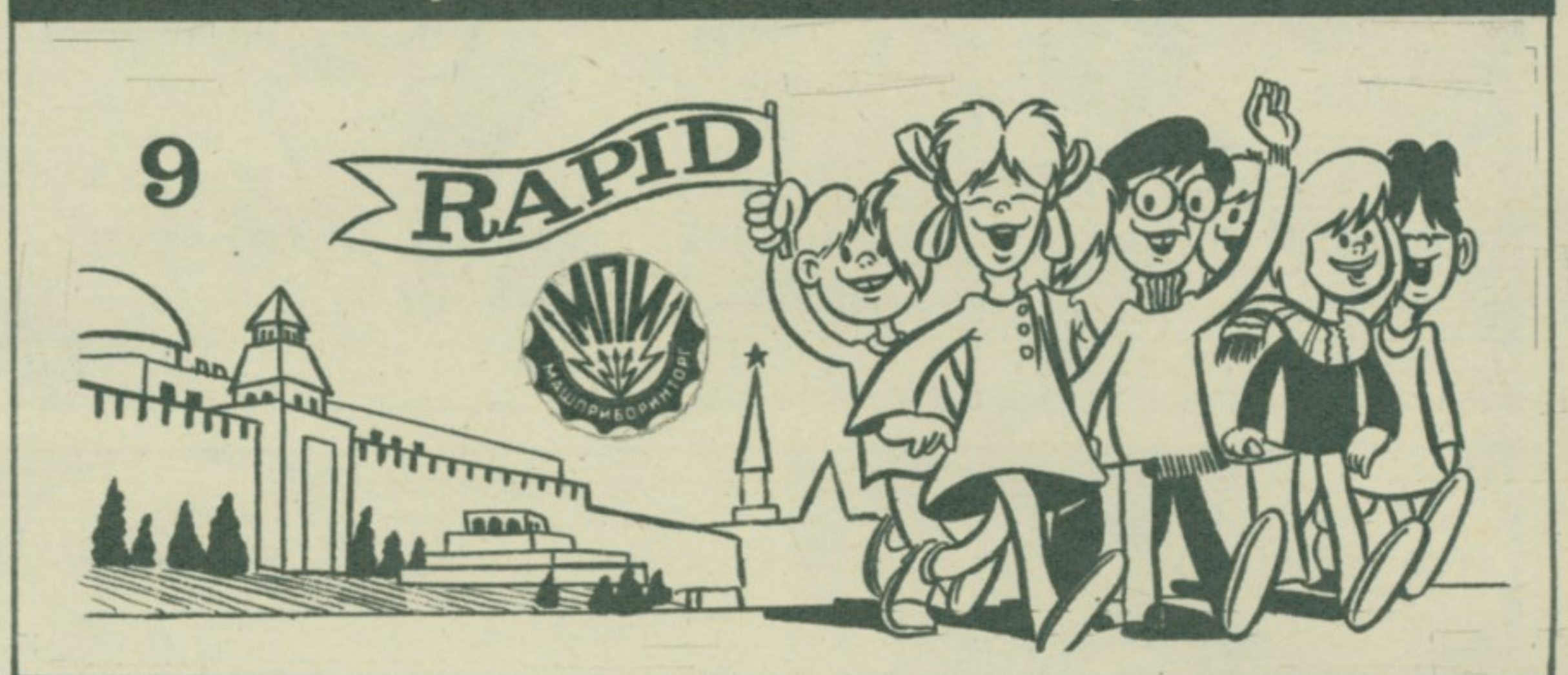

9. **ЗАРЈА** — хромиран мушки ручни сат са 15 рубина. **ЗА ГОТОВО** НД 120. **НА ОТПЛАТУ**: прва рата НД 72, друга 24 и трећа 24.

10. **ЛУЧ** — позлаћен женски ручни сат са наруквом. **ЗА ГОТОВО** НД 210. **НА ОТПЛАТУ**: прва рата НД 126, друга 42 и трећа 42.

ЗАГОНЕТНИ ЦРТЕЖ ЗА ВЕЛИКИ НАГРАДНИ КОНКУРС

**ИЗРЕЖИ,
И ОВДЕ ЗА-
ЛЕПИ САТ
КОЈИ НАРУ-
ЧУЈЕШ!**

НАРУЏБЕНИЦА

Овим неопозиво наручујем

Назив и број сата — _____

Име и презиме наручиоца _____

Адреса _____

(место, улица и број, задња пошта)

САТ ЋУ ПЛАТИТИ ПОШТАРУ КАДА МИ ГА ДОНЕСЕ (поузећеш)

НУЛА Ж

ТАЈАНСТВЕНО ОКО

ПОЛ И НЕГОВИ ЛУДИ БИЛИ СУ ЗАПАЊЕНИ КАДА СЕ ПРЕД ЊИМА ПОЈАВИО ЧОВЕК КОЈИ ЈЕ НА ЛИЦУ ИМАО ТАЈАНСТВЕНИ ЛИСТ СА ОКОМ.

ПОБИТЕ ЗА МНОМ! АКО САМО НЕШТО ПОКУШАТЕ... ПОБИЉУ ВАС!

П...ПОЛЕ! ТО ЈЕ БРЕД! БРЕД ЊУМЕН!

ГРЕГ ЈЕ ИНСТИНКТИВНО ПОШАО...

СТАРИ ДРУЖЕ, ПА ТО СМО МИ...

НАЗАД! НАЗАД, РЕКАО САМ!

АААХ!

ОВАЈ МЕТАК ЈЕ САМО ОПОМЕ - НА! А САД... ПОЛАЗИТЕ!

МОРАМО СЕ ПОВИНОВАТИ ЗАСТА БЕ НАС ПОБИТИ!

ПОЛЕ, МОЖДА ОВО ЗВУЧИ ВЛЕСАВО... АЛ' БРЕД МОРА ДА ЈЕ НА НЕКИ НАЧИН "ПРЕПАРИРАН"!

ДА! ТАЈ ЛИСТ НА НЕГОВОМ ЛИЦУ ЈЕ ПАРАЗИТСКИ ОБЛИК НЕКИХ ИНТЕЛИГЕНТНИХ БИКА... КОЈИ СЕ НАКАЛЕМИ НА ДРУГЕ ОБЛИКЕ ЖИВОТА И ЊИМА УПРАВЉА!

ЧАК СУ УСПЕЛА ДА ПОКРЕНУ ОБЛИСКЕ ТРАКЕ!

ТА БИКА СУ ЗАВЛАДАЛА БРЕДОМ И ПРИМОРАЛА ГА ДА НАШ МАТИЧНИ БРОД СПУСТИ НА ЊИЛОВУ ПЛАНЕТУ!

БРЕД ИХ ЈЕ ДОБЕО ДО УСКОП КАЊОНА...

ДОНЕСИМ ВАМ
СРЕКУ!

NEGRO

JE ODŽACAR
GRILA

Pionir · SUBOTICA

ФАНТАСТИЧНО!

„ПИОНИР“ ПОДЕЛИО 1000 НАГРАДА

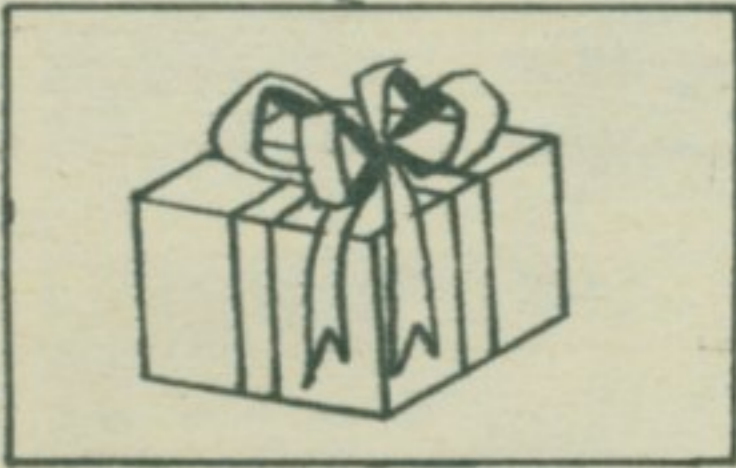

СКУПИ И ПОШАЉИ КЕСИЦЕ
ОД БОМБОНА „ПИОНИР“ ДА
УЧЕСТВУЈЕШ У ИЗВЛАЧЕЊУ

10 ПИОНИ - ЕКСПРЕСА!

**НАЈПОВОЉНИЈИ ОД СВИХ КОНКУРСА: СВАКИ
ДРУГИ УЧЕСНИК ДОБИО ЈЕ ЈЕДНУ ОД НАГРАДА!**

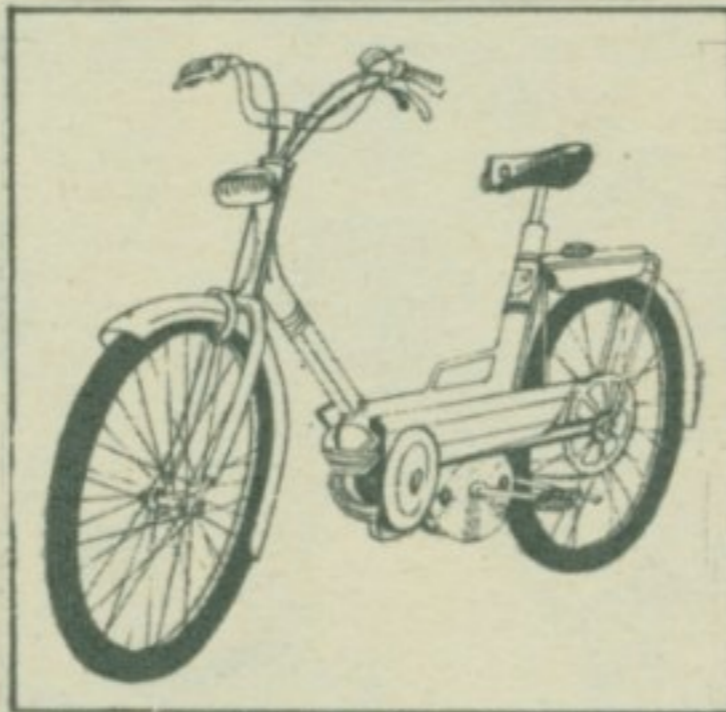
У II колу наградне игре Индустије чоколаде и бомбона „ПИОНИР“ у Суботици приспело је 2140 поштиљки од којих су 1964 биле исправне а 176 неисправне. Право на учешће у II колу имали су они који су заведени од броја 323 до 2286. На основу чл. II Правилника о наградној игри Комисија је приступила извлачењу следећих добитника:

900 ПОКЛОН ПАКЕТА „ПИОНИР“ добили су учесници игре са бројевима:

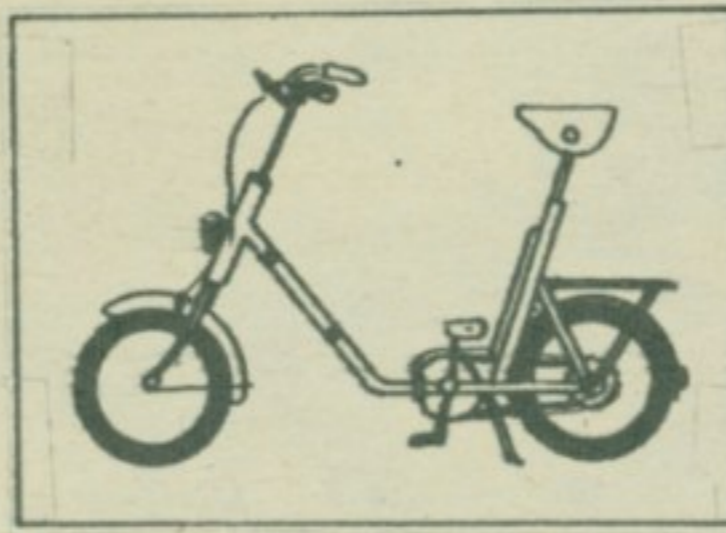
1009, 691, 1067, 1654, 392, 1231,
2248, 388, 972, 2240, 965, 562, 958,
960, 563, 1416, 601, 2120, 959, 2202,
1246, 868, 599, 475, 2021, 2020, 1385,
2109, 871, 476, 984, 1656, 556, 856,
1324, 1639, 1638, 802, 976, 915, 727,
2163, 2036, 1089, 1304, 1014, 536,
2228, 2158, 1176, 1705, 1838, 1071,
1636, 666, 622, 998, 623, 974, 1064,
2018, 897, 344, 1535, 1290, 1534, 1288,
1152, 1533, 2211, 551, 1813, 1696,
463, 2062, 1559, 604, 1757, 1196, 343,
923, 348, 1388, 1325, 1285, 333, 1982,
887, 801, 2061, 2019, 1389, 940, 1113,
1708, 519, 330, 759, 1711, 494, 764,
1727, 690, 683, 995, 776, 1739, 2024,
1098, 2247, 1702, 749, 2129, 1632, 919,
1779, 1778, 633, 405, 1878, 1694, 913,
2022, 1366, 1693, 1296, 898, 2246, 1220,
1365, 323, 1445, 1444, 1513, 2123, 947,
573, 1144, 1379, 1472, 874, 2057, 338,
1652, 1640, 1386, 1165, 1149, 1742,
1840, 628, 743, 744, 1515, 1719, 625,
1447, 840, 1021, 839, 500, 1649, 1570,
2231, 1630, 818, 706, 1332, 1855, 1569,
1158, 1241, 1686, 1274, 1734, 2094,
570, 638, 2177, 714, 477, 2047, 1424,
1712, 605, 469, 1796, 2253, 1714, 1486,
2070, 969, 945, 1328, 621, 620, 2079,
825, 357, 1321, 1547, 371, 1217, 1645,
555, 900, 1518, 442, 1148, 451, 2128,
1339, 1235, 1863, 1278, 1309, 1367,
1718, 988, 1795, 1829, 1088, 1973, 1087,
1891, 1092, 914, 1509, 2245, 516, 1751,
1052, 1337, 1653, 1961, 1362, 1584,
1613, 1093, 1109, 1341, 942, 1440, 2029,
1748, 375, 1426, 1005, 335, 1540, 331,
1322, 1580, 726, 351, 1265, 1136, 1194,
1736, 2118, 1133, 820, 1582, 2195, 693,
1132, 1817, 419, 1033, 2100, 2034,
1740, 1974, 2170, 2274, 2172, 1695,
1958, 1471, 1909, 1530, 1583, 952, 853,
918, 1850, 1595, 1668, 552, 2258, 614,
2060, 1284, 1111, 1030, 1213, 1651,
1809, 2260, 2080, 1528, 1625, 1606, 524,
1989, 1377, 1330, 533, 1866, 1039, 1421,
2008, 2066, 2014, 1928, 651, 1980, 2186,
1827, 453, 2146, 1063, 1275, 540, 1147,
1311, 1951, 1487, 813, 1227, 1069, 446,
1604, 1560, 946, 1846, 1907, 656, 2064,
1396, 1962, 2233, 1859, 1880, 770, 517,
2242, 2280, 1788, 2136, 1460, 1501,
1055, 1931, 786, 1752, 932, 1467, 841,
1872, 2265, 1655, 1498, 1463, 1964,
461, 873, 671, 881, 1395, 1491, 532,
1697, 1397, 1955, 761, 2104, 2012, 339,
2025, 1216, 1100, 586, 1857, 427, 688,
626, 1433, 577, 1803, 953, 2230, 1035,
1888, 2194, 2072, 968, 610, 1514, 1576,
1108, 585, 1484, 360, 1593, 1319, 1943,
1572, 1345, 1351, 2033, 2131, 1020,
1115, 1038, 2116, 373, 1783, 1553, 815,

1674, 1347, 1031, 1059, 2091, 1360, 854,
1168, 1761, 973, 575, 642, 1972, 1070,
1836, 2069, 1506, 2145, 843, 1566, 2232,
2089, 861, 1804, 1599, 2102, 1202, 448,
1127, 1799, 2189, 479, 403, 1743, 1420,
1991, 1510, 1792, 731, 1709, 1443, 2222,
2044, 2041, 1764, 363, 721, 2097, 951,
2182, 499, 646, 2277, 538, 454, 1998,
895, 936, 1172, 883, 877, 1525, 1784,
1728, 2207, 832, 1967, 1687, 377, 2006,
1117, 627, 916, 445, 1920, 758, 2229,
1821, 617, 1635, 2052, 2063, 1153, 695,
1431, 594, 404, 1767, 2071, 1482, 1126,
1164, 701, 2199, 1624, 696, 2130, 889,
1627, 1946, 1120, 1354, 676, 1310,
1369, 933, 1363, 391, 1270, 378, 2143,
1787, 678, 2263, 1124, 455, 616, 2135,
1297, 2058, 1935, 2210, 2111, 1049,
1663, 1413, 334, 2213, 1195, 2117, 1956,
434, 1881, 1370, 361, 1834, 507, 1939,
521, 1266, 2156, 810, 920, 1906, 564,
1105, 629, 1007, 752, 1183, 1240, 1828,
808, 327, 1507, 1003, 1232, 2214, 649,
1036, 416, 639, 1988, 2190, 2127, 1159,
1860, 624, 1747, 368, 1074, 1581, 2283,
823, 1474, 2263, 1523, 842, 1169, 772,
1449, 439, 413, 1944, 713, 1473, 716,
1800, 1394, 557, 1940, 1477, 2217,
1867, 619, 2112, 1780, 833, 1941, 1205,
1277, 1312, 845, 1412, 943, 1411, 389,
1286, 2013, 472, 470, 2124, 2083, 692,
1340, 468, 1380, 1890, 1190, 480, 522,
485, 2196, 1637, 1145, 993, 2113, 677,
2236, 1353, 1733, 1600, 1955, 1393,
1267, 710, 807, 750, 962, 821, 1822,
863, 1317, 1142, 631, 1282, 1230, 1538,
668, 546, 1024, 1934, 611, 1620, 2251,
1901, 1763, 608, 1698, 709, 2284, 1128,
2016, 1532, 699, 708, 2114, 1458, 1043,
1044, 578, 1305, 673, 2053, 2203, 1986,
981, 2088, 2093, 1895, 1683, 812, 1607,
438, 1735, 992, 2241, 1493, 1110, 1691,
547, 2076, 432, 468, 878, 2167, 2267,
2204, 797, 796, 917, 1720, 1478, 559,
892, 2122, 1673, 1390, 2180, 700, 1984,
2269, 1745, 1315, 2256, 894, 379, 2085,
1062, 632, 1308, 925, 850, 1134, 784,
1554, 1755, 382, 1758, 1952, 745, 390,
1313, 707, 1123, 806, 1306, 1961, 1658,
1791, 1025, 1492, 1167, 1462, 571, 2147,
1182, 1994, 1756, 1237, 1633, 2200, 665,
1762, 1631, 1401, 2149, 429, 2151, 1358,
567, 1082, 2126, 374, 994, 576, 596,
589, 1531, 1022, 2138, 2028, 1798, 1432,
1585, 1831, 2132, 1294, 681, 1475, 838,
1879, 1119, 2134, 1885, 580, 798, 760,
2201, 352, 1180, 574, 424, 1614, 1094,
1318, 539, 2209, 1466, 483, 2223, 1384,
1215, 754, 1405, 1556, 2002, 926, 1598,
1659, 1908, 657, 2187, 1280, 1214, 844,
855, 1963, 679, 2198, 1960, 1359, 508,
1350, 774, 1430, 1805, 2235, 2027,
686, 930, 904, 1947, 1729, 1677, 486,
1993, 1400, 1589, 1398, 2212, 645, 1228,
1768, 1543, 1102, 2173, 595, 682, 1374,
418, 440, 1157, 2133, 560, 2181, 548,
1503, 2139, 1562, 1333, 543, 358, 1198,
545, 659, 938, 1441, 385, 991, 1550,
1622, 1060, 662, 654, 1344, 382, 615,
531 и 533.

10 ПИОНИ ЕКСПРЕСА добили су:

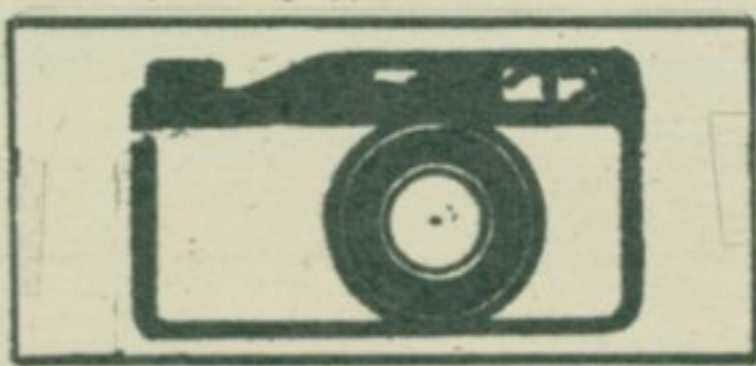
1. **БОШКО ПЕТРОВИЋ**, Тимочка 17/II, Књажевац; 2. **ГОРДАНА КЛЕМЕНОВИЋ**, Васе Чарапића 14, Ђуприја; 3. **ЕРЖЕБЕТ БАРАТ**, Хајдуково 56/Д, Палић; 4. **АНА МАЛОВИЋ**, Неимарова 1, Нови Сад; 5. **НЕВЕНА ВИЈКОВ**, Отона Жупанчића 26, Суботица; 6. **СЛАВОЉУПКА ОТАШЕВИЋ**, Страхинића Вана 15, Чачак; 7. **ЈУДИТ БЕРЕЦ**, Веле Чикоша 15, Суботица; 8. **СВЕТЛАНА МИЛОВАНОВИЋ**, Мије Јовановића 68, Богатић; 9. **СНЕЖАНА РУЖИЋ**, Осн. школа „Р. Диздара“, Столац и 10. **СЛОВОДАН ДРЕНКОВСКИ**, Битољска 41, Скопље.

30 МИНИ БИЦИКЛА добили су:

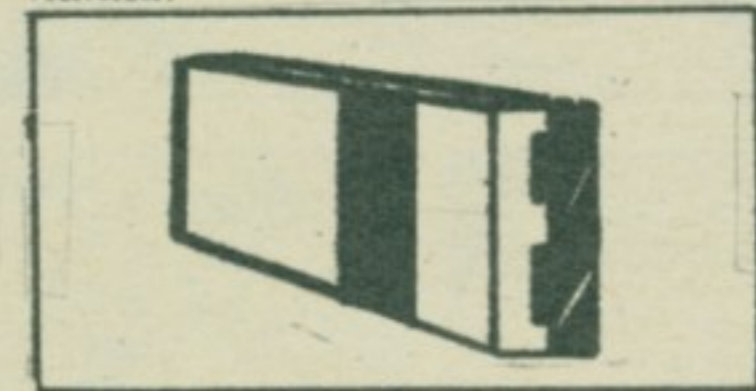
1. **БРАНИСЛАВ МАЛЕТИЋ**, Шимановачка 58, Голубинци; 2. **ИНЕС ВИРКИЋ**, Осн. школа, Д. Гаревци 66, Приједор; 3. **МАРИЈА КИШ**, Быстричка 8, Кикинда; 4. **СЛОВОДАН КУРТИЋ**, Роде Стевановића, Нова Варош; 5. **ТИБОР ЧИСАР**, Косте Нађа 76, Руско Село; 6. **БРАНКА ПОПОВСКА**, Кисела вода — Улица 726 бр. 46, Скопље; 7. **ЛАСЛО ПЕФЕР**, Ген. Драштина 29/а, Кикинда; 8. **ОЛИВЕРА ДУЊИЋ**, Браће Тасковића 44, Ниш; 9. **СВИТЛИЦА КРСТАН**, Соње Маринковић 3, Суботица; 10. **ЗЛАТКО ЖАГАР**, М. Тита 72/а, Тузла; 11. **ПАВЛЕ ЈОВАНОВСКИ**, Село Стенче, зп. Чергане код Гостивара; 12. **ВЛАДИСЛАВА НЕКИЋ**, Партизанска 36, Рума; 13. **ИЛОНКА ДУЛАШ**, Доситејева 132, Кикинда; 14. **РАМИЗ НЕХАКОВИЋ**, Аугуста Цесарца 3, Сарајево; 15. **МИКИ ПАВЛОВИЋ**, Титоградска 14, Пула; 16. **ЕРИКА ВАРГА**, Требињска 36, Суботица; 17. **АНЂЕЛКА СРДИЋ**, И. Л. Рибара 18, Елемор; 18. **КАРМЕН ВУЗЕН**, Алеја 8. маја бр. 6, Вараждин; 19. **ДАРКО КУКИЋ**, Планинска 16, Рума; 20. **ЗОРАН БИБИЋ**, Микронасеље 13/2, Кикинда; 21. **СТЕВАН**

ЧИНЧАК, Бајића виногради 127/а, Суботица; 22. **ГЕЗА ГУЉАШ**, Гробљанска 66, Сенчански Трешњевац; 23. **НАДА АНДРИЋ**, Штросмајерова 2, Панчево; 24. **ЖЕЉА БАТИСТИЋ**, Алеја М. Тита 10, Суботица; 25. **ИЉАЗ ОШТРАКОВИЋ**, Рудничка 66, Лукавац; 26. **КРИСТИНА КЛУН**, Долење Лазе 24, Рибница; 27. **АНЂЕЛКА БРАНКОВ**, Св. Марковића 7, Кумане; 28. **ЗЛАТКО АВАЗАГИЋ**, Авде Чардића 17, Вањалука; 29. **МАРИЈА ЛУЛИЋ**, Соње Маринковић 3/1, Суботица и 30. **БУДИМИР СВЕТКОВИЋ**, Лединачка 7, Београд.

10 ФОТО-АПРАТА добили су:

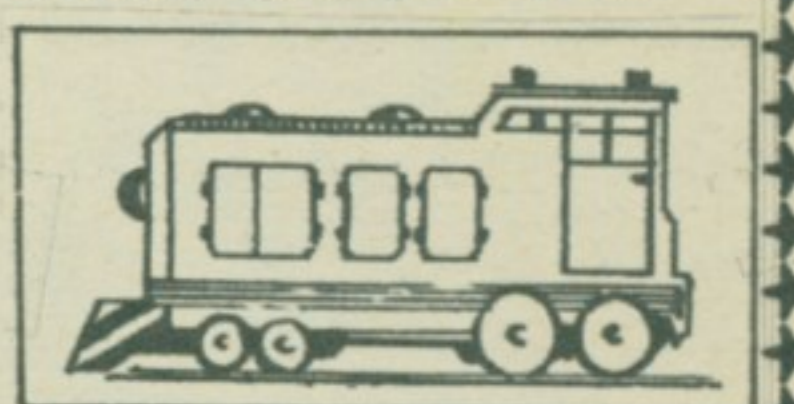
1. **ТОМИСЛАВ ЈУРКОВИЋ**, Задарска 21, Суботица; 2. **МИЛЕНА ДРАЖКОВИЋ**, Ч. Васовића 38а, Чачак; 3. **ТИХОМИР КАРАЦИН**, М. Пијаде 20, Кикинда; 4. **ЈУЛИЈАНА КОВАЧ**, Генерал Жданова 8—10, Београд; 5. **ИЛОНА ДАЊИ**, Дожа Ђерфа 18, Хоргош; 6. **МОМИР ЂУРИЧИЋ**, Топличина 29, Крушевац; 7. **НАНДОР ВАРМАТ**, Суботички пут 66, Хоргош; 8. **РОБЕРТА ВИШЊЕВАЦ**, Бруна Коса 12, Пула; 9. **СЛАВЦИЦА БЕЛИЋ**, уч. 6 разреда основне школе, Скендер Вакуф и 10. **ДРАГАН УРОШЕВИЋ**, Воје Поповића 5, Смедеревка Паланка.

30 ТРАНЗИСТОРА су добили:

1. **ИРЕНА РОЖА**, IV Дожа 33, Чантавир; 2. **ЛУКА ЧАНЧАРЕВИЋ**, Станари код Добоја; 3. **ДРАГАН ЈАНКОВИЋ**, Синђелићева 18, Параћин; 4. **ВОЉЕНИ КОВАЧЕВИЋ**, село Табановић код Шапца; 5. **ЗОЛТАН БАКОШ**, Паје Радосављевића 21, Ада; 6. **МИЛКА СТОЈАНОВИЋ**, М. Пулина 3, Кикинда; 7. **ИЛОНКА ЧИСАР**, Косте Нађа 76, Руско Село; 8. **ЉИЉАНА КОСТИЋ**, 15. октобар бр. 10, Пожаревац; 9. **ЗОРАН КОСТОВСКИ**, Н. насеље 11. октомври 6—11/21, Скопље; 10. **ТИЈАНА ДИМИТРИЈЕВИЋ**, 21. дивизије 9, Лесковац; 11. **КАРОЉ ЕНГИ**, Лопудска 37, Палић; 12.

ДРАГИША ГАЈИЋ, Хајдук Вељка 22/д, Кикинда; 13. **ЈОЖЕФ РАПОШ**, Кумановска 152, Кикинда; 14. **МИЛАНА САВИЋ**, Лазе Нанчића 4, стан 63, Нови Сад; 15. **САША ВУЈИЋ**, Сремска 46, Инђија; 16. **ДРАГАН ЧИЗМАРЕВИЋ**, Пут М. Пијаде 43/10, Суботица; 17. **ПЕРИЦА МИРКОВИЋ**, Салаш 1242, Пивнице; 18. **НЕНАД ЈОВАНОВИЋ**, Ј. Богдана 19, Зрењанин; 19. **МИРАЛЕМ ШЕХОВИЋ**, Језеро бр. 3, Вановићи; 20. **ФЕРЕНЦ ПЕТРОВИЋ**, Енгелсова а/1, Чантавир; 21. **ГИЗИКА БАЛОГ**, Фрушкогорска 3, Сивац; 22. **ВАЊА ФАБИЈАН**, Браник 227, Словенија; 23. **ЉИЉАНА ТОМИЋ**, Ж. Јовановића 37, Лозница; 24. **ПЕТИ МИНОВСКИ**, Насеље Коле Т-5 бр.14, Скопље; 25. **ВИСЕРКА МИТРОВИЋ**, Јо Лајоша 72, Суботица; 26. **МАРИЈА СИМИЋ**, Хајдук Вељка 10а, Стари Бечеј; 27. **ИШТВАН КИШ**, П. Шандора 38, Мартонош; 28. **ЛИДИЈА ДЕЈАНОВСКА**, С. Новаковића 17/а, Ниш; 29. **ОЛИВЕР КЕСИЋ**, Ластина 79, Инђија и 30. **НЕВЕНКА МИЛЕТИЋ**, Булевар 2/6, Тузла.

20 ЕЛЕКТРИЧНИХ ВОЗОВА добили су:

1. **ВОЈА МАРИНКОВИЋ**, Синђелићева 53/а, Панчево; 2. **ХУСЕЈИН АЛИЈАГИЋ**, село Уворићи, Високо; 3. **НИВЕС ШВАГАНОВИЋ**, Б. Арије 15, Осиек; 4. **ШТЕФИЦА ВАРГА**, И. Л. Рибара 54, Вели Манастир; 5. **МАРЈАН БЕЛТРАМ**, Випава 201, Випава; 6. **МАРЈАН ТОМАЖИЋ**, Заг. Быстрица 105, Словенска Быстрица; 7. **ЈОВИЦА ВУЧЕНОВИЋ**, Омладинска 82, Каћарево; 8. **ДРАГОСЛАВА ДАЊЕЦ**, Колонија 35, Рипањ; 9. **ДЕЈАН МАНДИЋ**, Социце 1, Никшић; 10. **ИШТВАН ГОРДОШ**, Далматинска 21, Кањижа; 11. **ДРАШКО ЗЕЦ**, ЈНА 29, Приједор; 12. **ЈОВАН МАРЧИЋ**, д. Бранка 38, Ковин; 13. **АЛЕКСАНДАР МИЛОВАНОВИЋ**, Веце Корчагина 31, Трстеник; 14. **МИША ПОТРАМ**, Лиман 2, зграда Ц—2, улаз II, Нови Сад; 15. **ИРЕН НАЂ**, Зеке Буљубаше 5, Кањижа; 16. **БОРБАЛА ФАРКАШ**, А. Шантића 38, Сента; 17. **ВЕСНА КРСТОНОШИЋ**, 7. јула бр. 63, Кикинда; 18. **ЖИВОТА НЕОМНИЈЕВИЋ**, М. Тита 66, Обреновац; 19. **АРНАД УЈХЕЉИ**, Суботичка 10, Кањижа и 20. **МИЛА ПИГУРСКИ**, Змај Јовина 32, Вечеј.

НЕ ПРОПУСТИТЕ МОГУЋНОСТ ДА И ВИ ДОБИЈЕТЕ НАГРАДУ!

СКУПЉАЈТЕ КЕСИЦЕ БОМБОНА „ПИОНИР“ ДА УЧЕСТВУЈЕТЕ У ПОДЕЛИ 1000 ИСТИХ ОВАКВИХ НАГРАДА У ТРЕЋЕМ КОЛУ ИГРЕ. ПРАВИЛА ИГРЕ (ВЕОМА СУ ЛАКА) У ИДУЋЕМ БРОЈУ „ЗАБАВНИКА“.

У ИДУЋЕМ НАСТАВКУ: НА ОСТРВУ!

БЕКСТВО ОД КУЋЕ

ПО ДУБОКОМ СНЕГУ ДУШКО И ЈА СМО СЕ ЈЕДВА ДОВУКЛИ ДО ЖЕЛЕЗНИЧКЕ СТАНИЦЕ ЛАПОВО.

Три кеца

Мада је мој тата инвалид рада, са не баш великим примањима увек се трудио да будем сит, обучен и обувен. Ја сам са своје стране добо учио. Али у IV разреду нагло сам попустио. Имао сам три кеца, то су знали сви наставници само родитељи нису. Нисам смео ни помислити како оцу да саопштим. У последње време тата ми је био болестан, па није навраћао до разред-

не да се интересује за моје оцене. Иначе, разредна ме је више пута подсећала да неко од мојих дође на родитељски састанак, али ја то нисам смео да им саопштим. И тата и мама су ми врло строги, па сам се бојао батина. Зато сам сматрао да је боље да им то не говорим већ да запнем и поправим јединице. Али поред телевизије то је већ теже ишло.

Тог кобног дана тата је нешто баратао у шупи где му стоји алат, па реших да

искористим његово расположење и да га питам хоће ли ми направити смучке како ми је раније обећао. Али, отац као да је већ знао нешто о мојим кечевима, па ће рећи:

— Хоћу, направиху ти смучке, али само ако су ти оцене добре.

Ја сам гледао само у земљу.

— Шта је? Код тебе изгледа није све у реду? — приметио је тата.

Ђутао сам као да ми се грло одузело.

— Видиш оно секирче? — рече ми отац. — Све ћу ти руке до лаката исећи ако ми само једног кеца донесеш кући!

Ја сам само разрогачио очи и изашао из шупе. Имао сам не један већ три кеца. Зато сам одмах почео да кујем план за бекство.

Мој друг Душан, има два кеца, а на његову несрећу и његов отац је био још строжи него мој. Договорили смо се да још истог дана кид немо и то са часа. Сва деца су радила физкултуру а ја и Душан смо у ходнику узели по пар нечијих дебелих филцаних чизама јер су на-

ше биле гумене а зима јака. Душан је био слабо обучен зато је узео кожни капут једног ћака (тај капут па је Душанов отац купио нов томе ћаку). Пошто је мој тата железничар ја сам имао режијску карту за бесплатно путовање, али мој друг Душан није имао ни пребијене паре а ни карту. Ни ја нисам имао пара, па смо се одлучили да идемо теретњаком. Полако смо се пришуњали до једне теретне композиције на којој је већ била прикачена локомотива. Нисмо знали куда воз иде. Знали смо да је окренут према Београду. Увукли смо се у кочничарску кабину и чекали да воз крене. Било је хладно. Почеле су ноге да нам се смрзавају. Ставили смо главе у недра и чекали да воз крене. Чекали смо добрих два сата. Кад је воз пошао, било је већ лакше. Скакутали смо по кабини да бисмо се мало угрејали.

Тек када смо мало одмакли од града, запазили смо да је наш град Краљево бнако леп и осветљен остао за нама. Не знам како је било моме другу на души, али мене је нешто гушило, сетно сам се тек сада да сам оставио тату и маму, да ће мама да ми се секира и брине а тата онако болестан да ће да пати.

Знао сам да ме је тата изнад свега волео. Да ме је мало избатинао било би боље него што сам побегао од куће. Заплакао сам на сав глас. И Душан је бризнуо у плач.

Тако смо нарицали а сузе

Отац је попустио

Мој старији брат и ја желели смо да се извучемо из сеоске заосталости. Њега су хтели на силу да ожене иако је имао свега 19 година. Отац му је стално говорио да ће га претући ако се не буде оженио.

Једне вечери отац је позвао брата. Жучна расправа трајала је до касно у ноћ. Ја сам био на братовљевој страни и отац ми је због тога претио.

Сутрадан у зору брат ме је пробудио и рекао је да се спрема за пут. Пребацили смо торбе кроз прозор и побегли. Збогом тесне авлије и добро чуване девојке!

Брат је имао нешто новца. Сели смо у воз. Било је хладно. Воз је јурно у непознати живот.

Сишли смо на једној станици. Брат ми је рекао да је то Београд и да водим рачуна како се понашам. Убрзо смо се попели у аутобус. Било је много девојака које су нас гледале, бар како

сам ја закључио, пријатељски. Кроз пола сата стигли смо код једног човека, који је био пријатељ мог брата. После два дана брат ме је обавестио да нам је тај човек нашао посао.

Радили смо дванаест часова дневно мешајући бетон. Пребацивао сам себи да је ово тешко мада су добро плаћали.

Петог јутра случајно сам узео новине и листајући угледао наше фотографије. Изнад њих је писало великим словима „ТРАЖЕ СЕ“. Стао сам као укопан. Одмах сам одјурно до брата.

Сутрадан ујутру милиција нас је препознала. Одмах је кући јављено да смо живи и потпуно здрави. Укрцали су нас у воз. На нашој станици сви су нас чекали. Отац је плакао и рекао је да ће нам допустити да живимо по нашој жељи само да будемо уз њега.

ТОМИСЛАВ ТРАЈКОВИЋ, ученик, Железничка станица — Прешево

ЗБОГОМ ТЕСНЕ АВЛИЈЕ И ДОБРО ЧУВАНЕ ДЕВОЈКЕ!

се сливале низ образе и просто смрзавале по оној зими.

Воз је климуцао и ми смо се заносили кад је улазио у кривине а у тунелу „Вучковица“ мало је фалило да се погушимо. После нешто више од два сата воз је одједном стао. Била је то железничка станица Лапово. Воз није ишао даље и ми смо се скоро укочени од зиме извукли и по снегу до колена довукли до путничке железничке станице Лапово. Пошто је чекаоница била прилично загрејана, ушли смо у њу, поседали и најзад за-спали.

Ујутру су настале невоље. Били смо гладни а пара нисмо имали. Ја бих се већ лако снашао да није било Душана. Имао сам бесплатну возну карту па бих некако брзим возом отишао код неког рођака, али мој друг ни карте ни пара. Осећао сам се обавезан да заједно са њим патим.

Одлучили смо да седнемо у путнички воз и да се шверцујемо. Воз је ишао назад према нашем Краљеву. После неколико станица Душан се сетио да има неке рођаке ту на следећој станици Кнић. Одмах смо сишли. Морали смо да пешачимо добра два сата до тамо негде у брда према селу у коме живе Душанови рођаци.

Душан се сетио да тај његов рођак дугује његовом оцу некаке паре, десет хиљада старих динара. Рећи ћу — смислио је Душан — да ме отац послао за те паре и тако ћемо имати за даље. Мене ће представити као свод друга који је онако пошао са њим.

Тако смо стигли код Душанових рођака. Дочекани

смо као да смо њихова рођења деца. Одмах су спремили добра јела, меса и колаче. Преноћили смо.

Душанова лаж је успела. — Баш сам ових дана намеравао да донесем твоме оцу те паре што му дугујем, и баш добро што је вас послао те не морам да долазим чак у Краљево.

Изброја Душану паре у руке и ми се одмах радосни упутисмо на железничку станицу у Книћу и ту уђосмо у воз за Београд.

У Београду се сетих да имам полусестру Божицу. Она има синчића Ђорђа те се ја као ујак појавим, тобоже дошао сам у посету са другом. Нисам ни помислио да је тата дао већ оглас у новинама и да је свима рођацима и пријатељима послао депеше да сам ја у бекству.

Божица се обрадовала кад ме је видела. Одмах нас је нахранила и стрпала у кревет да спавамо пошто је била ноћ, а она је отишла на пошту и јавила телеграмом мојим родитељима.

Сутрадан се умало нисам онесвестио када на вратима секиног стана угледах тату, те за њим и маму која је полако прилазила мени и Душану као да је хтела да нас ухвати као зечева. За њима ти ето и тате мога друга Душана.

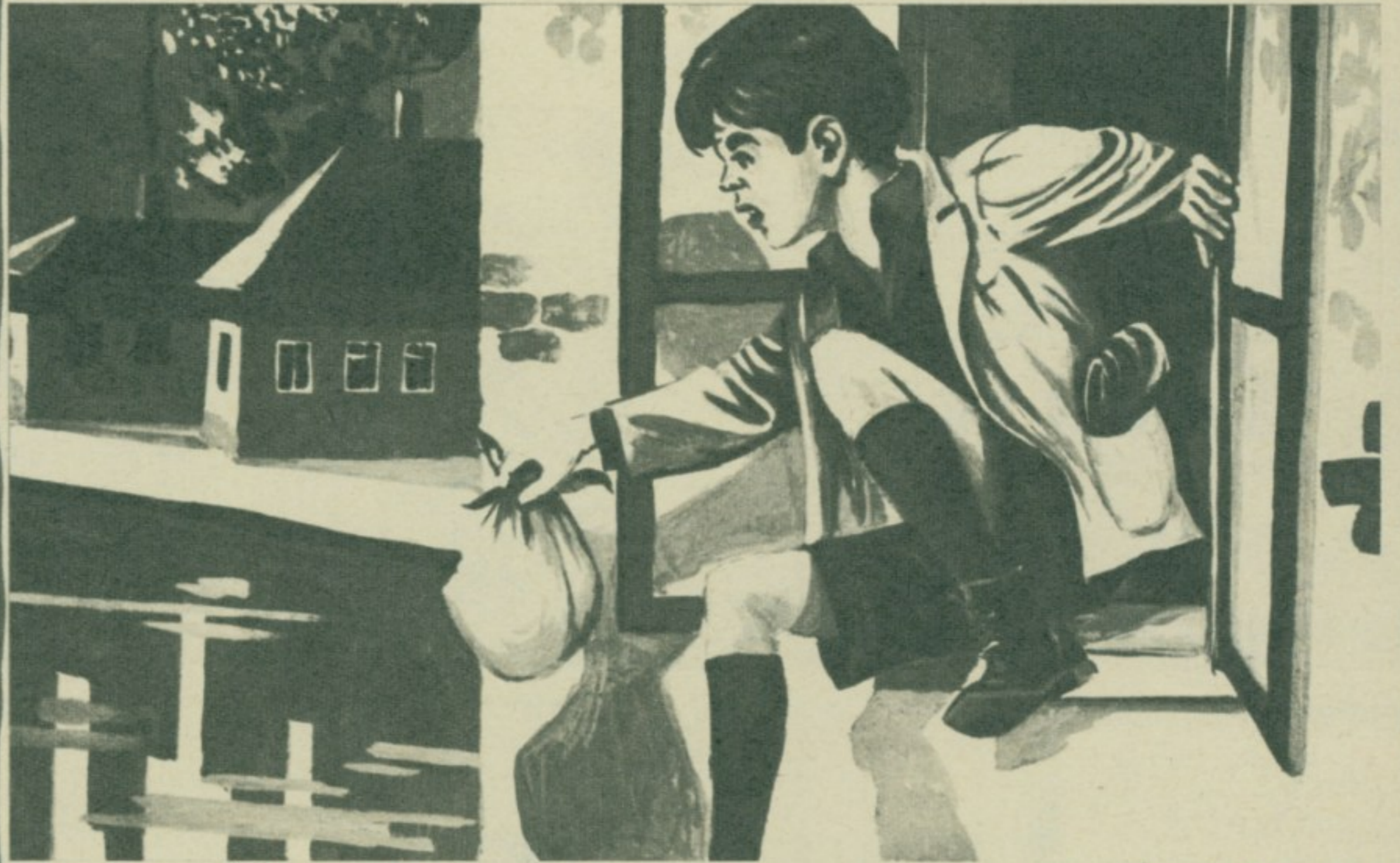
Можете замислити како смо изгледали ја и Душан. Мој тата је први пришао помиловао нас по глави и рекао:

— Где сте ви, нзши мали френтери!

То нам је дало мало слободе, те смо полетели нашим родитељима у загрљај.

СРЂАН СТАНКОВИЋ,
ученик VI разреда ОШ
„Светозар Марковић“ —
Краљево

Преко границе

НИСАМ ЗНАО КУДА ЋУ И БИЛО МИ ЈЕ СВЕЈЕДНО ХОЋУ ЛИ ГЛАДОВАТИ И СМРЗАВАТИ СЕ.

Био сам у седмом разреду основне школе. Једног дана нисам рекао оцу да имамо родитељски састанак јер сам имао три јединице. Када је отац то дознао, тако ме истукао да ми је каиш уре-зао ране на леђима. Побегло сам кроз прозор.

Нисам знао где ћу и било ми је свеједно да ли ћу гладовати или се смрзавати. Отишао сам на станицу где је један теретни воз био спреман за Бугарску. Попео сам се у један вагон и сео иза

неких дасака. Звиждук пиштаљке означио је полазак. Колико сам путовао не знам ни сам, али наједном се воз зауставио. Како сам дознао касније стигао сам у Драгоман, на бугарску територију. Наједном су се врата отворила и у вагон је ушао неки човек. Веома се зачудио кад ме је видео. Говорио ми је нешто на бугарском.

Човек ме одвео код шефа станице који ме је, толико сам разумео, дуго убеђивао да то што радим није добро. Кад је дознао да сам Југословен, колима ме је дове-

зао у Димитровград у милицијску станицу. Тамо ме је шеф дуго испитивао и у пратњи два милиционера послао кући. Кад је мајка угледала милиционере, онесвестила се јер је помислила да сам мртав. Срећом, ускоро јој је било боље.

Кад су милиционери отишли, отац ми се извинио и рекао да ме више никада неће тући. И заоста отац ме је отада тукао само психички а не физички.

ДУШАН ЈОВАНОВИЋ,
Улица Васила Левског
бр. 2, Димитровград

Протеран из Њемачке

Прошле године у лето ишао сам баки у Њемачку у место Бруксал. Тамо су ми већ били братић Ганги и тетка Елвира.

Првих пар дана било ми је лијепо јер ми је Ганги показивао околину, гледали смо дућане, играли се. Али касније смо нашли нову разоноду. Крали смо из једног дворишта флаше, продавали их, па смо онда куповали карте и разне друге играчке. Једном нас је власник уловно, сазнао где станујемо и пошао да нас тужи. Одлучили смо зато да одемо на пар дана „у фронт“, како се то код нас у Загребу каже. Сваки је на брзину узео нешто својих ствари и кренули смо. Оставили смо поруку да одлазимо и да за нас не брну.

Пошли смо на неко шумо-

ГАНГИ МЕ ЈЕ НОЋУ СТАЛНО БУДИО. ШУМА ЈЕ БИЛА СТРАВИЧНА, НЕКАКО СВА ЦРНА.

вито брдо и усред највеће шикаре пронашли једну малу чистину, уредили је и ту нам је био логор. Над главом су нам биле гране, а ми смо још објесили неки стари кишобран. Вечерали смо и са мало страха у срцима пошли спавати.

Ганги ме је ноћу стално будио. Шума је била стравична. Сва некако црна.

Нашима је тада било грозно. Бака и тетка стално су плакале и читаву ноћ нису ни ока склопиле. Бака је сутрадан платила 200 марака за оглас у новинама за целу Њемачку.

Провели смо и другу ноћ у шуми на брду а онда нам је понестало хране. Одлучили смо да сиђемо у град и купимо нешто за ручак.

Ушли смо у прву продавницу. Тамо смо купили шта нам треба и лијепо мирно изашли напоље, кад ме зграбише двије руке. Окренуо

сам се и угледао баку, док је тетка држала Гангија. Ипак, батина добили нисмо и све су нам опростиле. Мене је бака послала након пар дана у Југославију јер сам због овог бекства изгнан из Њемачке на годину дана.

ИГОР МИКИЕЛИ,
Чаковечка 18, Загреб

Покушавајући да спасе Кики, Џони Хазард је уместо очекиване марихуане однео џимсију Хајнсу...

ЏОН... АААХ!

СМИРИ СЕ, КИКИ! НЕ ВОЛИМ КАД ЖЕНЕ ВИЧУ! НАРОЧИТО КАД ТРЕБА ДА СЕ КОНЦЕНТРИШЕМ...

... И ДОБРО ПАЂАМ У ХАЗАРДА!

Чувши девојчин крик џимси се бацио на под али прекасно...

Ш...ШТА?!

ПРОКЛЕТСТВО! НИСАМ БИО СА СВИМ ПРЕЦИ-ЗАМ! ДА ДРУГИ МЕ-ТАК...

ИЗНЕНАДА...

Запрепашћен, Орхи-деја се окренуо...

ХАЗАРД?!

ПРЕВАРИО СИ СЕ, ОРХИДЕЈО! ПУЦАО СИ НА ЏИМСИЈА...

ТИ... ПРОКЛЕТИ!

ДОЛИЈАО СИ... НЕЋЕШ ВИШЕ ТРОВАТИ СВЕТ!

ДУМ

ОХ, ЏОНИ! МИСЛИЛА САМ ДА СИ ТИ НА ВРАТИМА...

И БИЛА МИ ЈЕ НАМЕРА ДА ОРХИДЕЈА ПОМИСЛИ ДА САМ ТО ЈА! НИСАМ САМО ВЕРОВАО ДА ЋЕ УБИТИ ЏИМСИЈА!

Тренутак касније, привучен пуцњем...

ОВА ПТИЦИЦА ЈЕ ПОЗНАТА ПОЛИЦИЈИ... КАО РАСТУРАЧ ДРОГА!

СРЕЋОМ... САМО ЈЕ РАЊЕН! ОДГОВАРАЋЕ НА СУДУ!

КРАЈ

ЗА ТО ВРЕМЕ У ЊУЈОРКУ...

МОМЦИ, УСПЕЛИ СМО ДА САЧУВАМО ТАЈНУ!

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: НОВА ЕПИЗОДА!

Господин Карне, звани „Мудри“, шеф централног одсека Париске царинарнице, седео је једне вечери тих конгресних дана испред кафане и по ко зна који пут уперо свој дебели прст на свог ви соког пријатеља и колегу из Лондона:

— Не, не, драги мој, нема те ствари или трика који може збунити моје службенике. Свака част вашим цариницима, али ви сте ипак само аматери...

Енглеz жмирну својим белим трепавицама, повуче дуг дим из луле и одмахну главом:

— Па ви ни сами у то не верујте, колега.

Француз се зацрвене као паприка и поче да набраја случајеве када су његови цариници похватили шверцере високог стила.

Тих дана се одржавао састанак цариника 25 земаља и сваки делегат је говорио скоро исто, пун поноса на своје људе. То су тврдили: Французи, Енглези, Немци, Грци и остали.

ПРИХВАЋЕНО!

— Могу да се кладим са сваким на свету да ћемо ухватити и највештијег кријумчара ма шта покушао да прошверцује — рече „Мудри“.

Енглески цариник задовољно климну главом:

— Прихваћено!

— Шта је прихваћено? — запита запрепашћено „Мудри“.

— Па, опклада да ће моји људи успети да прокријумчаре у центар Париза већу количину долара и то у ситним новчаницама! Поред тога непосредно пре уласка наших људи обавестићемо вас где су и ко су, да не бисте сувише малтретирали обичне путнике и оне праве кријумчаре.

Опклада је прихваћена. Енглеz је требало да снабде неког од својих људи новцем који је имао да „прокријумчари“ и да га пошаље да уђе у Француску код неког граничног места о чему ће извести „Мудри“ на време.

Француз се са своје стране обавезао да ниједна царинарница неће бити унапред упозорена да се спреми за нарочити претрес лица већ да ће овај посао обављати као и обично. У тренутку кад „кријумчар“ уђе на територију Француске, Карне сме да скрене пажњу цариницима у том рејону и да им да опис лица.

Пошто су се још једном руковали над склопљеном опкладом два пријатеља су попили флашу вина и затим отишли сваки на своју страну.

Било је магловито јутро кад је брод из Довера искрцао групу путника из Енглеске на француску обалу и када су поспана лица десетак људи и жена почела да дефилију поред дугог стола француских цариника. Први кофер је већ био

ЛАЖНИ КРИЈУМЧАРИ

ШЕФ ФРАНЦУСКИХ ЦАРИНИКА ИНСПЕКТОР КАРНЕ ТВРДИО ЈЕ ДА ЊЕГОВИ ЉУДИ МОГУ ДА УХВАТЕ И НАЈВЕШТИЈЕГ КРИЈУМЧАРА. ЕНГЛЕЗ МУ ЈЕ ТАДА ПРЕДЛОЖИО ОПКЛАДУ

на столу када је зазвонио телефон.

Виши инспектор Карне лично је био на апарату. У неколико речи он је објаснио свом потчињеном да се нарочита пажња обрати на омањег Енглеза који носи пасош са бројем 67457/к/на име Маркуса Гибелса јер ће покушати да у земљу унесе неколико хиљада америчких долара за које се верује да су фалсификовани.

УНИШТЕН ПРТЉАГ

Човек по имену Гибелс поставио је своја два кофера и једну картонску кутију на пулт испред два цариника. Они су учтиво али одлучно замолили Енглеза да са својим стварима пође са њима у собу за претресање.

Док је Гибелс седео на столицу у углу собе где није било ниједног другог комада намештаја у који би могао нешто да стави, цариници су почели са прегледом кофера. Сваки делић одеће био је савесно прегледан и стављен на страну, на опет прегледан. Пажљиво је испитивана дршка од четке за косу, футрола четкице за зубе, корице оних неколико књига.

ДО ГОЛЕ КОЖЕ

Када је цела садржина кофера детаљно прегледана, а није ништа нађено, почело је прегледање самих кофера. Дотле су већ цариници били добро заморени и бесни тако да је један предложио да запарају поставу ножем. Енглеz је само мирно приметио да ће свако оштећење његовог личног пртљага морати да се надокнади пошто је тако предвиђено законом.

После краћег саветовања затражен је телефоном Париз. Карне је, бесан што ни

су нашли ништа, наредио да наставе макар морали да исеку све кофере у парчиће, а он их из свога џепа платио. Радило се о његовој речи и части... Части целе француске царинске службе.

Прошла су пуна три часа. Енглеzов пртљак је заиста изгледао јадно: по поду је лежао разбацан веш, гоалетни прибор, десетину конзерви повађених из картонске кутије...

Онда су претресли самог Гибелса до голе коже. Нигде ниједног долара, ни правог ни лажног.

Цариници су били скрхави.

Шта су још могли предузети? Где још да траже? Онда је један од њих дошао на идеју. Са пода је подигао конзерву и пружио је свом другу.

ЕНГЛЕЗ ЈЕ ЗАДРХТАО

— А шта ако је он некако отворио конзерву и у њу сакрио новац а онда је опет залемиио?

Настала је потрага за ножићем којим би отворили конзерву. Енглеz као да је мало задрхтао када је ви-

део шта хоће, онда је из џепа извадио ножић и понудио царинику...

Отворили су лименку на чијој је шареној етикету писало „Месо за доручак“. Унутра се налазило ружичасто млевено месо које је не како неодређено мирисало. Али у конзерви, осим меса, заиста није било ничега. Битка је за Французе била изгубљена. Постало је јасно да се Енглеz са њима шегачи и да уопште не носи никакав новац. Покушаће да му спакују ствари али оне су представљале го милу „резанаца“.

Док су они били запослени око затварања разјапљених кофера, Гибелс је нешто писао, а онда пришао и пружио им једну од својих конзерви као мали дар али и тачан рачун за оштећене ствари.

Касно увече тог истог дана, Гибелс је закуцао на врата вишег инспектора Карнеа „Мудрог“ у Паризу. Под мишком је носио кутију са конзервама. Када су остали сами, он лагано распореди по столу туце оних истих конзерви у којима су цариници на граници узалуд тражили новац и поче лагано да одлепљује шарене етикете испод којих се указаше уредно сложене зелене новчанице од по сто долара. Гибелс је успео да прокријумчари преко 3.000 долара!

„Мудри“ је морао да поред опкладе свом енглеском колеги, плати и позамашну суму вештоме Гибелсу као одштету за пртљак који су му уништили француски цариници.

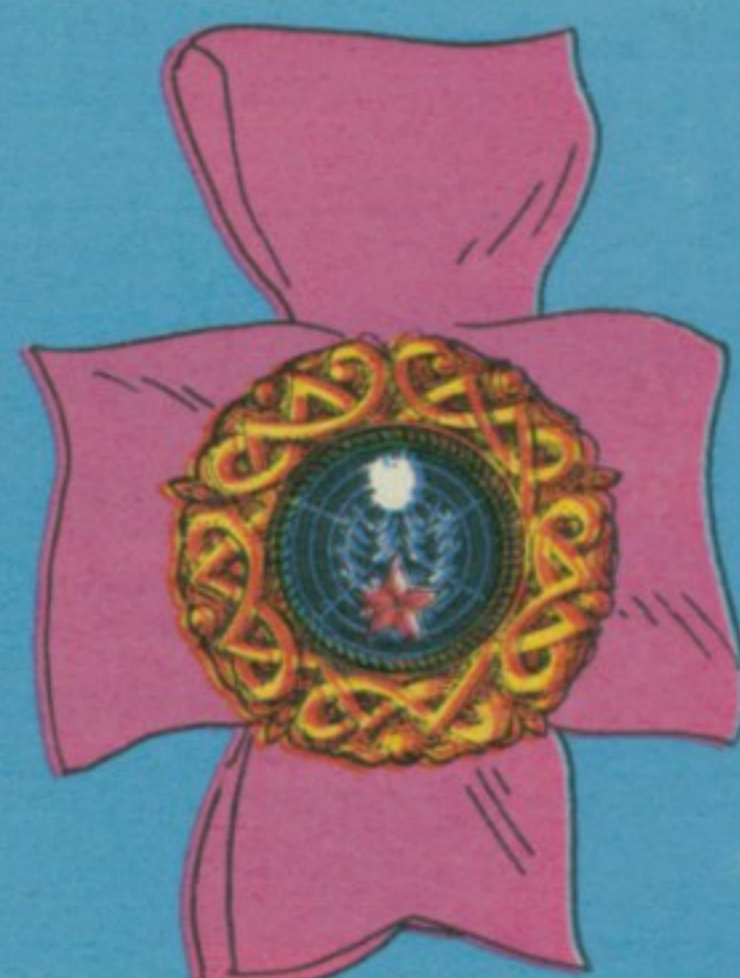
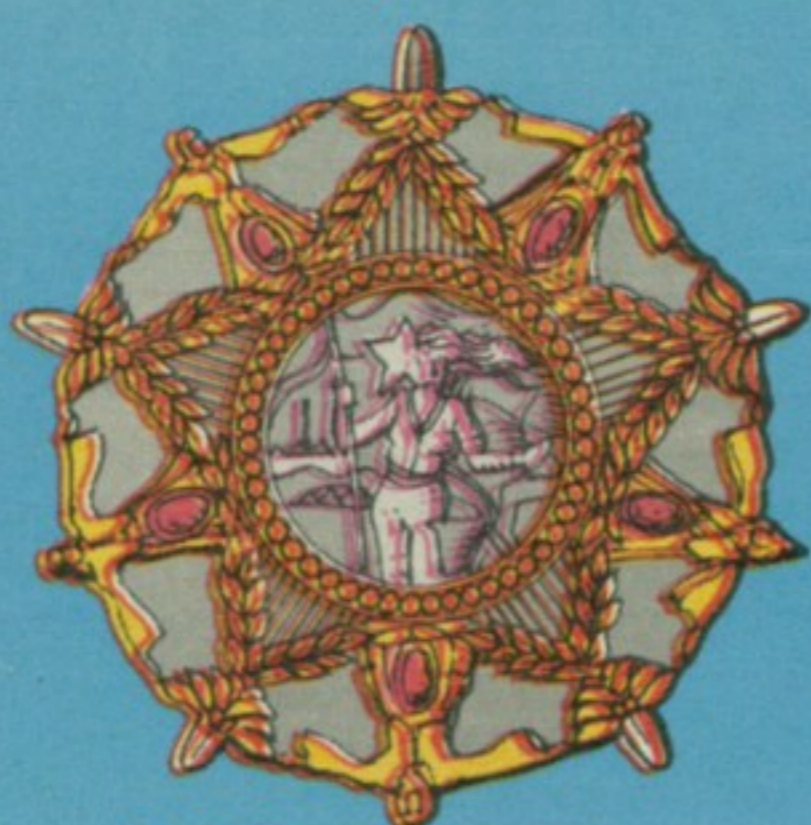
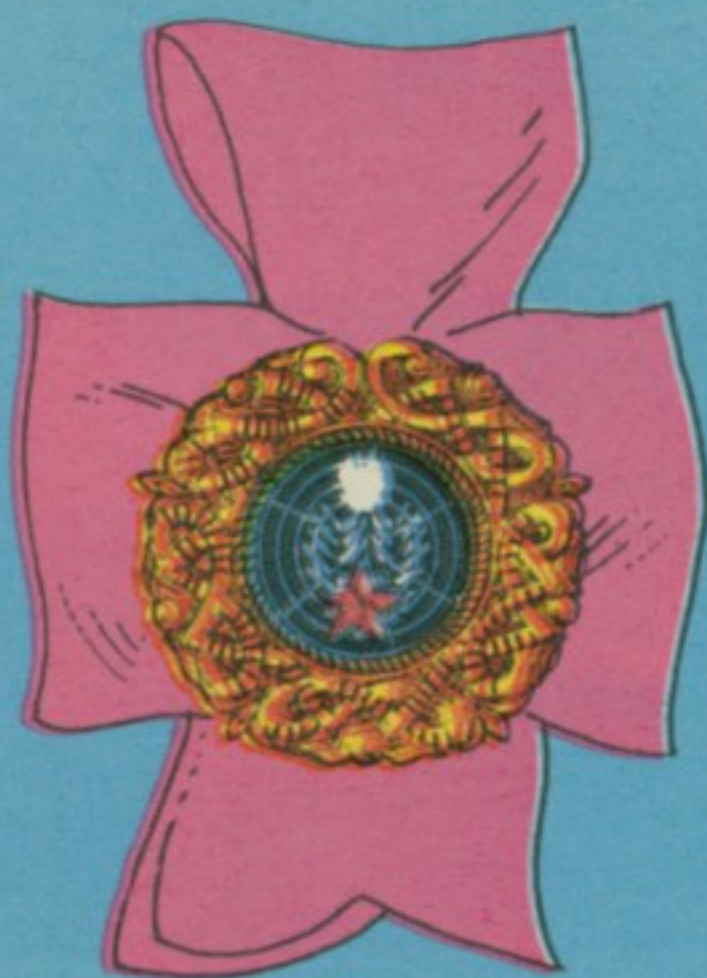
К. В.

— САМО ИЗВОЛИТЕ, ГОСПОДО! МОЖЕТЕ ИСЕЋИ МОЈЕ КОФЕРЕ, АЛИ МИ ДУГУЈЕТЕ НАКНАДУ, ПРЕМА ЗАКОНУ! — ЕНГЛЕЗ ЈЕ БИО ВИШЕ НЕГО ХЛАДАН.

ОРДЕНИ И МЕДАЉЕ

ЗА ГРАЂАНСКЕ ЗАСЛУГЕ

2

ОРДЕН ЈУНАКА
СОЦИЈАЛИСТИЧКОГ
РАДА

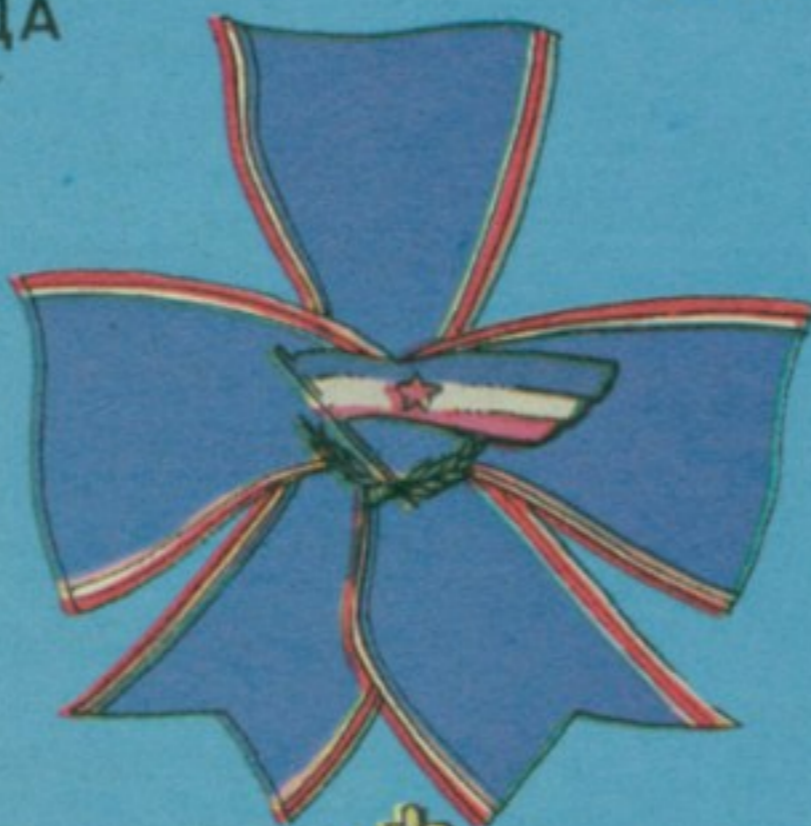
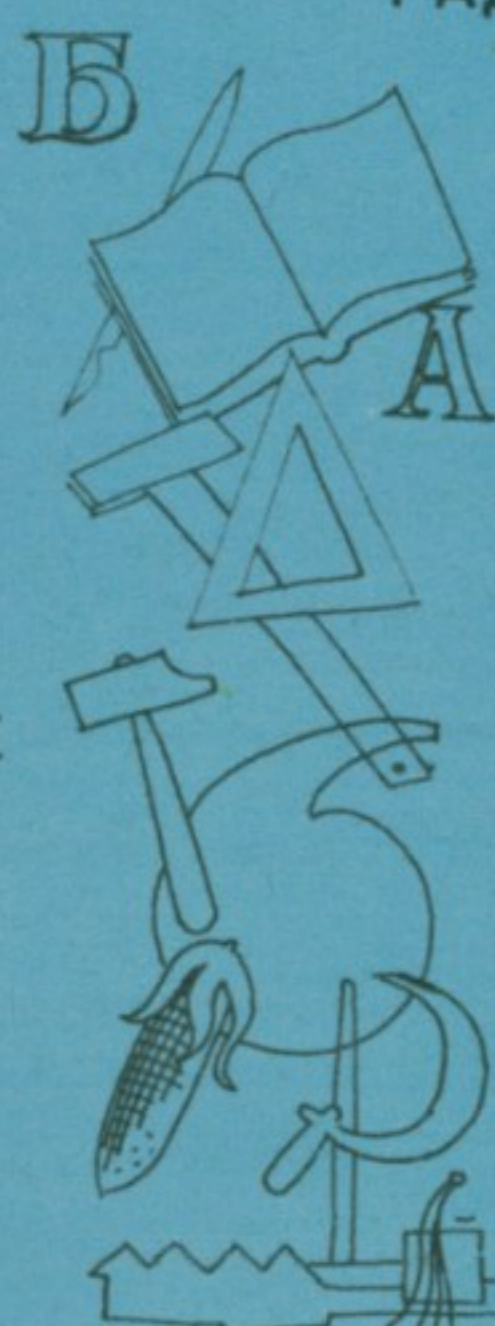
3

ОРДЕН НАРОДНОГ
ОСЛОБОЂЕЊА

1

ОРДЕН ЈУГОСЛОВЕН-
СКЕ ВЕЛИКЕ ЗВЕЗДЕ

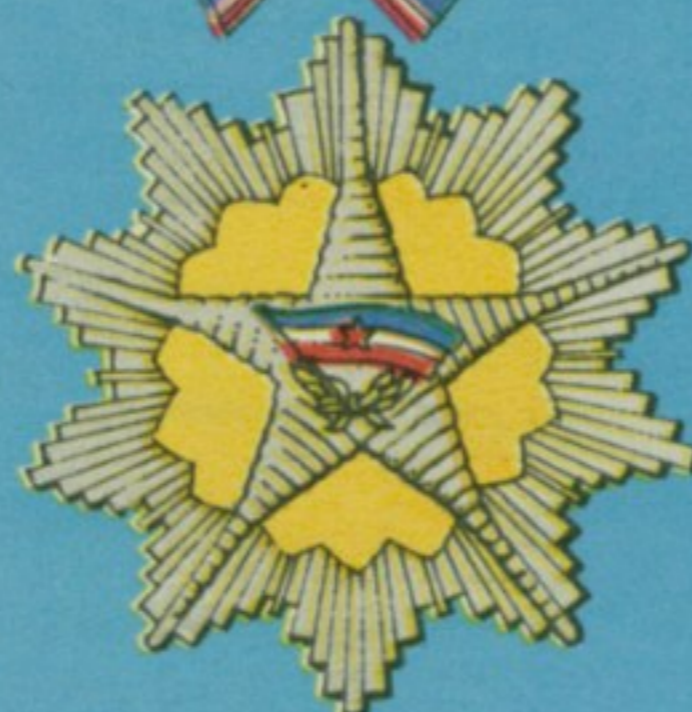
4

ОРДЕН
ЈУГОСЛОВЕНСКЕ
ЗВЕЗДЕ СА ЛЕНТОМ

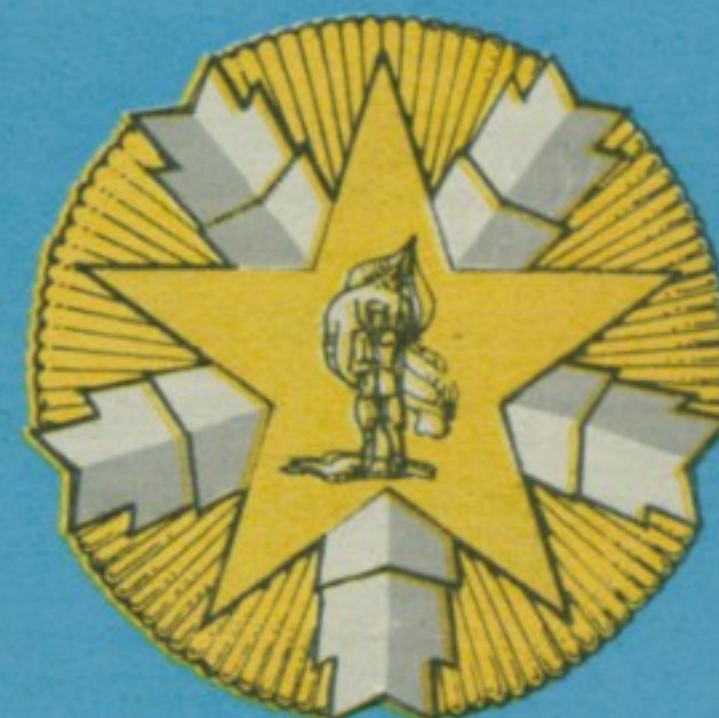
6

ОРДЕН РЕПУБЛИКЕ
СА ЗЛАТНИМ ВЕНЦЕМ

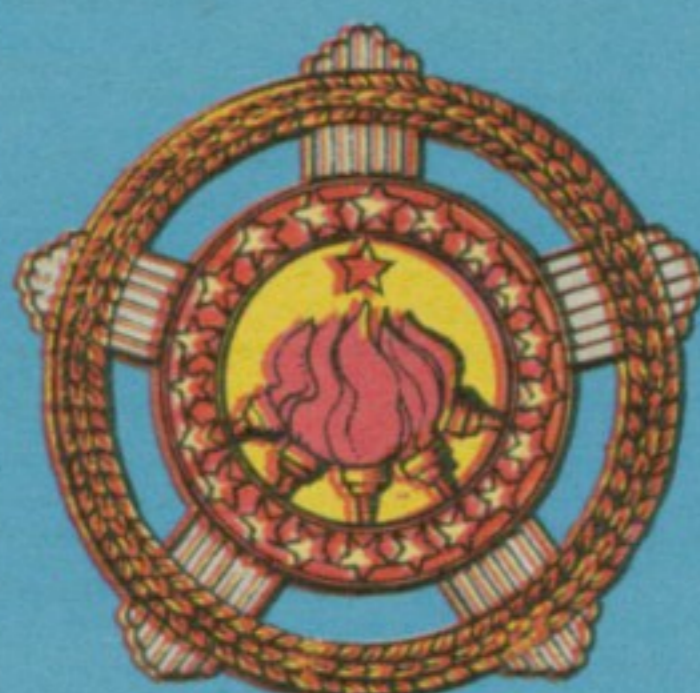
5

ОРДЕН ЈУГОСЛОВЕН-
СКЕ ЗАСТАВЕ
СА ЛЕНТОМ

7

ОРДЕН ЗАСЛУГЕ
ЗА НАРОД СА
ЗЛАТНИМ ВЕНЦЕМ

8

ОРДЕН БРАТСТВА И
ЈЕДИНСТВА
СА ЗЛАТНИМ ВЕНЦЕМ

9

ОРДЕН ЈУГОСЛОВЕН-
СКЕ ЗАСТАВЕ
СА ЗЛАТНИМ ВЕНЦЕМ

10

ОРДЕН РАДА СА
ЦРВЕНОМ ЗАСТАВОМ

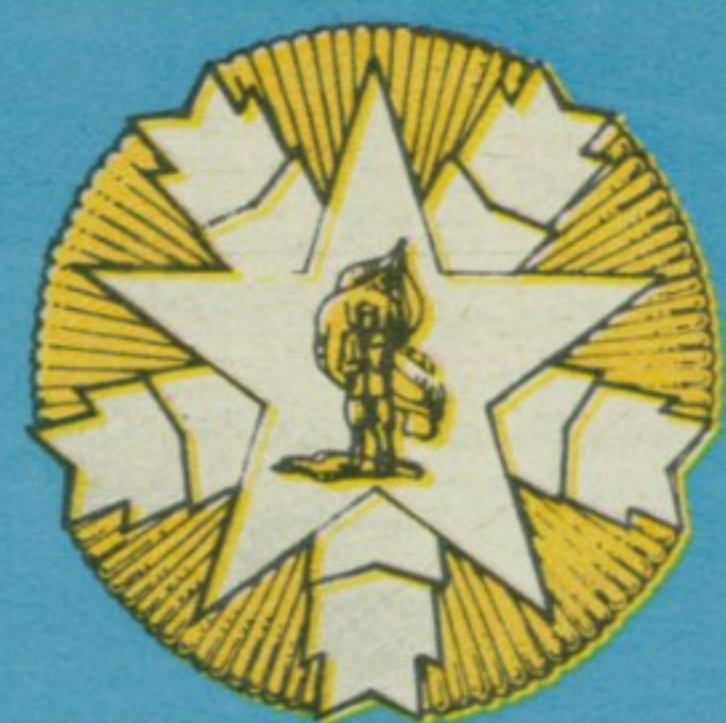
11
ОРДЕН РЕПУБЛИКЕ
СА СРЕБРНИМ ВЕНЦЕМ

Орден под бројем 1, 4 и 5 носе се на тај начин што се звезда овога ордена носи на левој страни груди а лента ордена са десног рамена ка левом боку. Ор-

12
ОРДЕН ЈУГОСЛОВЕНСКЕ
ЗАСТАВЕ СА
ЗЛАТНИМ ВЕНЦЕМ

дени под бројем 9 и 12 носе се на тај начин што се једна звезда носи на грудима а друга о врату. Орден под бројем 15 и 18 носе се о врату.

13
ОРДЕН ЗАСЛУГЕ ЗА
НАРОД СА
СРЕБРНИМ ЗРАЦИМА

14
ОРДЕН БРАТСТВА И
ЈЕДИНСТВА СА
СРЕБРНИМ ВЕНЦЕМ

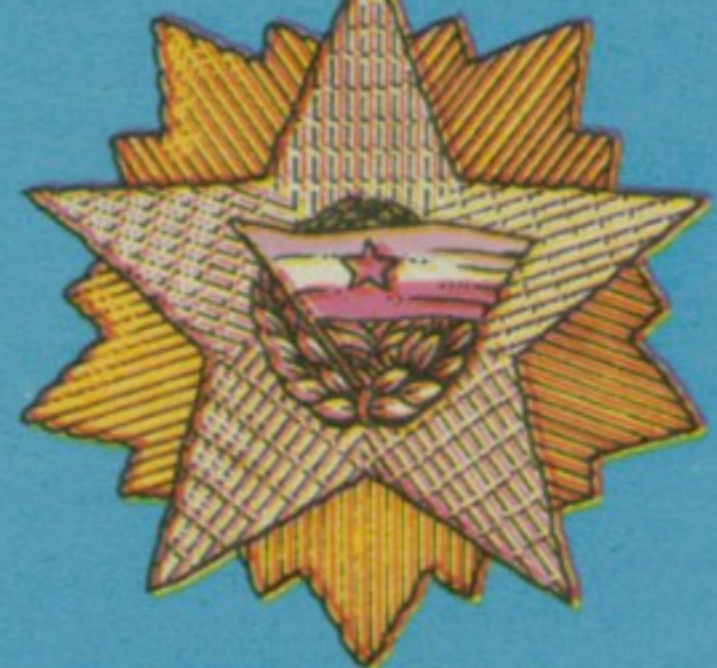
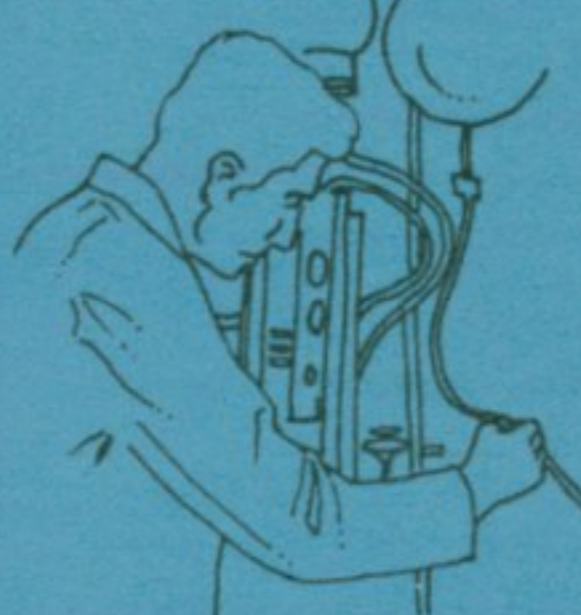
15
ОРДЕН ЈУГОСЛОВЕНСКЕ
ЗВЕЗДЕ
НА ОГРЛИЦИ

16
ОРДЕН РАДА СА
ЗЛАТНИМ
ВЕНЦЕМ

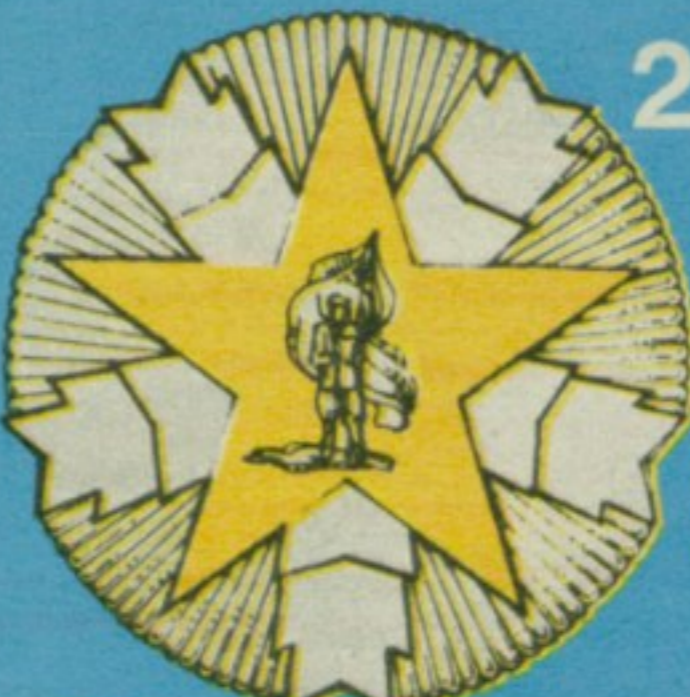
18
ОРДЕН ЈУГОСЛОВЕНСКЕ
ЗАСТАВЕ СА
ЗЛАТНОМ ЗВЕЗДОМ
НА ОГРЛИЦИ

20
ОРДЕН ЈУГОСЛОВЕНСКЕ
ЗАСТАВЕ СА
ЗЛАТНОМ
ЗВЕЗДОМ

17
ОРДЕН РЕПУБЛИКЕ
СА БРОНЗАНИМ
ВЕНЦЕМ

19
ОРДЕН ЗАСЛУГЕ ЗА
НАРОД СА
СРЕБРНОМ
ЗВЕЗДОМ

21
ОРДЕН РАДА СА
СРЕБРНИМ ВЕНЦЕМ

1
МЕДАЉА
ЗАСЛУГЕ
ЗА НАРОД

2
МЕДАЉА
РАДА

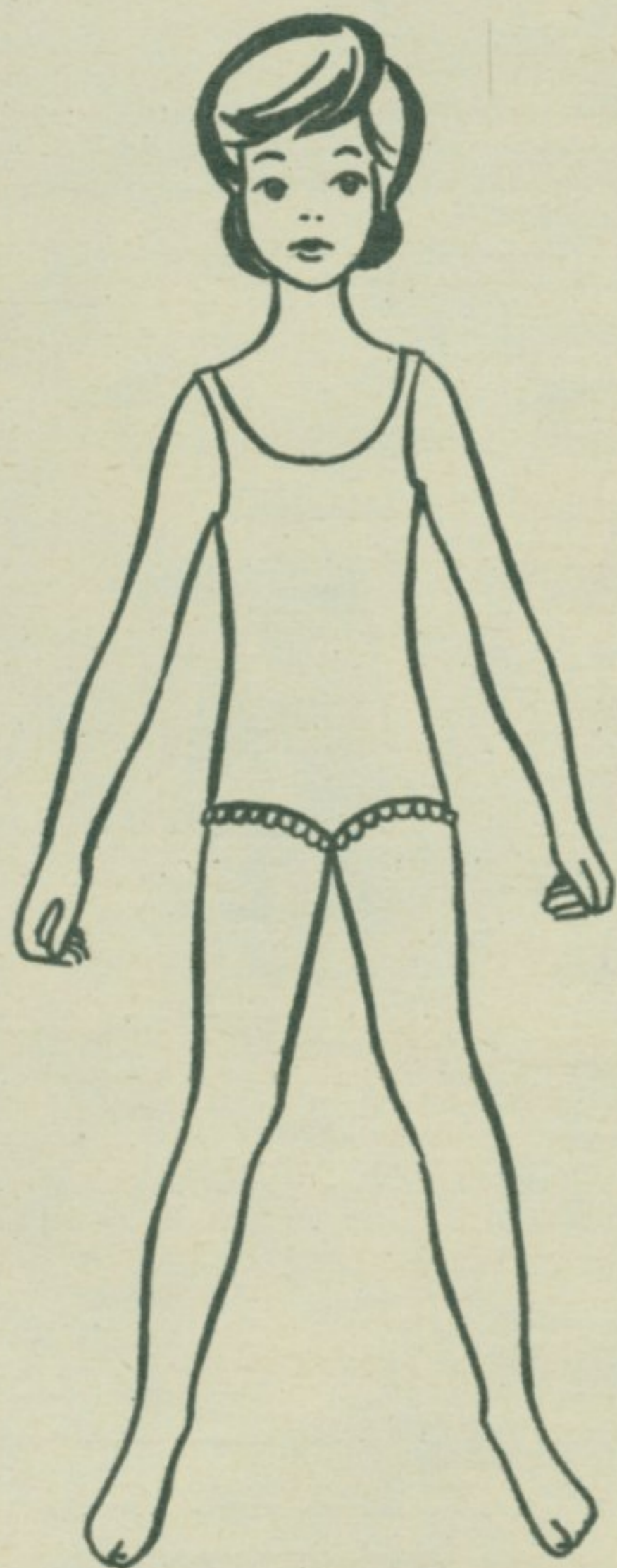

3
МЕДАЉА
ЗА ЗАСЛУГЕ

22
ОРДЕН ЈУГОСЛОВЕНСКЕ
ЗАСТАВЕ СА
СРЕБРНОМ ЗВЕЗДОМ

ПОЗИВ НА МАСКЕНБАЛ!

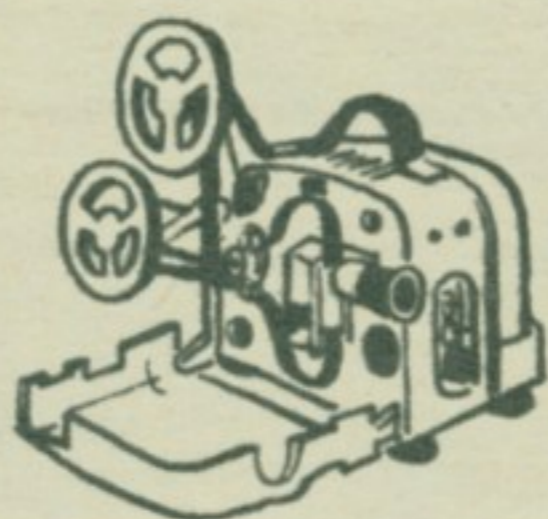

ПОЛИТИКИ
ЗАБАВНИК

1. Изрежи и залепи на дописnicу фигуру дечака или девојчице. Кад се лепак осуши, оловком нацртај преко фигуре (дечака или девојчице) костим за МАСКЕНБАЛ који желиш. Разнобојним темперама пажљиво обој цртеж. Не заборави лице и руке.

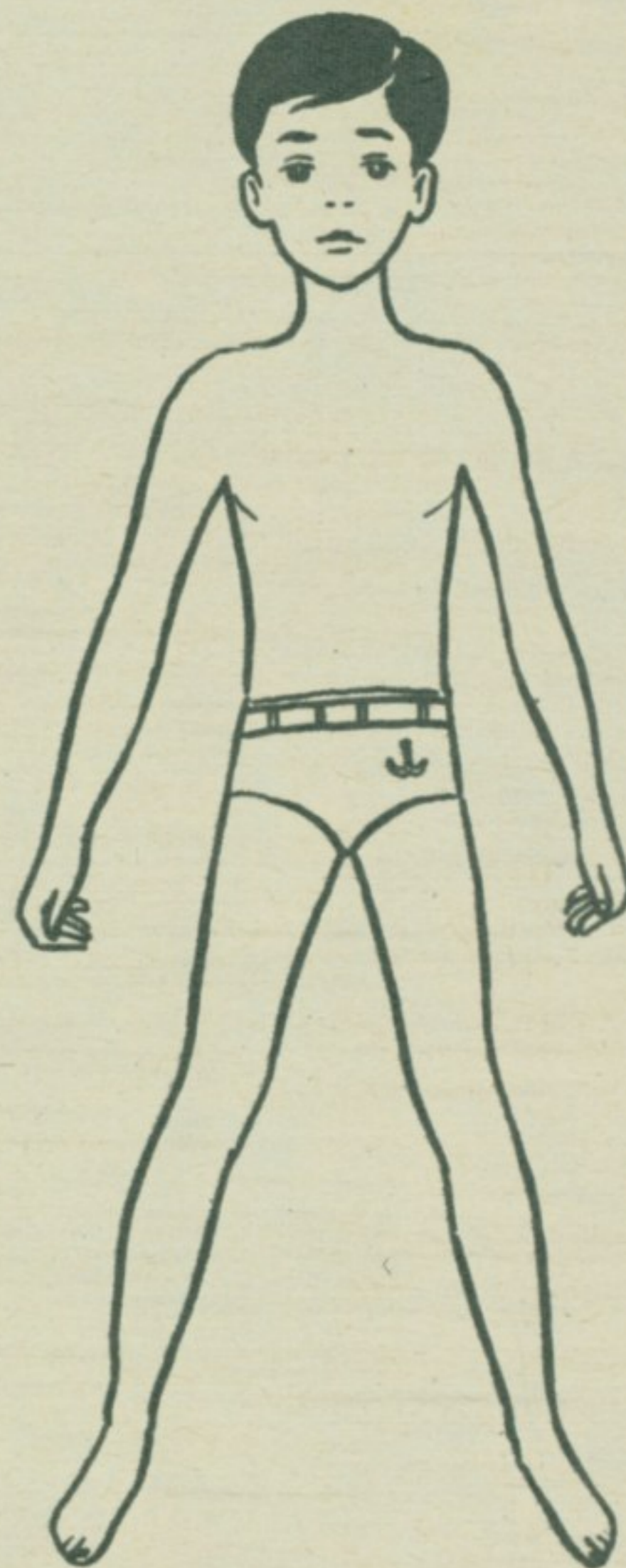
2. На другој страни дописнице напиши читко своје име, презиме и адресу и дописницу с обојеном фигуром пошаљи одмах „П. Забавнику“, Београд, П. фах 124.

Аутори три најлепша цртежа добиће следеће награде:

1. кино-пројектор луч 8
2. кино-камеру „вернон“
3. ручни часовник марке „пољот“.

ПАЖЊА! МОЖДА ЋЕ БИТИ ЈОШ НАГРАДА!!!

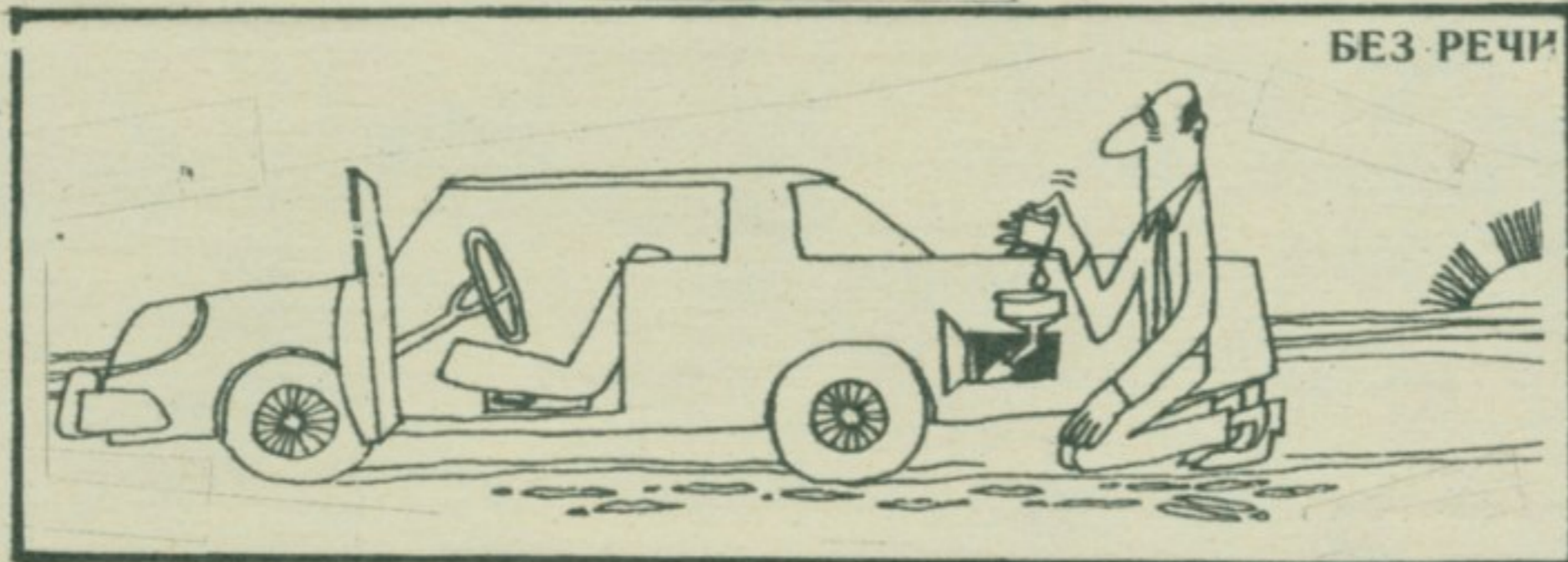

ПОЛИТИКИ
ЗАБАВНИК

*** ХУМОР ***

— Чувај се, Перо, осећам да је веом близу!

— Да куцнем у дрво, још нисмо наишли ни на једног Индијанца!

— Молим те, Пајо, заборави да си иследник кад преслишаваш дете!

ЈЕДНА
АМ ВРЕДНА

Ако је један прет рањен, сви су прсти обливени крвљу

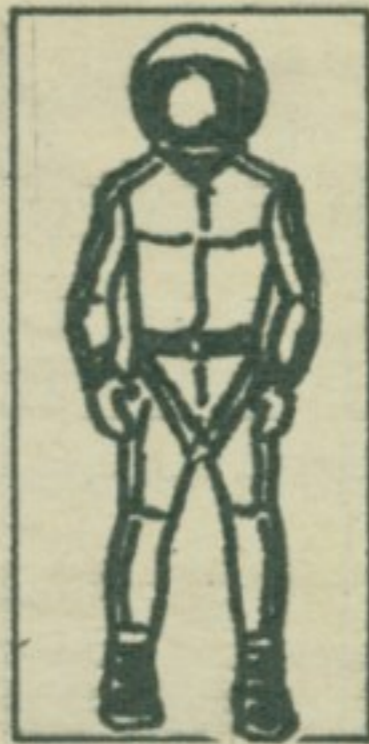
(Анголска пословица)

Статистичари тврде да се особе које потпуно личе једна на другу понављају после сваких шест генерација.

Статистика никад није лагала па ни овог пута. Шерлок Холмс, потонак генијалног детектива, поново се срео с доктором Вотсоном, потомком бившег војног лекара из авганистанског рата. И мада се отац данашњег Шерлока Холмса бавио производњом вештачких кобасица а отац данашњег Вотсона био стручњак за биофотографије, мада су се стричеви оба пријатеља бавили микрокибернетиком односно микробиологијом, њих двојица су седели у удобној соби и разговарали потпуно исто као и њихови преци нераздвојни пријатељи пре неколико векова.

Дајемо, као и увек, реч доктору Вотсону.

МИСТЕРИЈА КИЛИМАНЦАРО

А. ДЕНЕВ

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

Промукао глас

У камину удобног момачког стана у улици Бејкер 221-б горела је пријатна синтетичка ватра. На екрану који је одсликавао улицу наднела се љубичасто-жућкаста лондонска магла коју је Холмс специјално поручио за то вече. Понекад су кроз кишу, зујећи, пролетали хеликоптери. Неколико атомских микросунаца једва су се пробјалили кроз сутон типа Л-14.

— Тако је то, драги мој Вотсоне, — говорио је мој пријатељ док га је обавијао дим од мешавине дувана, тамњана и першуна. — Веома често се оно што изгледа као најзамршенија мистерија покаже као најобичнија појава, а најбаналнији случајеви могу да се претворе у догађаје од међупланетарног значаја. Такав је, на пример, случај с кривим ноктом краљевског диносауруса или, рецимо, са отмицом електронског рачунара или невероватан случај човека који је украо ветар од дванаест децибала... Као што је потпуно тачно приметно стари Гете у трећем тому својих сабраних дела, страница 241. трећи ред одоздо: „На једном месту удариш а на сасвим другом појави се пукотина!“.

Рекавши то Холмс ми је пружио котур с магнетофонском траком. Додао је:

— Јутрос сам добио необично писмо. Ставите га на магнетофон, хтео бих да га још једном чујем. Ставио сам траку, укључио магнетофон и са њега се зачуо промукао глас:

— „Мистер Холмсе, молим вас да ми поклоните мало свог драго ценог времена. Налазим се у веома тешком положају. Бићу вечерас код вас у 11,30 часова. Џозеф Килиманцаро“.

— Па, драги мој Вотсоне, шта кажете на ово?

— Тај несрећник има запаљење душника! — узвикнуо сам радујући се што могу да покажем своју моћ запажања.

— Запаљење душника, јасно. Ко толико дуго борави на Сатурновим сателитима не може избећи ту болест. Знате ли ви какве су тамо азотне промаје?

— Познајете овога?

— О, не, али сам приметно како продужава предах после зареза. А то је карактеристично за сталне стазновнике Сатурновог прстена. Али, нећемо нагађати. Изгледа да је наш гост већ приспео.

Како знаће?

И заиста, крај прозора, мелодично брујећи, лебдео је сивоцрни хеликоптер. Холмс је згуснуо ваздух

крај камина да би се гост могао што удобније сместити окружен топлотом а затим је отворио прозор и љубазно га позвао да уђе.

— Опростите што упадам на тако необичан начин — одмах је почео да се извињава — али бојим се да ме прате.

Скафандер нашег госта био је старомодан. О појасу му је висио ласерски пиштољ калибра 7,65 а апарат с кисеоником немарно затурен на плећа.

— Мистер Холмсе, зовем се Џозеф Килиманцаро...

— Знам — прекиде га мој генијални пријатељ. — Поред тога, за нимате се за астрохемију, долетели сте са система Сатурна, али сте се уз пут задржали на Венери да бисте ловили...

— Али како... — запрепашћено је почео придошлица. — Веома једноставно. То о Сатурну већ сам објаснио мом пријатељу. А то да сте били на Венери и тамо ловили, погодио сам на основу перца венеријанске ластавице на левом реверу вашег скафандера. Такве ластавице могу се срести само на Венери. Тај исти ревер ми говори да је ваша пријатељица висока шест стопа и три палца и да је старомодних схватања... Али, пређимо на посао. Испричајте ми свој занимљив случај.

Џозеф Килиманцаро тешко уздахну и поче:

— У ствари немам шта да вам испричам...

— То је већ много. Опростите што сам вас прекинуо.

— Родио сам се...

— Где сте се родили знам из своје видеотеке. Такође знам да је ваш отац одлетео на Магеланову маглину и да се још није вратио а да се ваша мајка, очекујући његов повратак, подвргла дубоком замрзавању. Опростите, ја сам вас опет прекинуо. Испричајте ми о последњим догађајима.

Почиње исцраја

— Пређуче сам, као и обично, стигао у лабораторију око осам часова по сатурнијанском времену. Пре тога је пљуснула метеоритна кишица и зато је ваздух био нешто влажнији. Нешто ме је, као опомена, штрећнуло у левом колену. А кад мене штреца у колону или ћу добити напад астрорематизма или ће ми се догодити нека несрећа. Док ми је срце тукло брзим коракком сам ушао у лабораторију и угледао...

— Шта сте угледали? — запита га Холмс.

— Ништа. Све је било у реду. — Тако нешто сам и очекивао. То је већ сумњиво. Наставите и опростите што вас прекидам.

— Ледећи се од страха осмотрио сам читаву лабораторију али ништа нисам открио.

— Аха! Мистерија почиње да се расветљује. Кажите ми, молим вас, ко сем вас ради тамо?

— У лабораторији су два робота типа „зингер“, кибернетичког анализатора типа „рачунаџка“ и ултрау-

томатска писаћа машина портаблица, марке „Континентал“.

— Јасно ми је. Да ли сте приметили нешто сумњиво у односу између робота и писаће машине?

— Ни говора! Међусобно уопште не могу да се трпе! Морам да их држим у посебним боксовима јер кад су једно поред другог почне да их изједа рђа. Бојим се, мистер Холмс, да жигање у колону представља предзнак неке несреће.

Холмс је устао и протрљао руке.

— Све је јасно, мистер Килиманцаро. Мирно се вратите својој пријатељици са Венере и дођите сутра у исто време. Дотле ћемо мој пријатељ Вотсон и ја развејати ваш страх.

Када је гост отишао, нас двојица смо обукли скафандере и првим планетолетом кренули право на Сатурн.

Килиманцарова лабораторија била је пуна неког плавичасто-смарагдног дима. Холмс је омирисао и задовољно се накашљао.

— То сам и очекивао. Ствар постаје јаснија. Вотсоне, најбоље ће те ми помоћи ако за наредних 12 часова, три минута и четрдесет се-

дам секунди не проговорите ни речи.

Мој пријатељ је извукао из џепа преносни микроскоп и стао да пуже по поду, зидовима и таваници (не заборавите да смо се налазили у бестежинском стању). После тога, не изговоривши ни речи, упутио се астеродрому. И тек кад смо се поново нашли у удобној соби у Бејкер стриту и утолили глад пилулама „кајгана с шунком“, одјекнуо је његов задовољни смех.

Ви с'ће убица!

— Припремите оружје, Вотсоне. Вече нам може бити узбудљиво — рече ми Холмс и готово у истом тренутку крај прозора се појавио познати хеликоптер... Ускоро је мистер Килиманцаро седео у фотељи.

— Па? — запиктао је промуклим гласом.

— Све је јасно, сер, — рече Холмс и наједном се усправи. — Мене не можете обманути. Не поку-

— ПРИПРЕМИТЕ ОРУЖЈЕ, ВОТСОНЕ! ВЕЧЕ НАМ МОЖЕ БИТИ УЗБУДЉИВО — РЕЧЕ ШЕРЛОК ХОЛМС II

— ТРЕБАЛО БИ ДА ЗНАТЕ, ДРАГИ ПРИЈАТЕЉУ, РОБОТЕ ПОЧНЕ ДА ИЗЈЕДА РЂА НЕ ОД МРЖЊЕ ВЕЋ ОД УЗАЈАМНЕ ЉУБАВИ.

шавајте да побегнете, врата су добро чувана.

— Шта то значи? — скочи Килиманцаро.

— То значи, „Зингеру 12-А“, да сте ви убица. Холмс вас у име међупланетарне... Холмс није довршио реченицу Мистер Килиманцаро, тачније речено „Зингер 12-А“, жалосно је скрипнуо и распао се на најситније делове. Шрафови и шрафићи разлетели су се по поду а једна полуга откотрљала се чак под омиљену Холмсову наслоњачу.

— Ствар је била јасна од самог почетка — почео је своје објашњење мој пријатељ. — Сама чињеница што се ништа није догодило пробудила је одмах моју сумњу. Склопивши заверу с писаћом машином „Зингер 12-А“ убио је поштованог мистера Килиманцара још у прошли понедељак у 10,30 часова по локалном времену. Искористивши апаратуру која му је у лабораторији стајала на располагању, претворио је своју жртву у кристалине угљеника, у онај, како бих рекао, дијамантски дим, односно дијамантску прашину, коју смо нашли у лабораторији. А ја сам, као што знате написао једну скромну монографију о различитим врстама димова и магли... Робот и писаћа машина давно су се уплели у авантуру и несрећну везу. Несрећну због тога што им Килиманцаро, из љубоморе, није дозвољавао да често буду заједно.

Дијамантски дим

Како сам открио? Драги мој Вотсоне, требало би да знате да роботе почне да изједа рђа не од мржње већ од узајамне љубави. Друга карика у том ланцу био је глас лажног астрохемикара. Ви сте ме, драги мој Вотсоне, довели у заблуду. То што сте ви запазили није било запаљење душника већ скрипа дуге неподмазаног дисајно-говорног система.

— Дакле — наставио је Холмс по што је мало причекао да се повратим од изненађења — робот и писаћа машина доводили су се да заједно побегну на Меркур. Рачунали су да покупе дијамантски дим и да га тамо користе као здраву валуту. Али, робот је учинио једну грешку. Наиме, покушао је да у самом почетку заметне траг. Помоћу видеопластичног уређаја, скрипеног под левом мишком, узео је на себе спољни изглед своје жртве, отишао на Венеру, видео се с пријатељем сиротог Килиманцара. То је учинио да би проверио да ли ће она видети у њему свог љубљеног. Тек пошто она није ништа посумњала, дошао је овамо мени да би себи створио алиби. Кроз два дана би нестао а ја бих после тога, што каже пословица, морао да ловим ветар у пољу.

— Ипак, како сте дознали све те појединости? — запитах га мало збуњен.

— Један део сам открио путем логичног закључивања а остало ми је дошапнула сама писаћа машина.

— Како? Не разумем. Па писаћа машина је и сама била уплетена у...?

— Из разочарања, драги мој Вотсоне, из разочарања. Као прво, „Зингер 12-А“ је потпуно престао да води рачуна о својој спољашности сматрајући да је потпуно освојио машину и да више нема потребе да се дотерује, а друго „Зингер 12-Б“ припада много модернијем типу. Најзад, као треће она се после злочина уплашила... Ех, драги мој Вотсоне, како ви мало познајете жене...

Холмс се тихо засмеја и поново утону у размишљања и дувански тим.

ТУНГА И ХОРДА С ДРВЕЋА

СРЕЋАН САМ ШТО ЧУЈЕМ ДА ЈОШ ПОСТОЈИ ПЛЕМЕ МАЛОГ ВОМОА! ЕВО ШТА ТРЕБА ДА УЧИНИМО!

ТИ СИ ЈОШ СЛАБ... ЗАТО ОСТАНИ У ПЕЋИНИ! ЈА ЋУДА ПОТРАЖИМ ПЛЕМЕ ЛУДИ С ДРВЕЋА И РАЗГОВАРАЋУ СА ВО-МОМ! НАДАМ СЕ ДА ЋЕ ОН ПОЋИ СА МНОМ...

У ТОМ ТРЕНУТКУ...

ТУНГА ЈЕ ВЕЛИКИ РАТНИК... МОЖДА ЈЕ ОН УСПЕО ДА ОСЛОБОДИ ЗАРОБЉЕНИКА...

АЛИ, ОНИ НЕ МОГУ ДА ИДУ ПРЕКО ДРВЕЋА! ТРЕБА ДА ЊИХОВ ТРАГ ТРАЖИМ НА ЗЕМЉИ...

АВАЈ...

ОАК-РОСИ БРЗО! НА ДРВЕЋЕ!

ХААААА!

ЗА ТО ВРЕМЕ...

ВО-МО ЋЕ БИТИ ЗАДОВОЉАН КАД МЕ ВИДИ! САМО, ДА ЛИ ЋЕ ПРИСТАТИ ДА НАПУСТИ СВОЈУ БРАЋУ, ВЕЛИКЕ МАЈМУНЕ И ПОЋЕ СА СВОЈИМ ПРАВИМ БРАТОМ...

КАКВА ЈЕ ТО ВИКА? ДА ЈУМА НИЈЕ У ПЕЋИНИ А ВО-МО СА СВОЈИМ МАЈМУНИМА НА ДРВЕЋУ, БОЈАО БИХ СЕ...

ПОДСЕТНИК

ПОКЛОН ПУТНИЧКИ АУТОМОБИЛ који иде на батерије и има упалене фарове а брисачи су укључени при раду. (Играчка из увоза). Продаје се у свим робним кућама „БЕОГРАД“. Цена је 63 н. дин.

ЗА ПОКЛОН

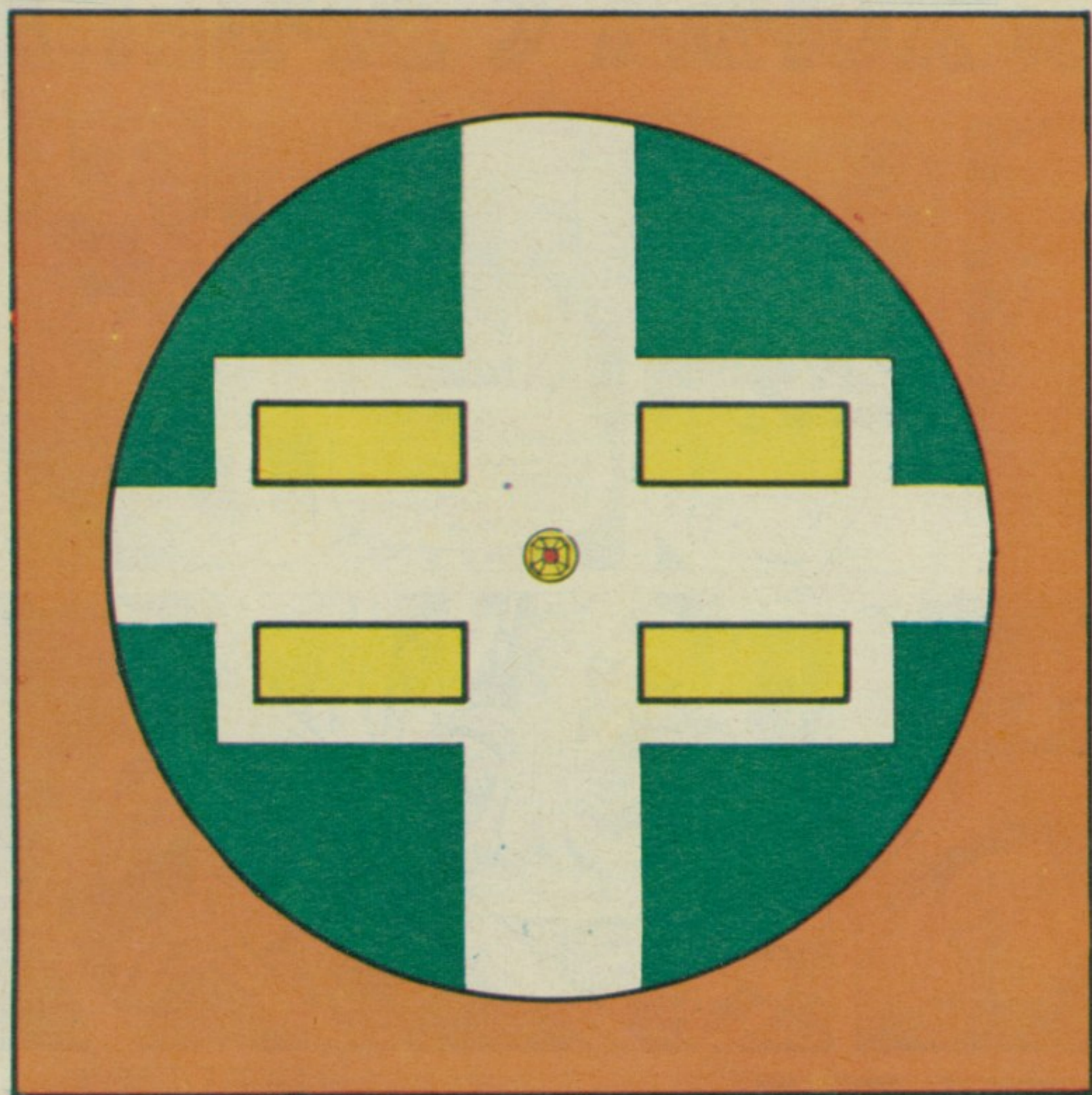
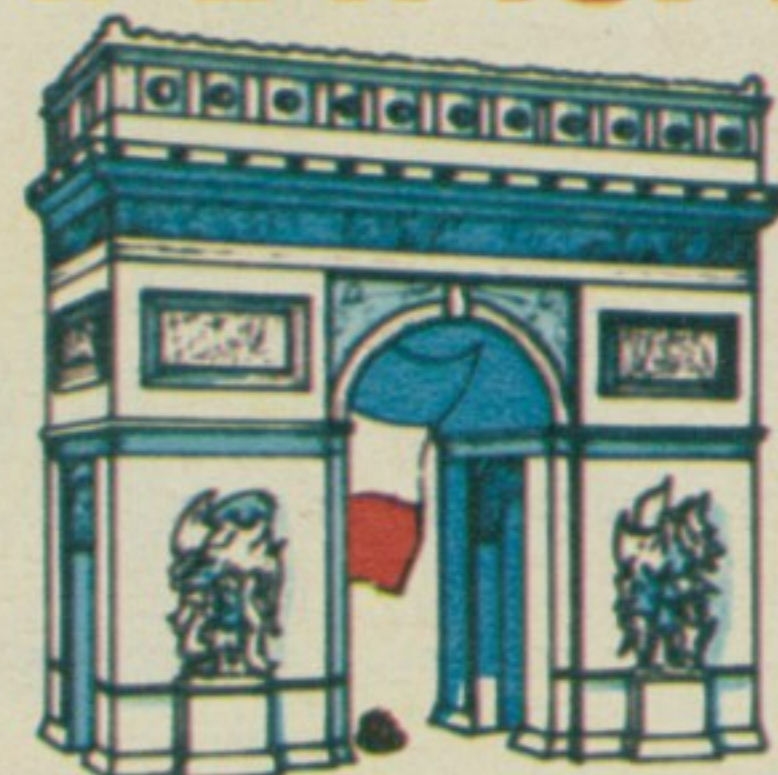
ПЛОЧА ЗА ВАС ♥♥♥♥

МЛАДИЋ СА МАЛТЕ

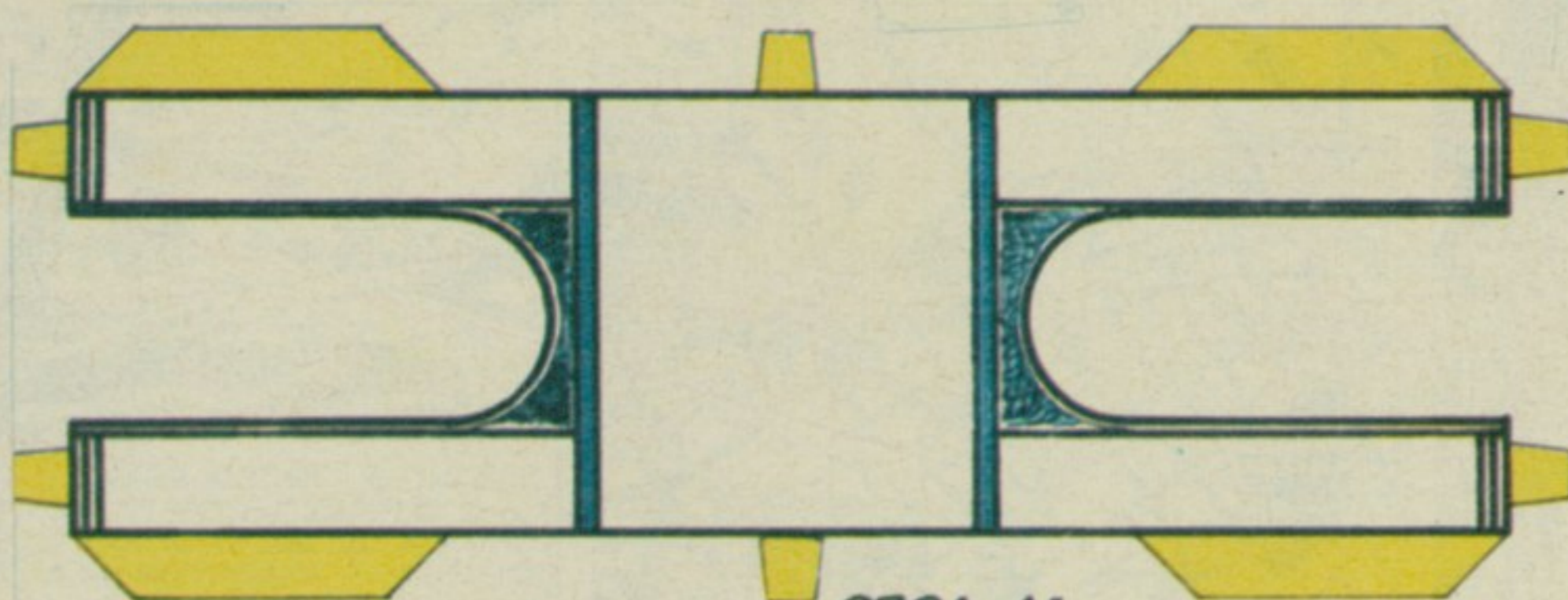
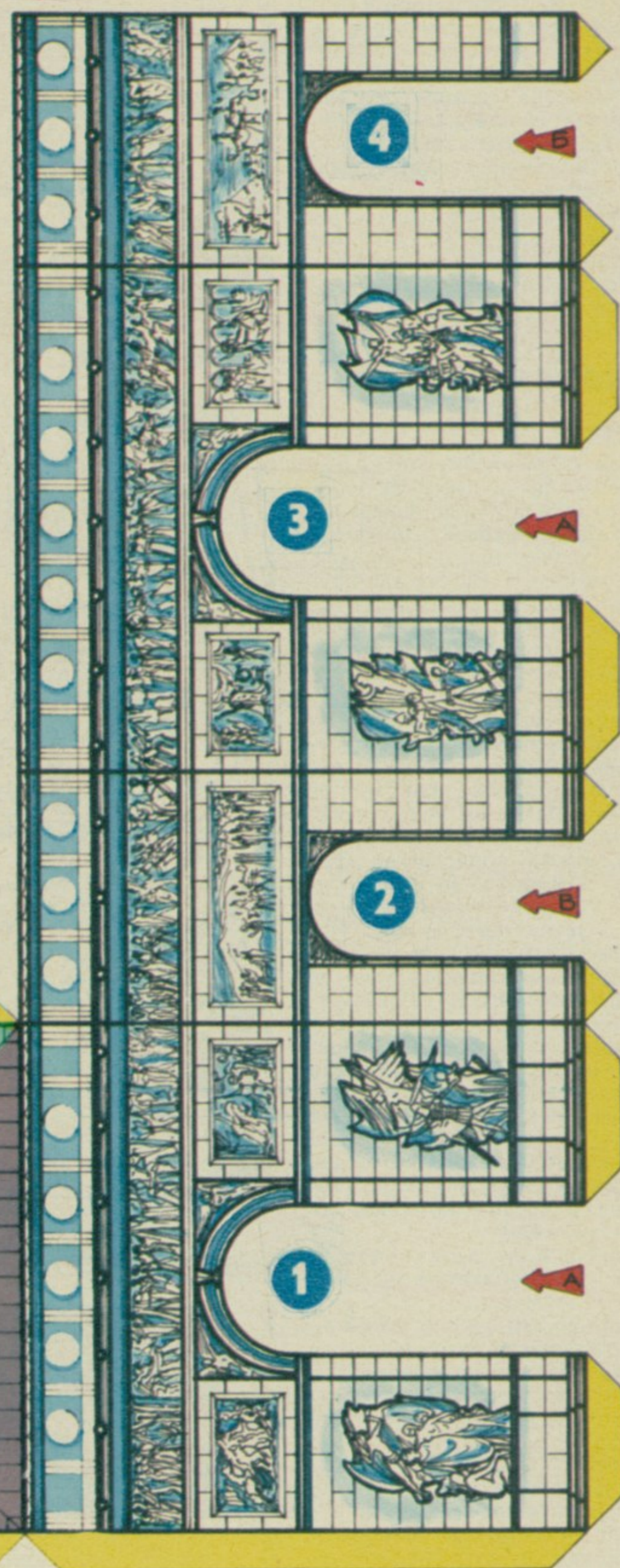
Све до своје победе на фестивалу „Сплит 70“, младић са Малте, Џими Клиф није био познат у нашој земљи а ни ван граница Енглеске у којој живи. Сплитска победа донела му је 5.000 долара и популарност о каквој је могао само да сања. На плочи коју је издала Продукција плоча РТБ су, поред победничке композиције „Где је то отишло“, (Where did it go) „Мој свет је плав“ (My World to blue). Цена плоче је 9,30 н. дин.

JIMMY CLIFF
WHERE DID IT GO

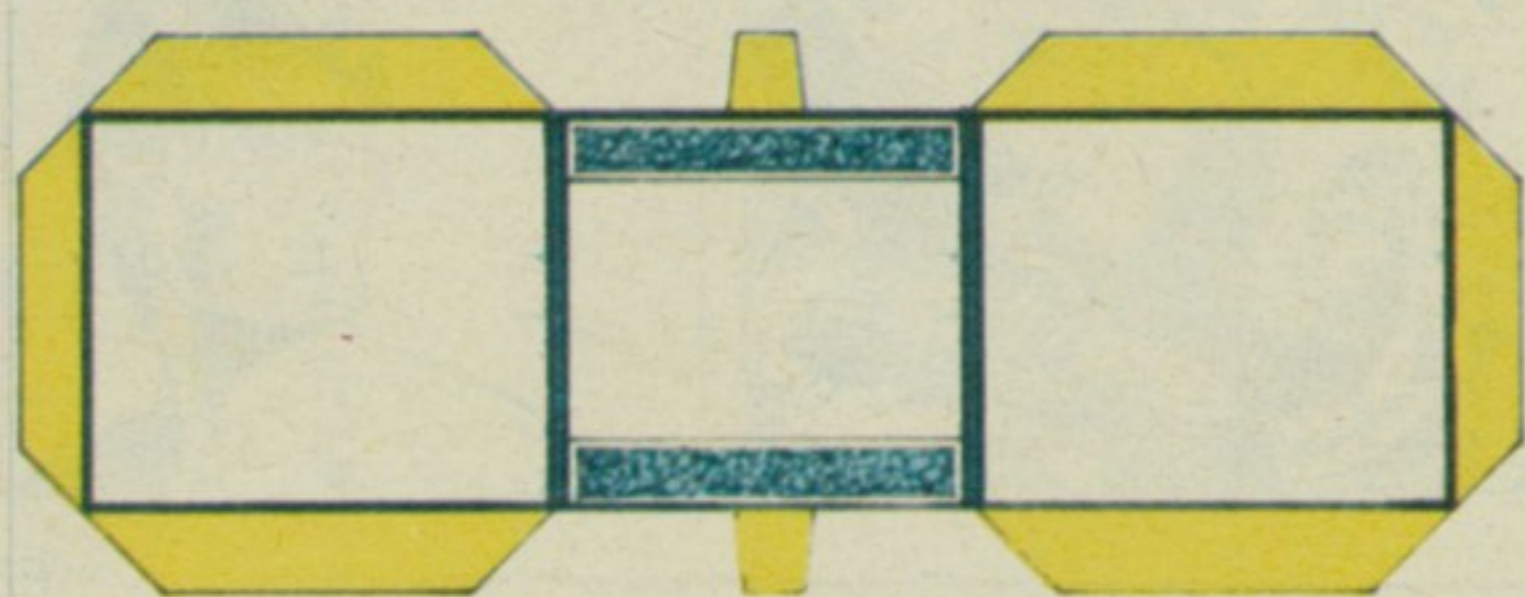
ТРИЈУМФАЛНА КАПИЈА

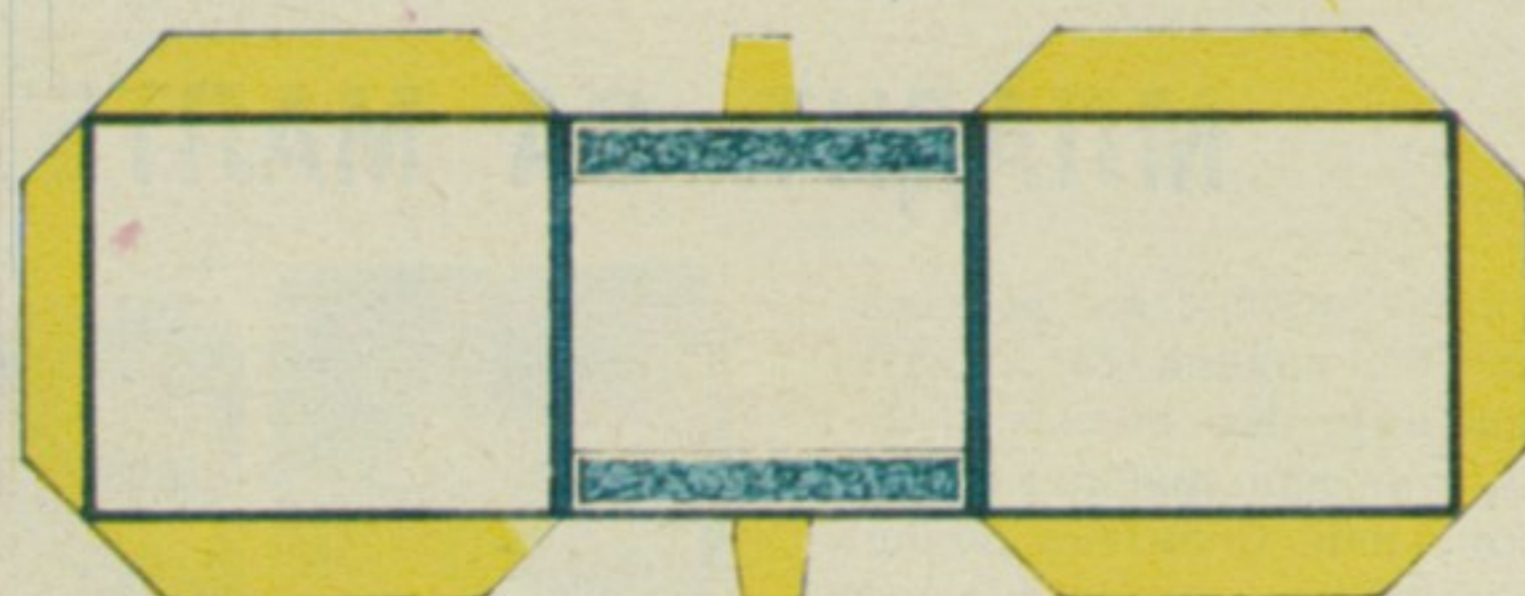
Тријумфална капија у Паризу подигнута је за владавине Наполеона Бонапарте у част његових ратних победа. Украшена је рељефима и скулптурама вајара Рида и уклесаним именима славних војсковођа Француске. У средини је Гроб незнаног јунака на коме гори вечити пламен. Овај славолук налази се у самом срцу Париза, висок је 50, широк 45, а „дубок“ 22 м.

СВОД „А“

СВОД „Б“

СВОД „В“

НАЛЕПИ НАГПРЕ СТРАЊУ НА КАРТОН ОД ФАСЦИКЛЕ, ПА ИЗРЕЖИ КОНТУРЕ.
СКЛОПИ ПРВО ДЕО ОБЕЛЕЖЕН БРОЈЕВИМА 1-2-3-4, А ЗАТИМ ОДОЗГО ПОСТАВИ КРОВ.
ЗАТИМ У ЛУЧНИ ОТВОР ОБЕЛЕЖЕН СА „А“ УБАЦИ СВОД „А“, У ОТВОР „Б“ СВОД „Б“
А У „В“ СВОД „В“. КАДА ДЕ ТО ГОТОВО, КАПИЈУ ЗАЛЕПИ НА ДАТУ ОСНОВУ.

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из целе земље и СССР. Имам 17 година, ученица сам II разреда Економске школе. Сакупљам марке, разгледнице, значке, стари новац, маркице „кандит“ и фотографије певача. Језик дописивања српскохрватски и руски. Гордана Богдановић, Економска школа, Цетињска 5, Београд.

Желим да се дописујем са младићем или девојком из Југославије. Rolf Rinklin, 71 Heilbronn-Böellengen Blichstrasse 44 Deutschland.

Желела бих да се дописујем с друговима и другарицама широм Југославије. Имам 14 година. Скупљам значке и марке. Зорка Раџић, Саве Јанковог 58, Гај код Ковина.

Имам 18 година. Желео бих да се дописујем с другарицама и друговима широм Југославије. Скупљам разгледнице и фотографије глумца. Навијам за „Партизан“. Милутин Стаменковић, ученик II 2 разреда СШУП, Сремска Каменица.

Желим да се дописујем с друговима и другарицама из наше земље. Имам 16 година. Скупљам салвете и плоче. Навијам за „Партизан“. Снежана Орешковић, Гимназија „29. новембар“, Кључ.

Имам 16 година. Скупљам: значке, фотографије поп-певача и салвете. Желим да се дописујем с друговима и другарицама из наше земље и иностранства. Дописивање на српскохрватском и енглеском језику. Жељко Радаковић, Мажуранчићева 2а, Дарувар.

Желео бих да се дописујем са вршњацима и вршњацима из целог света. Имам 16 година и ученик сам гимназије. Језик дописивања српскохрватски и руски. Здравко Лалић, Железничка 2 — улаз I, Кула.

Имам 16 година и ученица сам II сарајевске гимназије. Желела бих да се дописујем са вршњацима или вршњацима из неког далматинског градића ради размењивања посета. Јасминка Бешић, Владимира Перића-Валтера 20/VII, Сарајево.

Деветог фебруара напунићу 14 година. Желела бих да се дописујем с друговима и другарицама широм Југославије. Навијам за „Партизан“. Волим Мишу Ковача и Драгана Антића. Јелица Божић, Никола Тесла 16, Вашица.

Имам 18 година. Желим да се дописујем с девојкама и младићима из свих крајева наше земље који воле Тома Џонса, Елвиса Преслија, Арсена Дедића и Кићу Слабинца. Навијам за „Партизан“. Милица Петровијевић, Школски центар, Горњи Милановац.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама који воле забавну музику и навијају за „Партизан“. Вера Момчиловић, В. Хурбана 16, Стара Пазова.

* укршшене речи *

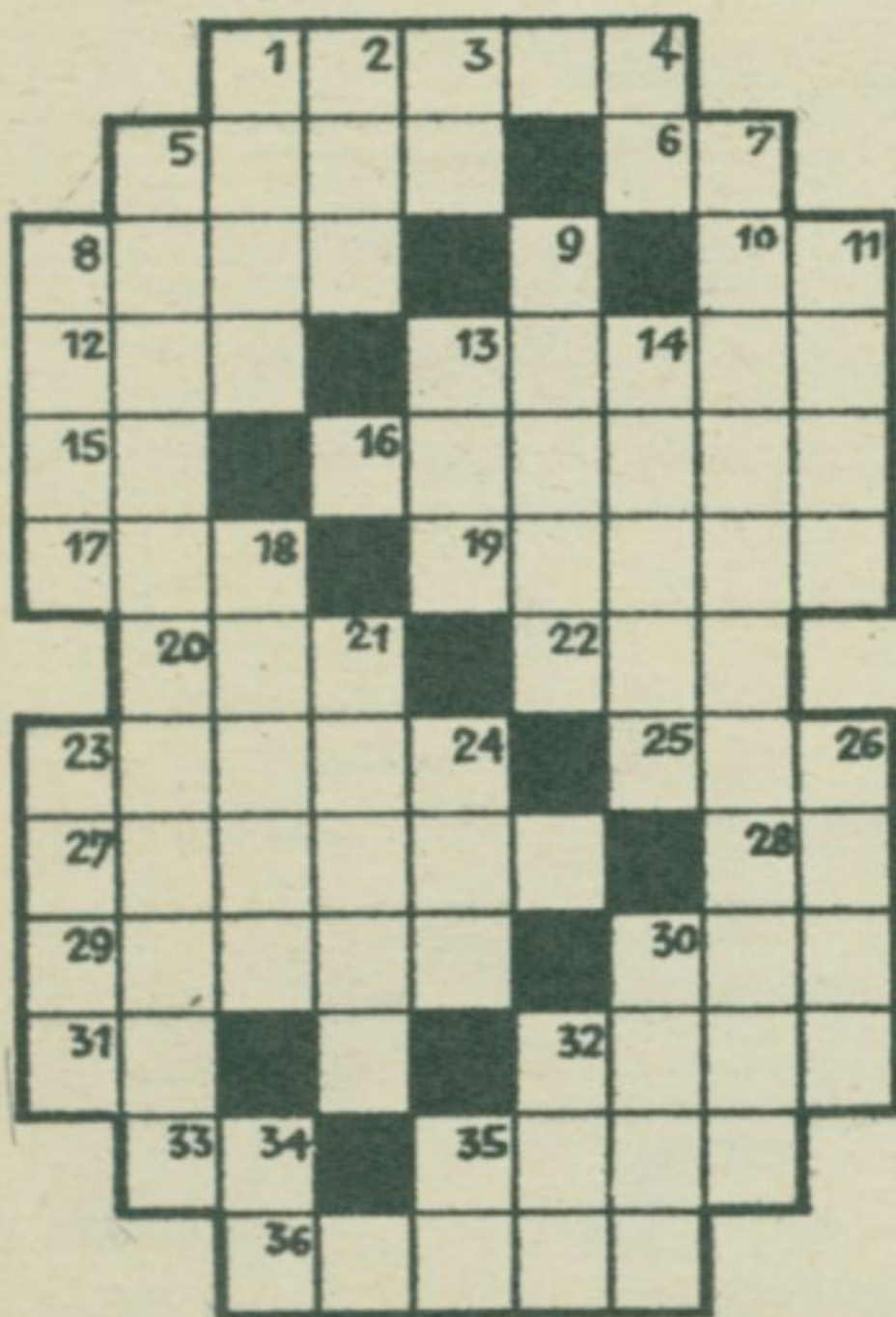
ВОДОРАВНО: 1) град у Србији, 5) планета Сунчевог система, 6) аутомобилска ознака за Сремску Ми тровицу, 8) италијанска новчана јединица, 10) врста першуна, 12) ходати, 13) град у Ираку, 15) предлог, 16) наш књижевник. (Душан),

17) богиња зоре код старих Грка, 19) просторија за стоку, штала, 20) место у Србији, крај Гуче, 22) Ужичанин, 23) оруђе за рад (мн.), 25) упитна заменица (хрв.), 27) грудни кош (медицински), 28) хемијски знак за аргон, 29) планина код Београда, 30) неман, аждаја, 31) јапанска мера за дужину, 32) пропаст, слом, 33) далматински узвик, 35) крш, карст, 36) покрет ногом.

УСПРАВНО: 1) Љупкост, драж (мн.), 2) врста папагаја, 3) два сугласника, 4) коњска снага (скр.), 5) име и презиме водитеља забавних емисија ТВ Београд, 7) чувена оперска певачица грчког порекла, 8) познати шведски природњак (Карл), 9) птице селице, 11) женско име од миља, 13) неодевен, 14) почетак трке, 18) остарела, 21) прастановници Италије, 23) општинско подручје, 24) летовалиште код Опатије, 26) коштуњав плод, 30) табак хартије, 32) превлака на Малаки, 34) врста першуна, 35) хемијски знак за криптон.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) труст; 6) Уругвај; 8) дан; 9) мак; 11) ир; 12) све; 14) то; н; 15) чиода; п; 16) он; 18) три; 19) бе; 20) сено; 22) поен; 24) Ацо; с; 26) Вах; у; 27) сукња; а; 30) ра; 32) рен; 33) С(ветозар) Г(лигорић); 34) ума; ч; 36) Але; 37) Сава; 39) Ирун; 40) неуспех.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ Београд, Македонска 29. Директор Милојко Друловић. Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 66,00 дин. полугодишња 33,00. Претплата за иностранство: годишња 132,00 дин. полугодишња 66,00 дин. Годишња претплата у иностранству: DM 40. — \$ 10,60 — Ff 58,80 — Sfr 46. — Skr 56. Текући рачун број 608-1-82-1 за уплате из земље. Девизне уплате из иностранства преко Привредне банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32009-10-54. Поштански фах 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Република, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31 [тел. 22-711.

ЗБОГ »ЗАБАВНИКА«

Не могу, Забавнице, да ти опишем „БАТИНЕ КОЈЕ СЕ ПАМТЕ“ јер их не објављујеш непотписане, а ја не могу да ставим своје име. Ево зашто: батине сам добила јер сам крада, а украла сам тебе, „Забавнице“. У мојој породици није било новца за новине и ја сам узимала старе бројеве из једне кући и после читања опет их враћала. Али, једном ме газда ухватио, па сам добила много шамара и удараца. Шта сам могла — ћутала сам. Много је година од тада прошло, али сваки пут кад те сад на киоску купим, ја се сетим оног догађаја и мога сиротињског детињства.

М. Крушевац

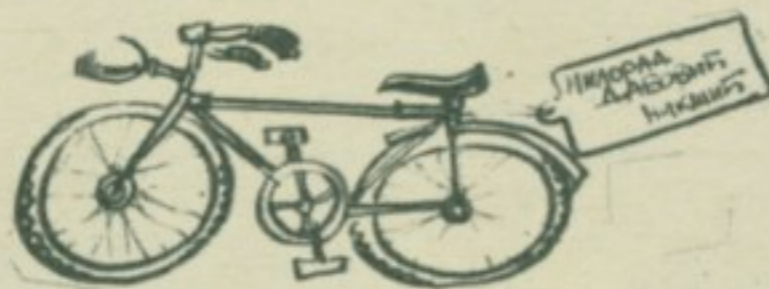

БИЦИКЛИ ПРЕКО »ЗАБАВНИКА«

Драги Забавнице!

У вашем листу бр. 915 објавили сте разне типове бицикла. Да ли су се цене промениле и да ли се и даље могу купити на отплату. Важи ли она наруџбеница?

МИЛОРАД ДАВОВИЋ, Стојана Ковачевића 14а, Никшић

Наруџбеница и даље важи, а и услови су исти. Ако си сачувао наруџбеницу, нека је неко старији попуни и овери, па је пашали на адресу: ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК, Београд, Македонска 29.

МОЈ ПРЕДЛОГ

Драги другови, Редован сам читалац Политикиног забавника и имам само једну примедбу: име Забавника не одговара његовој намени! Предлажем да се Забавник не зове Политикин

забавник већ „Породични Забавник“ јер га чита цела породица.

НЕБОЈША ТРВОЈЕВИЋ, ученик, Ул. Ушће 14/1, Нови Београд

Објављујемо твоје писмо, али предлог не можемо да прихватимо јер се имена листова не мењају, баш као и код људи.

САРТР И НОБЕЛОВА НАГРАДА

Драги „Забавнице“

Да ли је француски књижевник ЖАН-ПОЛ САРТР добитник Нобелове награде, и ако јесте за коју годину.

Стални читалац ЈОВАН КРСТИЋ, Првомајска 58, Ниш

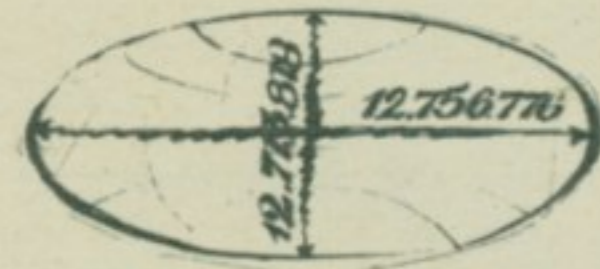
Француском филозофу, књижевнику и јавном раднику Жан-Пол Сартру додељена је Нобелова награда за књижевност 1964. године, али је он одбио да је прими.

ОДГОВОР БОЖИДАРУ

Драги „Забавнице“

Пошто си многима помогао желим да и мени кажеш колико износи Земљин пречник?

БОЖИДАР ТРУЈИЋ, Витошево, зп. Жабари

Наша планета има облик веома сличан елипсоиду те према томе има два пречника — дужи, екваторски и краћи, тзв. поларни. Први износи — 12.756.776 км, а други 12.713.818 км.

КАО КРОМПИР

Поштовани „Забавнице“,

Ја тврдим да кикирики расте као кромпир, то јест да му је плод у земљи као кромпиру, а моји родитељи тврде да расте као пасуљ или боб. Одговори ми ко је у праву.

ДРАГАН МИЛИЋ, Гудурица код Вршца

Биљка кикирики зове се другачије земљани орах управо зато што јој се плод (махуне и семе) развија под земљом. Иначе, кикирики је пореклом из Јужне Америке (Бразил), једногодишња је њивска биљка, а расте у тропским и суптропским пределима. Код нас је има у Македонији и источној Србији. Гаји се због семена богатог уљем и беланчевинама.

У ИДУЋЕМ БРОЈУ комплетан стрип

РИП КИРБИ:
ЕЛИКСИР
МЛАДОСТИ

